

T64
S94

ചരിത്രകേരളം

T64
S94

മദിരാശിഗവണ്മെൻറിൻെറ

സമ്മാനാർഹമായ ഗ്രന്ഥം.

രണ്ടാംപതിപ്പ് കോപ്പി 1000
പകർപ്പവകാശം ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്

ഒന്നാംപതിപ്പ് 1952
രണ്ടാംപതിപ്പ് ഒക്ടോബർ 1953

കവർ: ആർട്ടിസ്റ്റ് എസ്. എസ്. കൃഷ്ണൻ.

അച്ചടി
ഫാസൽ പ്രിൻറിംഗ് ബ്യൂറൊ കൊച്ചി-1.

ചരിത്രകേരളം

ഗ്രന്ഥകർത്താവ്

പി. എ. സെയ്ത് മുഹമ്മദ്

DHARMARAM COLLEGE LIBRARY
3871
BANGALORE.

CANCELLED

മനൽ ബുക്ക് സ്റ്റാൾ

കുളരിക്കൽ ബസാർ കോട്ടയം

വില 1 രൂപ

പി. ഏ. സെയ്തുമുഹമ്മദിന്റെ കൃതികൾ

★ ചരിത്രകേരളം

★ സഞ്ചാരികൾകണ്ട കേരളം

★ പ്രതിഭാശാലികൾ

സമർപ്പണം

ആധുനിക ചരിത്രഗവേഷണങ്ങ
ലയുടെ ഉപജ്ഞാതാവും സാഹി
ത്യാചാര്യനുമായ കേസരി ഏ.
ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയ്ക്ക്

പി. ഏ. സെയ്ത് മുഹമ്മദ്

ഉള്ളടക്കം

★

കേരളം ക്രിസ്തുവിന്നു മുമ്പ്

കേരളവും ബുദ്ധമതവും

ജൂതന്മാരും കേരളവും

ചേരമാൻ പെരുമാളിന്റെ വിദേശയാത്ര

കേരളവും മരക്കാർവംശവും

അൽബറൂണി കണ്ട കേരളം

★

ആമുഖം

My dear Mr: Sayed Mohamed,

കത്ത് കിട്ടി. ചരിത്രഗവേഷണസംബന്ധമായി ഒരു പുസ്തകം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാൻ പോകുന്നതിൽ സന്തോഷിക്കുന്നു. ഇടക്കിടക്ക് എന്നെ ആക്രമിച്ച് കൊണ്ടിരിക്കുന്ന രോഗത്തിൽനിന്ന് ഇന്നും ഞാൻ വിമുക്തനായിട്ടില്ല. കഴിഞ്ഞയാണ്ടിലെ വലിയരോഗത്തിനുശേഷം ഡോക്ടരുടെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് ഒട്ടും എഴുതാതെയിരിക്കുകയാണ്. ഇത്രയുംകാലം ജീവിച്ചതുപോലെ ഇനി എനിക്ക് ജീവിക്കാൻ കഴിയുകയില്ല. ഇനിവരുന്ന ബാധകളിൽ ഒന്നിൽ എന്റെ കഥകഴിയും. ദീർഘമായ ഒരാമുഖമെഴുതാൻ ആരോഗ്യം സമ്മതിക്കാത്തത് കൊണ്ടു താഴെകാണുന്നതു് ചേർക്കുക.

മാതൃഭൂമി ആഴ്ചപ്പതിപ്പിൽ കീഴേടത്ത് വാസുദേവൻ നായരെഴുതിയതും അതിന്ന് മറുപടിയായെഴുതിയതും വായിച്ചു. ചേരമാൻപ്രശ്നത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഞാനിവിടെ പ്രത്യേകം പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്.

മാപ്പിള ഐതിഹ്യം പറയുന്നത് നബിയുടെ 57-ാമത്തെ വയസ്സിൽ അതായതു് എ. ഡി. 628-ൽ അന്നത്തെ പ്രധാന രാജാക്കന്മാക്കെല്ലാം അവരെ ഇസ്ലാം മതം സ്വീകരിക്കാൻ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ട് ദൂതന്മാർ മുഖേന കത്തുകളയക്കുകയുണ്ടായി. ഇക്കൂട്ടത്തിൽ അറബികൾക്കു് കൂടുതൽ കച്ചവടബന്ധമുണ്ടായിരുന്ന കേരളത്തിലെ പെരുമാളിനും ഒരു കത്തു് കൊടുത്തയച്ചിട്ടുണ്ടാകും. "ചേരമാൻ ദേശപ്രാപ്യ" എന്ന കലിവാക്യമാണ് മക്കത്തുപോയ പെരുമാൾക്കു് കേരളോല്പത്തി നല്കിയിരിക്കുന്നതു്. ചേരമാൻദേശമെന്നാൽ രാജ്യത്തു് ചെന്നു് എന്നാണ് ഇതിലെ പദങ്ങളുടെ അർത്ഥം. 'ദേശം' എന്നതു് ചീനത്തുകാർ അറേബ്യയ്ക്കു് കൊടുത്തിരുന്ന "താശി" എന്ന പേരിന്റെ ഒരു സംസ്കൃതീകരണമാണ്. കേരളോല്പത്തിയിൽ കൃഷ്ണരായരുടെയും ചേരമാൻ പെരുമാളുടെയും കഥയെന്ന അദ്ധ്യായത്തിൽ ഇങ്ങിനെയും കാണാം. "ആര്യാപുരത്തു് വേഴാപുരം എന്ന നഗരം തിങ്കന്ന ഒരു ചോനകനെയും ചോനകസ്ത്രീയേയും വരുത്തി ആര്യപടിക്കൽ

ഇരുത്തി. ഇവരെയിരുത്തേണ്ടും നല്ലപ്രദേശം നാട്ടിന്ന് ഒരു കണ്ണാകകൊണ്ട് കണ്ണനൂർ എന്നും വേഴാപുരം എന്നും പേരുമിട്ട് ചോനകനെ ആദിരാജാവെന്നും ചോനകസ്ത്രീയെ ഉമ്മയെന്നും കല്പിച്ച് അരിയും ഇട്ട് ഇരുത്തുകയും ചെയ്തു." ഇത് കുലശേഖരപെരുമാൾ രണ്ടാമന്റെ കാലത്താണ്.

ഇസ്ലാംമതം സ്വീകരിച്ചത് പള്ളിബാണ പെരുമാളാണെന്നും പറയുന്നത് ചരിത്രസത്യത്തിന്ന് വിരുദ്ധമാണ്. പള്ളിബാണൻ ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ച ഒരു പെരുമാളാണ്. ഇതിന്ന് അദ്ദേഹത്തെ വാഴ്ത്തുന്ന "പതിററപ്പത്തി"ലെ ഒമ്പതാംപത്തിലെ മുവടെചേർക്കുന്ന പതിഭാഗവും "പതിററിപ്പത്തി"ലെ പത്തു ചേരന്മാരെയും സാമാന്യമായി വിവരിക്കുന്ന ചിലപ്പതികാരത്തിലെ മുവടെചേർക്കുന്ന വരികളും സംശയമെന്യേ സാക്ഷ്യംവഹിക്കുന്നു.

"അരുംതിറൽമരപിൽ പെരുഞ്ചെതുക്കത്തമർന്ത
വെന്തിറൽ പൂതരൈ തന്തിവണ്ണിമീഇയ
ആയന്ത മരപിർ ചാന്തിവേട്ട"

(പതിററിപത്ത് 9th പത്ത് പതികം)

"ചതുക്ക പൂതരൈ വഞ്ചി ഉരംതന്തു
മതുക്കൊം വേംവി വേട്ടോൻആയിൻ"

(ചിലപ്പതികാരം-നടുകൽ കാതെ)

ആദ്യത്തേതിന്റെ അർത്ഥം ഇങ്ങിനെ ചുരുക്കിപറയാം. ചേരരാജധാനിയുടെ അങ്ങാടിയിൽ (ചതുക്കത്തിൽ) വന്നചേന്ന പൂതരെ (പൂതസമുദ്രക്കരയിലുള്ളവരെ-പേഴ്സ്യൻ ഉൾക്കടൽക്കരയിലുള്ളവരെ) ചേരൻ സ്വാഗതംചെയ്ത് അവിടെ പാർപ്പിച്ച് അവരുടെ വേദമായ നാലാം വേദത്തിലെ (ആയന്തത്തിലെ അഥവാ, അത്തരത്തിലുള്ള ആത്മായത്തെ, അതായത് വേദത്തെ) സിദ്ധാന്തമനുസരിച്ചുള്ള മതകർമ്മത്തിൽ പങ്കുകൊണ്ടു. പശ്ചിമ ഏഷ്യയിലെ യെഹൂദ, ക്രൈസ്തവ, ഇസ്ലാംമതങ്ങളെയും ബുദ്ധ, ജൈന, പാർസി മതങ്ങളെയും നാലാംവേദമായ അഥർവ്വാംഗിരസ് വേദത്തിന്റെ ശാഖകളായി പണ്ടത്തെ ഹിന്ദുക്കൾ പരിഗണിച്ചിരുന്നുവെന്ന് ഞാൻ യുക്തിവാദി പത്രാധിപർ ശ്രീ: ജോസഫിന്റെ "പുരോഗതി" യുടെ അവതാരികയിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിരുന്നു. പാർസിപുരാണമായ "ബുന്ദാഹിസ്" എന്നതിൽ പേർസ്യൻ ഉൾക്കടലിനു "പൂതസമുദ്രം" എന്നു പേരിട്ടിട്ടുണ്ട്. തമിഴിലെ പുത്തൻ (ബുദ്ധൻ) എന്നതിന്റെ ഒരു രൂപഭേദമാണു പൂതൻ എന്നതു്. തോമസ് എന്നതു തൊമ്മയാകും. ഇതുപോലെ ഒരു ഭാഷാശാസ്ത്രനിയമത്തിന്റെ ഫലമാണിതു്. രണ്ടാമത്തതിന്റെ അർത്ഥമിങ്ങിനെയാണ്. വഞ്ചിനഗരത്തിന്റെ അങ്ങാടിയിൽ വന്നുചേന്ന പൂതരെ അതിനകത്തു് ക്ഷണിച്ചുപാർപ്പിച്ച് ഈ ചേരൻ

മദ്യനിവേദനമുള്ള അവരുടെ മതകർമ്മത്തിൽ (മതു കൊഠംവേഠംവിയിൽ) പങ്കുകൊണ്ടു. നാലാംവേദക്കാരായ മുസ്ലിമീങ്ങളോ, യഹൂദരോ, ബുദ്ധജൈനന്മാരോ മദ്യം (wine) ഉപയോഗിച്ചു മതകർമ്മം നടത്തുന്നില്ല. ക്രിസ്ത്യാനികർ മാത്രമെ mass എന്ന മതകർമ്മത്തിൽ മദ്യവും അപ്പവും നിവേദിക്കുന്നുള്ളൂ.

എ. ഡി. 628 ൽ ആഫ്രിക്കയിലെ എല്ലാരാജാക്കന്മാർക്കും പ്രവാചകൻ എഴുത്തയക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. ഇക്കൂട്ടത്തിൽ അന്നത്തെ കേരളത്തിലെ ചേരമാൻ പെരുമാളിനും (ചെങ്കൽപെരുമാൾ, അല്ലെങ്കിൽ ശംഖവമ്മൻ 621-640) എഴുത്തയച്ചിരുന്നു. അറേബ്യക്കു് കേരളവുമായി വളരെ മുമ്പുതൽ കച്ചവടസമ്പർക്കമുണ്ടായിരുന്നു. കോൺസ്റ്റാൻറിനോപ്പിളിലെ ചക്രവർത്തിക്കും പ്രവാചകനെറ കത്തുണ്ടായിരുന്നു. ഇസ്ലാംമതം ആശ്ലേഷിക്കുവാൻ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതായിരുന്നു ആ എഴുത്തുകളെല്ലാം. ചേരമാൻപെരുമാൾ 628 ൽ പ്രവാചകനെറ 57-ാമതു വയസ്സിൽ നബിയുമായി കണ്ടിരുന്നുവെന്നുള്ളതിനു് അടിസ്ഥാനമായിരുന്ന ആ എഴുത്തു്. മാപ്പിളമാരുടെ പ്രകീർത്തനത്തിനു് അതുതന്നെയാണു് ഉപോൽബലകമായിട്ടുള്ളതു്.

എ. ഡി. മൂന്നാം ശതാബ്ദം മുതല്ക്കു (അറബികളുംപ്പെടെയുള്ള) പാരസികരും കച്ചവടക്കോളണികരും

സിലോണിൽ സ്ഥാപിച്ചിരുന്നു എന്നും Tabari എന്ന പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട മുസ്ലിം ചരിത്രകാരൻ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇസ്ലാം സ്ഥാപിക്കാത്ത അന്നത്തെ "ഹനീഫി"മതം സ്വീകരിച്ചിരുന്ന N. W. Arabia-യിലെ Mraikkan (കേരളത്തിലെ മരക്കാർ) അറബിവഴ്ക്കാരും ഈ കോളനിയിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നിരിക്കണം. 644ൽ സിന്ധ് അതിർത്തിവരെ "മുസ്ലിമീങ്ങ്" അറബികൾ തങ്ങളുടെ ആധിപത്യം സ്ഥാപിച്ചിരുന്നു.

651-ൽ പ്രവാചകന്റെ ഒരു ബന്ധു ചൈന സന്ദർശിക്കുകയും, ചൈനയിലെ "തങ്ങ്" രാജവംശജനായ - കേവ.സാങ്ങ് ചക്രവർത്തിക്ക് അനവധി സമ്മാനങ്ങൾ കൊടുക്കുകയുമുണ്ടായി. ഈ സന്ദർശനത്തെക്കുറിച്ചാണ് ചൈനാക്കാരുടെ ഐതിഹ്യത്തെ പ്രതിപാദിക്കുന്ന "മിൻഷു" വിലും "എൻസൈക്ലൊപീഡിയാ", "തു-ഷു-ചീ-ചെങ്ങ്" എന്നീ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും മലീനയിലെ ജനങ്ങൾ (മുസ്ലിമീങ്ങൾ) വളരെമുമ്പുതന്നെ കാൻടൻ, യാങ്ങ്ചൌ, ച്വുവാൻ-ചൌ മുതലായസ്ഥലങ്ങളിൽ കുടിയേറിപാർത്തതായി പ്രതിപാദിച്ചുകാണുന്നത്. ഈ ഐതിഹ്യം മറൊരു സംഗതികൂടി വിശദമാക്കുന്നുണ്ട്. ആമോയിയുടെ കിഴക്കുസ്ഥിതിചെയ്യുന്ന യുവാൻ-ചൌ അല്ലെങ്കിൽ സെയ്ത്തുൻ എന്നു തുറമുഖത്തു ഒരു ഖബർ സ്ഥാനം ഉണ്ട്. പടിഞ്ഞാറ

ൻ പുണ്യാത്മാക്കളുടെ ശവകുടീരമാണെന്ന അവിടത്തെ ജനങ്ങൾ പറഞ്ഞുവരുന്നു. ഇതു മതപ്രചരണാർത്ഥം വന്ന മുസ്ലിം പ്രചാരകന്മാരുടേതാണ്.

662-664 അറബികളുടെ സിന്ധുക്രമണം നടന്നകാലമാണ്. 669-യൂപ്പട്ടീസ് നദീതീരത്തുള്ള എറിസിഞ്ചൻ (കേരളക്രസ്തീയർ വിളിച്ചുവരുന്നതു ഇസറാ, ഇടസ്സാ എന്നാണ്) ഏഷ്യാമൈനറിൽ കിസിൽവർമാക്ക് നദീതീരത്തുള്ള കാനസ് (കാന എന്നും ജരുസലം എന്നും കാനസിനു പേരുകളുണ്ട്) എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും ക്രസ്ത്യാനികളുടെ ഒരു സമൂഹത്തെ കേരളത്തിൽ തോമസ് കാന കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്തതു ചേരമാൻ പെരുമാൾ പള്ളീബാണൻ അല്ലെങ്കിൽ വളഭൻ I (655-671) എന്ന ആളുടെ കാലത്തായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം സ്ഥാനത്യാഗം ചെയ്കയും, ക്രസ്തുമതത്തിൽ ചേരുകയുമുണ്ടായി.

കേപ്പോടേഷ്യയിലെ എറിസിൻഞ്ചനിൽ കുടിയേറിപ്പാർത്തതു ലൂക്കോസിറിയൻസാണ്. അതായതു് ചെളുത്ത സിറിയൻസാണ്. റോമാസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ കിഴക്കൻ അതിർത്തിയായ കോൺസ്റ്റാൻറിനോപ്പിളിലാണ് ഇവർ താമസിച്ചിരുന്നതു്. ഇതാണ് യാഥാസ്തിതിക (Orthadox) കത്തോലിക്കസ്സിന്റെ കിഴക്കുള്ള ആസ്ഥാനം.

ആൻറിയോക്കിൻെറ പാത്രിയക്കീസ് ആയ ഗ്രീക്കിലെ അലിയാസ് Orthadox കത്തോലിക്കസ്സിൻെറ സങ്കേതം ബഗ്ദാദിൽ വീണ്ടും സ്ഥാപിച്ചു. കോൺസ്റ്റാൻറിനോപ്പിളിലെ ചക്രവത്തിയായ കോൺസ്റ്റൻറയിൻ പെഗോനോട്ടസ്(668-685), തോമാസ് കാനയുടെ സമകാലീനനാണ്. ഈ കോൺസ്റ്റൻറയിനെപ്പറ്റിയാണ്, ഇന്നുള്ളവർ ഊഹിക്കുന്നതുപോലെ, സുപ്രസിദ്ധനായ കോൺസ്റ്റൻറയിൻ ഒന്നാമനെ (എ. ഡി. 306-337) പറ്റിയല്ലാ കൃസ്യൻ ഐതിഹ്യം തോമസ് കാനയോടു ഘടിപ്പിച്ചു പ്രസ്താവിക്കുന്നതു്.

705-715- ഫ്രാബർത്തലോമിയോവിൻെറ അഭിപ്രായപ്രകാരം കേരളത്തിൽ മുസ്ലിമീങ്ങൾ ആദ്യമായി കുടിയേറിപ്പാർത്തതു കാലിഫ് വലീദ് ഒന്നാമൻെറ കാലത്താണ്. ഈ കാലഘട്ടത്തിലാണ് സിന്ധ്, മൂൻറ്റാൻ മുഹമ്മദിബിൻ കാസിം പിടിച്ചടക്കിയതു. സിന്ധിലെ തട്ട എന്ന സ്ഥലത്തിന്നടുത്തുവച്ചു, സിലോണിൽ നിവസിച്ചിരുന്ന അനാഥകളായ മുസ്ലിം കുട്ടികളെ കയറ്റിക്കൊണ്ടു അറേബ്യയിലേക്കു പോകുന്ന ഒരു കപ്പൽ ദഹൽ രാജാവിൻെറ കടൽക്കൊള്ളക്കാർ ആക്രമിക്കയും അതിന്നു പ്രതികാരമെന്നനിലക്കു് കാസ്സിം സിന്ധ്യാക്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ടു് 705-715 മുമ്പുതന്നെ മുസ്ലിം അറബികച്ചവടക്കാർ സിലോണിൽ അധിവാസമുറപ്പിച്ചുവെന്നു മനസ്സിലാക്കാം.

724-734സിന്ധിലെ ഗവർണ്ണറായ ജുനൈദ്, ഗുജറാത്തും, ബ്രോച്ചും കീഴടക്കിയെങ്കിലും അവസാനം ഉജ്ജയിനിലെ രാജാവായ നഗഭൻ (I) 725-750 [ഗുർജര-പ്രതിഹിരരാജാവ്] തോല്പിക്കയുമാണുണ്ടായത്.

731-ൽ അന്ന് അതിപ്രബലരായിരുന്ന തിബത്തുകാരിൽനിന്നും അറബികളിൽനിന്നുമുള്ള ആക്രമണഭീതിയാൽ കന്യാകുബ്ജത്തിലെ രാജാവായ യശോവർമ്മൻ ചൈനാചക്രവർത്തിയോടു സഹായമഭ്യർത്ഥിച്ചു. ഈ അവസരത്തിൽ തിബത്തുകാരും ചൈനക്കാരും സംഘട്ടനത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കയായിരുന്നു. അറബികൾ തിബത്തുകാരെ സഹായിച്ചിരുന്നു.

750-ഉമയ്യാദ് കാലിഫ് ഭരണം അധഃപതിക്കയും അബ്ബാസിയാ ഭരണം പ്രബലപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

754-775- സിന്ധ് ഹൈദരബാദിന്റെ വടക്കു പടിഞ്ഞാറു സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന പുരാതന പട്ടണമായ ബ്രഹ്മണാബാദിനടുത്തു മൻസൂറോ എന്നസ്ഥലത്തു മുസ്ലിമീങ്ങൾ ഒരു കോട്ടയും പള്ളിയും പണിതു. ഇതാണ് ഏറ്റവും പ്രാചീനവും പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നതുമായ മുസ്ലിമീങ്ങ് പള്ളി. ഇതു കാലീഫ് അൽമൻസൂറിന്റെ കാലത്താണ്.

766-ൽ ഗുജറാത്തിലെ വലഭിരാജവംശം അറബികൾ നിശ്ശേഷം നശിപ്പിച്ചു.

788 എന്ന ആലേഖനംചെയ്ത ഒരു മുസ്ലിം ഖബർ സ്ഥാനം, പന്തലായനി കൊല്ലത്ത് കാണുന്നുണ്ട്. ഇ തു മാടഏഴിപെരുമാൾ (788-810) എന്നും വളഭൻ ര ണ്ടാമനെന്നും, രാജരാജവമ്മൻ എന്നും വിളിച്ചുവരുന്ന രാജാവ് സിംഹാസനാരോഹണം ചെയ്ത കാലമാണ്. ഈ കാലഘട്ടം പ്രസിദ്ധനായ ഹറൂനൽ റാഷിദിന്റെ ഭരണകാലമാണ്. കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിലെ റോ മൻ സാമ്രാജ്യത്തിൽനിന്നും അദ്ദേഹം കപ്പം വാങ്ങി ക്കൊണ്ടിരുന്നു.

810-824 ചേരമാൻപെരുമാൾ രാജശേഖരൻ, കൊമ്പൻ പെരുമാൾ ചേരമാൻ പെരുമാണായനാർ, (ശിവഭക്തൻ), ശ്രീകണ്ഠൻ എന്നീപേരുകളിൽ അറി യപ്പെട്ടിരുന്ന കേരളരാജാവു ഭരിച്ചകാലമാണ്. ഇദ്ദേഹ മാണ് ശ്രീകണ്ഠപുരം സ്ഥാപിച്ചത്. അവിടെയാണ് കേരളത്തിലെ പുരാതന 11 പള്ളികളിൽ ഒന്ന് സ്ഥി തിചെയ്യുന്നത്. മധുരയിലും മാലിക്ക് ബിനദീനാർ പള്ളി പണിയിച്ചിരുന്നു.

861- ചേരമാൻ പെരുമാൾ താണുരവി അഥവാ മല്ലൻപെരുമാൾ, കൊല്ലംകൃസ്ത്യാനികൾക്കു ചെമ്പുതകി ടിൽ രേഖപ്പെടുത്തി സ്ഥലങ്ങൾ ദാനംചെയ്തു. ഈ ചെമ്പുതകിടിൽ കൂഫിക് [അറബിക്] അക്ഷരങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതു മുസ്ലിമിങ്ങളായ സാക്ഷി

കളുടെ കൈപ്പൊപ്പായിരുന്നു. അവർ അന്നു കൊല്ലത്തു താമസിച്ചുവരികയായിരുന്നു.

872-909 കുലശേഖരപെരുമാൾ രണ്ടാമന്റെ ഭരണകാലമാണ്. തപതീസംവരണവും മറ്റു സംസ്കൃതനാടകങ്ങളും അദ്ദേഹം രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൊംഗരാജ്യം അതുവരെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണത്തിലായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനതു നഷ്ടപ്പെട്ടു. പുതിയ ചോളരാജ്യ സ്ഥാപകനായ ആദിത്യ ഒന്നാമനു് അധീനമായി. അദ്ദേഹമാണു് വിഷ്ണുക്ഷേത്രം തിരുവഞ്ചിക്കുളത്തിനാട്ടുള്ള തിരുകുലശേഖരപുരത്തു സ്ഥാപിച്ചതു്. ഇതു 874 എ. ഡി യിലാണു്. ശ്രീശങ്കരാചാര്യർ ചേന്ദമംഗലത്തു (കോലപട്ടണത്തിൽ) 86-ാമത്തെ വയസ്സിൽ സമാധിയടഞ്ഞതും ഈയാണ്ടിലാണു്. Decouto എന്ന പോർത്തുഗീസ്സുകാരൻ കേരളത്തിലെ ഒടുവിലത്തെ ചേരമാൻപെരുമാളിനു 347- എന്നും 588- എന്നും രണ്ടുകാലങ്ങളം നല്കിയിരിക്കുന്നു. മതപരിവർത്തനംചെയ്ത രണ്ടുപേരുടെയും കാലങ്ങളംതമ്മിൽ 241 കൊല്ലത്തെ വ്യത്യാസമുണ്ടെന്നും, ഇതാണു് പള്ളിബാണന്റെ അന്ത്യത്തിനും (എ. ഡി. 671) കുലശേഖരൻ II-ന്റെ അന്ത്യത്തിനും (എ. ഡി. 911-912) തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം.

788-875 രട്ടരാജവംശത്തിൽ നിന്നും അദ്ദേഹം ഒത്തെടുത്തു. 1008 എ. ഡിയിൽ രട്ടരാജാവിന്റെ കരി

പാട്ടം തകിടിൽ ഇതു രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. വെൽ ഹാം ഗോവ, വെള്ളിയാവുചുരവും, കേരളോല്പത്തിയി ലെ വേളപുരവുമാണ്. ഗോവയിലെ സൽസെറ്റിടീ പ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണശേഷം ടത്തെടുത്ത രണ്ടു രാജകുമാരന്മാരിൽനിന്നും മൂത്തവൻ ഗോടരവിയാണ് ചേരമാൻപെരുമാൾ ആടിരാജപ്പെരുമാൾആയതെന്നും, അനുജൻ കവിസിംഹരേ തുളുനാട്ടിലെ രാജാവായി എ ന്നുമുണ്ട്. ഗോടരവി കൊച്ചിയിലെ ആദ്യരാജാവായി രീരുകയുമുണ്ടായി. മറെറാരു കേരള ഐതിഹ്യമനുസ രിച്ചു ആടിരാജപെരുമാളിനെ പെരുമ്പാത്തുറൈയിൽ നിന്നും ടത്തെടുത്തതാണെന്നും കാണുന്നു. ഇതാണ് ബാർടാസ് (പരദേശ അഥവാ പെരുമ്പാരത്തുറ) ഗോവ വെൽഹാസ്. കുലശേഖര രണ്ടാമൻ അവസാനകാല ത്തു ഇസ്ലാംമതംവിശ്വസിച്ചു മക്കയിലേക്കുപോയി. ഈ രട്ടരാജധാനി 1008ൽ കുടുംബരാജാക്കന്മാർ കീഴടക്കു കയുമാണുണ്ടായത്. കുടുംബർ ആദ്യം ചന്ദ്രപുരം ഭരി ച്ചിരുന്നു. ചന്ദ്രപുരം സൽസെറ്റി ടീപിന്റെയും ഗോവയുടെയും തെക്കാണ്. രട്ടരാജധാനിക്കടുത്ത് പ്ര സിദ്ധവും പുരാതനവുമായ സിൻറാബ്ദർ തുറമുഖം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ഇവിടെയാണ് വളരെക്കാലംമുമ്പ് അറബി കച്ചവടക്കാർ കച്ചവടാവശ്യത്തിനു താമസ മുറപ്പിച്ചതു്. സൌഹാർട്ടമനോഭാവമാണ് രട്ടരാജവം ശം അറബി കച്ചവടക്കാരോടു് കാണിച്ചതു്. തന്മൂ

ലം അവരെ പലപ്രകാരത്തിലും കച്ചവടത്തിൽ പ്രോ
ത്സാഹിപ്പിക്കയും കൂടാതെ രാജ്യഭരണസംബന്ധമായി
നല്ല ഉദ്യോഗങ്ങളും നല്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

കദംബരാജാവ് ജയകോശിഒന്നാമന്റെ പിതാമ
ഹൻ ഗുഹല്ലാദേവ രണ്ടാമന്റെകാലത്തു് (1050-1080)
ഗോവയിലെ ഒരു കച്ചവടപ്രമാണിയായ മുഹമ്മദിന്റെ
മകൻ സദാം എന്ന ഒരു മുസ്ലിം പ്രമുഖവ്യക്തിയെ രട്ട
ൻരാജാവ് സിന്താബ്ദുറിലെ ഗവണ്ണറാക്കി നിയമിച്ചി
രുന്നുവെന്ന ഒരു തകിടിൽ (Panjim Plates) നിന്നു മ
നസ്സിലാക്കാം. കുലശേഖര രണ്ടാമൻ രട്ടരാജകുടുംബവു
മായി വളരെ സൌഹാർദ്ദതയിലാണ് വർത്തിച്ചിരുന്ന
തു്. അതുകൊണ്ടാണു് ആ രാജാവ് രാജകുമരന്മാരെ
രട്ടരാജവംശത്തിൽനിന്നും ചേര രാജവംശത്തിലേക്ക്
മാറ്റിക്കുവാൻ കാരണമായതു്. ഈ ബന്ധംതന്നെ
യാണ് മുസ്ലിംകച്ചവടക്കാരെ അങ്ങോട്ടാകഷിക്കുവാനു
ള്ള സംഗതിയും. മുസ്ലീമീങ്ങളുടെ സ്വാധീനശക്തി
യാണ് അവസാനം രാജാവു് ഇസ്ലാംമതം വിശ്വസി
ക്കാൻ സംഗതിയായതു്. ഇസ്ലാംമതത്തിനു് കേരള
ക്കരയിലുള്ള കാലപ്പഴക്കം ഞാൻ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുള്ള
വിവരങ്ങളിൽനിന്നു് ഗ്രഹിക്കാം. ഒടുവിലത്തെ പെരു
മാൾ കുലശേഖരപുരത്തു വച്ചാണ് ഭ്രമിപകുത്തതു് എ
ന്നൈതിഹ്യവും, ഇതിന്റെ കാലമായി പറയുന്ന കാ

ലമായ 343 എന്നതും ഇതു കുലശേഖരൻ രണ്ടാമ നെപറ്റിയാണെന്നും കാണിക്കുന്നുണ്ട്. മാപ്പിള ഐതീഹ്യം ഇതിനു നല്ലൂന്ന കാലം ചേരമാൻ ദേശപ്രാപ്യ 355 ആണ്. ഇതു 354 ദിവസം വീതമുള്ള അറബികളുടെ ചിത്രവഷ്മാണ്. ഇതു സാധാരണവഷ്മാക്കിയാൽ 343 കിട്ടും. "ദേശം" എന്നതു് അറബികളുടെ ചീനപ്പേരായ "താശി" എന്നതിന്റെ രൂപഭേദമാണ്. ഞാൻ ഇദംപ്രഥമമായി വ്യാഖ്യാനിച്ചിട്ടുള്ള കല്പഗണിതം (Epicyclic Chaldean Chronlogy) മനസ്സിലാക്കിയാൽ മാത്രമേ 343, 388 എന്നീകാലങ്ങൾ എങ്ങിനെ എ. ഡി. 671, 911 എന്നിവയാകുമെന്നു ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിയൂ. കേരളത്തിലെ ഒട്ടുവിലത്തെ പെരുമാക്കന്മാരുടെ ഭരണകാലം കലിയുഗവഷ്മായി എ. ഡി. 444 മുതൽക്ക് 1038 വരെയാണ്. ആദിപെരുമാക്കന്മാർ ബി. സി. 176-എ. ഡി. 444 എന്ന കാലത്തു് വാണിരുന്നു.

പുസ്തകത്തിനു് എല്ലാവിധ വിജയങ്ങളും ആശംസിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

മാടവനപറമ്പു്,
പറവൂർ,
24—4—1952

സസ്നേഹം,

ഏ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള.

കേരളം
ക്രിസ്തുവിന്നു മുമ്പ്

സന്ദർശകരുടെ കാൽപ്പാടുകളിലൂടെയാണ് നാമിന്ന് പുരാതന കേരളത്തിന്റെ വിദൂരദേശബന്ധത്തേയും അഭിവൃദ്ധിയെയുംപറ്റി മനസ്സിലാക്കുന്നത്. വിദേശങ്ങളിൽനിന്നും സന്ദർശകർ ഇവിടെ എത്തിയിരുന്നില്ലെങ്കിൽ കേരളം ഒരത്ഭുത സൃഷ്ടിയായി നമ്മുടെ മുമ്പിൽ ഇതിഹാസങ്ങളുടെയും സങ്കല്പങ്ങളുടെയും അവസാനിക്കാത്ത ആശയക്കുഴപ്പങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുമായിരുന്നു. ഇപ്പോൾതന്നെ കേരളചരിത്രത്തിന്റെ ആരംഭത്തേക്ക് അനുവാചകർ യാത്രയാരംഭിച്ചാൽ പരശുരാമന്റെ കാൽപ്പാടുകളിലാണ് ചെന്നുമുട്ടുന്നത്.

കേരളത്തിനു വിദൂരരാജ്യങ്ങളുമായി വ്യാപാരസംബന്ധവും സാംസ്കാരികവുമായ അടുപ്പംസ്ഥാപിക്കാൻ സാധിച്ചതു് ക്രിസ്തുവിനു മുമ്പാണു്. കൊടുങ്ങല്ലൂർ തുറമുഖത്തിന്റെ പ്രാരംഭപ്രശസ്തി വിദേശരാജ്യങ്ങളിൽ അലയടിച്ചിരുന്നതു് ബി. സി. 479-428 എന്നീ കാലങ്ങളിലാണു്. നമുക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ചരിത്രരേഖകളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ കാണുന്നതു് കൊടുങ്ങല്ലൂർ അതിപ്രശസ്തമായ ഒരു തുറമുഖമായിരുന്നെന്നും കേരളത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമായിരുന്നുവെന്നുമാണു്. വിദേശസഞ്ചാരികളുടെ തിക്കുംതിരക്കും ഏഴാംനൂറ്റാണ്ടുമുതലാണു് നാം കാണുന്നതു്. പക്ഷെ ഫിനീഷ്യരും യവനരും ചൈനക്കാരും ക്രിസ്താബ്ദത്തിനുമുമ്പുതന്നെ ഇവിടെ വന്നിട്ടുണ്ടു്. കൊടുങ്ങല്ലൂർ ടുണീസ്സിനെപ്പോലേയും ബഗ്ദാദിനെപ്പോലെയും ഈജിപ്തിനെപ്പോലെയും പ്യാപാരലോകത്തു് ഔന്നത്യം പ്രാപിച്ചിരുന്നു. ബി. സി. അഞ്ചാംനൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന തുസിഡെസിനെയും ഗ്രീസിന്റെ അധഃപതനത്തെയുംപറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഫിനീഷ്യൻ ചരിത്രകാരനായ നിക്കോളസ് (1415) തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇങ്ങിനെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. "സ്പാർട്ടയും-ഏതൻസുംതമ്മിൽ നടന്ന മഹായുദ്ധത്തോടുകൂടി ഗ്രീസ് അധഃപതിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഗ്രീസ്സിന്റെ അധഃപതനം ജനങ്ങളെ ഭയവിഹ്വലരാക്കുകയും ദാരിദ്ര്യത്തിലാഴ്ത്തുകയും ചെയ്തു. പട്ടിണിയും യുദ്ധംകൊണ്ടുള്ള കഷ്ടപ്പാടുകളും വർദ്ധിച്ചു

പ്പോൾ സംരക്ഷാർത്ഥം ജനങ്ങൾ ഗ്രീസ് വിട്ടുതുടങ്ങി. പട്ടിണിക്കുപുറമെ ഒരുഭയങ്കരപകച്ചവ്യാധിയും ഗ്രീസിൽ തലപൊക്കി. ഈ പകച്ചവ്യാധി ബി. സി. 429ലാണ് ഉണ്ടായതു്. ഗ്രീസിൽനിന്നു ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ ലഭിച്ചില്ല. അന്നത്തെ വ്യാപാരികളായ ഒരുസംഘം ആളുകൾ ഗ്രീസിൽ അരികൊണ്ടുവന്നു. ആ അരി വിദൂരദേശമായ മലബാറിൽനിന്നായിരുന്നു. മലബാർ അക്കാലത്തു ഗ്രീക്കുകച്ചവടക്കാരേയും, അറബികളേയും, ഇസ്രായേൽകാരേയും ആകർഷിച്ചിരുന്നു. വിദേശങ്ങളിൽ മലബാർഅരിക്ക് കൂടുതൽവിലയും ലഭിച്ചു. ഞാൻ ഇന്ത്യാരാജ്യം സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ മലബാറിൽ താമസിക്കുകയുണ്ടായി. മലബാറിലെ ജനങ്ങൾ ക്ഷമാശീലന്മാരും ബ്രഹ്മദൈവങ്ങളെ ആരാധിക്കുന്നവരുമാണെന്നു എനിക്കനുഭവപ്പെട്ടു. ഭർത്താവ് മരിച്ചാൽ ഭാര്യതീയിൽചാടുകയും പശുവിനെ പ്രധാനദിവസങ്ങളിൽ പൂവും ചന്ദനവും അണിയിച്ചു എഴുന്നെള്ളിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. നാടുഭരിക്കുന്ന ഭരണാധികാരിയെ പല്ലക്കിൽ കയറ്റി എഴുന്നെള്ളിക്കുകയും കാഴ്ചകൾ സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ബുദ്ധഭിക്ഷുക്കൾ മലബാറിന്റെ പ്രധാനസ്ഥലങ്ങളിൽ ആരാധനകേന്ദ്രങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചിരുന്നു. നേപ്പാളീയരും മംഗോളിയരുമായ ബുദ്ധസന്ന്യാസികൾ കോഴിക്കോട്ടും കൊടുങ്ങല്ലൂരും കുടിയേറിപ്പാർക്കുകയും പ്രചരണം നടത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ജനങ്ങളുടെ ആചാ

രക്രമങ്ങൾ അപരിഷ്കൃതമാണെന്നു ചില സ്ഥലങ്ങൾ കണ്ടപ്പോൾ എനിക്കു മനസ്സിലായി. മൊറെക്കൊ ട്ടണീസ്സ്, സുമാത്ര, ഇൗജിപ്ത് എന്നീ നാടുകളിൽനിന്ന് സൊഫോക്ക്ലസിന്റെ (Sophocless) കാലത്തുതന്നെ വ്യാപാരികൾ കൊടുങ്ങല്ലൂർ വന്നിരുന്നു. ലോഹവും, ധാന്യവും, കന്നുമുളകും, ഉണക്കമത്സ്യവും, മൃഗങ്ങളുമാണ് ആവിടേശികൾ വാങ്ങിയിരുന്നതു്." മതപ്രചരണാർത്ഥം ഇന്ത്യ സന്ദർശിച്ച ഫിനീഷ്യരീൽ ഒരാളാണ് നിക്കോളസ്. നിക്കോളസ് തന്റെ സഞ്ചാരകാല (പതിനാലാംനൂറ്റാണ്ടു്) ത്തെ കേരളത്തിലെ സാമൂഹ്യനിലയെക്കാൾ കൂടുതൽ ബലപ്പെടുത്തി പറയുന്നതു ക്രിസ്താബ്ദത്തിനു മുമ്പുള്ള കേരളത്തെപ്പറ്റിയാണ്. കേരളക്കരയിൽ വിദേശികളുടെ വ്യാപാരബന്ധം ആരംഭിച്ചതു അഞ്ചാംനൂറ്റാണ്ടിലാണെന്നു വാദിക്കുന്നതു അബദ്ധമാണ്. പ്രസിദ്ധ സ്പെയിൻ ചരിത്രകാരനായിരുന്ന ഇബ്നുൽഖത്തീബ് (1325) യവനന്മാരുടെ കാലത്തെ ലോകക്രമത്തെയും ഗ്രീക്ക് തത്വജ്ഞാനികളുടെ ചരിത്രനിർമ്മാണത്തെയും കുറിച്ചു് ദീർഘകാലപഠനം നടത്തിയ വ്യക്തിയായിരുന്നു. ആധുനിക ചരിത്രകലയുടെ ഉപജ്ഞാതാവായി ഇബ്നുൽ ഖത്തിബിനെ അറബികളും ഇസ്രായേൽകാരും അംഗീകരിച്ചിരുന്നു. ഉബ്നുൽ ഖത്തീബിന്റെ ചരിത്രനിർമ്മാണത്തെ പറ്റിയും അദ്ദേഹം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള വിവരങ്ങളെപ്പറ്റിയും അറിയുന്നതു ഇത്ത

രുണത്തിൽ ആവശ്യമാണ്. "ഗ്രീക്കുകാരെ"പ്പോലെതന്നെ ലോകസഞ്ചാരത്തിന്നും, കഠിന പ്രയത്നങ്ങൾക്കും തയ്യാറായിട്ടുള്ള ഒരു വർഗ്ഗമായിരുന്ന അറബികൾ. ഈ ത്തപ്പഴവും ഒട്ടകവും കച്ചവടംചെയ്ത് കഴിഞ്ഞുപോന്ന പലതലമുറകളേയും അറേബ്യ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നുണ്ട്. വ്യാപാരമാർഗ്ഗത്തിൽ പുതിയ രാജ്യങ്ങളെ കൂട്ടിച്ചേർക്കുവാനും പുതിയ ജനങ്ങളെയും അവരുടെ സംസ്കാരത്തെയും തങ്ങളുടെ രാജ്യത്തിന്ന പരിചയപ്പെടുത്തുവാനും ആതൻസും, സ്പാർട്ടയും തമ്മിൽ ഏറ്റവുമുട്ടിയകാലത്തുതന്നെ അറബികൾ പരിശ്രമിച്ചുപോന്നു. ഗ്രീക്ക് ചിന്തകനും രാഷ്ട്രീയ പരിഷ്കർത്താവുമായ സോക്രട്ടീസിന്റെ കാലത്തെക്കുറിച്ച് ഗ്രീസിലെ മദ്ധ്യകാലപരിഷ്കാരചരിത്രം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഈജിപ്തിലും ഇറവലിയിലും സഞ്ചരിച്ചിരുന്ന അറബികളുടെ മലബാർ കച്ചവടത്തെപ്പറ്റിയും അവിടത്തെ ഉല്പന്നങ്ങളെപറ്റിയും സിസിലിയൻ ഹോളി ഗ്രന്ഥശേഖരണം വിളിച്ചുപറയുന്നു. സ്പാർട്ടയിൽ നിന്ന് ആതൻസിലേക്ക് മാറ്റപ്പെട്ട "സൈറോപീഡിയാ" ഗ്രന്ഥസൂക്ഷിപ്പിൽ മലബാറിലെ കുരുമുളകും ഏലവും വിദേശികളുടെ ധനദേവതയും അമൂല്യവസ്തുവുമായി കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. മലബാർ കടൽതീരങ്ങളിൽ ചെന്നെത്താറുള്ള എല്ലാ വിദേശികൾക്കും നാട്ടുഭരണാധികാരികൾ സ്വീകരണം നല്കിയിരുന്നു. മതപ്രചരണങ്ങൾക്ക് മുമ്പുതന്നെ വ്യാ

പാരബന്ധമാണ് വിദേശികൾ സ്ഥാപിച്ചതു്. ക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനത്തിനു് 48 വർഷംമുമ്പു് മലബാറിലേക്ക് കച്ചവടാർത്ഥം പുറപ്പെട്ടിരുന്ന അസ്സീറിയൻ സഞ്ചാരികൾ കാറ്റിലകപ്പെട്ടു് മൃതിയടഞ്ഞിട്ടുള്ളതായും അവരുടെ സ്മാരകമായി മലബാറിലെ കടൽത്തീരത്തു് സ്തൂപങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളതായും ചരിത്രം പറയുന്നുണ്ടു്. അന്നത്തെ മലബാർ ഫലസമൃദ്ധമായ ഒരു സുന്ദരരാജ്യമായിരുന്നെന്നും കൃഷിക്കാർ തോൽകൊണ്ടുള്ള ചട്ടകൾ ധരിച്ചിരുന്നെന്നും അവരുടെ സ്ത്രീകൾ രൂപങ്ങളുള്ള നാണ്യങ്ങൾ കഴുത്തിൽ അണിഞ്ഞിരുന്നെന്നും കാണുന്നു. പരസ്പരം സഹായിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്ന മലബാറുകാക്കു് മത്സരത്തിന്റെ ആവശ്യം നേരിട്ടിരുന്നില്ല. ഒരാളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ മറെറാരാൾ നിറവേറുന്നതു് പ്രതിഫലം കൂടാതെയാണെന്നും അതുകൊണ്ടു നല്ല മനോഭാവം അവരിൽ ശ്രദ്ധമൂലമായിതീർന്നിരുന്നുവെന്നും മൊറോക്കോയിൽ നിന്നു് ഗ്രീസ് സന്ദർശിക്കാൻ വന്ന കോർവിനോൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. കോർവിനോൻ ബി. സി. 3ൽ ഗ്രീസ് സന്ദർശിക്കുകയും മുപ്പതു് വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പു് വ്യാപാരികളുമായി മലബാർ സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായ അനുഭവങ്ങൾ "എതൻറിതായിൽ" വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. മലബാറിലേക്ക് ഈജിപ്തിൽനിന്നും ബഗ്ദാദിൽനിന്നും ഈത്തപ്പഴത്തൈക്കളും, പഴക്കമുള്ള

മൺഭരണികളും, പുരാതന മംഗോളിയർ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ആയുധങ്ങളും നാടുവാഴിക്ക് കാഴ്ചയായി കൊണ്ടുപോയിരുന്നു. കാഴ്ചവസ്തുക്കൾ കൌതുകത്തോടുകൂടി സ്വീകരിച്ച നാടുവാഴി കുരുമുളകും തേനും യാത്രക്കാക്ക് സമ്മാനമായിനല്കി. ഒരുകൊല്ലത്തിലെ പ്രാധാനപ്പെട്ട ദിവസത്തിൽ വിദേശികളുടെ സമ്മാനങ്ങൾ ജനങ്ങൾക്ക് കാണുവാനായി പരസ്യമായി നാടുവാഴി പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നു. ടുണീഷ്യൻ സഞ്ചാരികൾ കപ്പൽ നിർമ്മാണത്തിൽ വിദഗ്ദ്ധരായതുകൊണ്ട് മലബാറിലെ വലിയ കാടുകളിൽനിന്ന് നല്ലമരങ്ങൾ ശേഖരിച്ച കപ്പൽപണിതിരുന്നു. ഔദാര്യശീലന്മാരായ മലബാരികളെപ്പറ്റി ടുണീഷ്യക്കാർക്ക് വളരെ മതിപ്പുണ്ടായിരുന്നു." ഇബ്നുൽ ഖത്തീബ് വെളിക്കു കൊണ്ടുവരുന്ന രേഖകളെല്ലാം രണ്ടായിരം സംവത്സരത്തിനു മുമ്പുള്ളതാണ്. തൌറാത്തി (Old Testament) ലെ രേഖകൾ പരിശോധിച്ചാൽ ദാവൂദ്, സുലൈമാൻ എന്നീ പ്രവാചകന്മാരുടെ കാലത്തുതന്നെ മലബാറുമായി കച്ചവട ബന്ധം നടന്നതായി കാണാം. അലക്സാണ്ടറിന്റെ വിശ്വവ്യാപ്തമായ ആക്രമണകാലത്തിനു മുമ്പുതന്നെ അറബികൾ കേരളക്കരയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്നു അറബികൾ കേരളത്തിലെ ഉല്പന്നങ്ങൾ പേഴ്സ്യൻ ഉൾക്കടൽ വഴിയായി അറേബ്യയുടെ തെക്കൻ തുറകളിലെത്തിക്കുകയും അവിടെനിന്ന് കരവഴി ചെങ്കടലിനു നേരെയുള്ള യമൻ

ഹിജാസ് വഴിയിലൂടെ സിറിയായിലെ ഷാമിലേക്കും, തദ്ദേശത്തിലേക്കും ഈജിപ്തിലേ അലക്സാണ്ഡറിയയിലേക്കു മെത്തിച്ചിരുന്നു. പുരാതനകേരളവുമായി ഈജിപ്ത് കാരും ഗ്രീക്കുകാരും വ്യാപാരം നടത്തിയിരുന്നതിനിടക്ക് അറബികൾക്ക് വലിയ സ്വാധീനശക്തിയുണ്ടായിരുന്നു. ഫസറത്ത് ഒമൈത്തിന്റെ കടൽതീരത്തുള്ള സഫാറിൽ വെറ്റിലയും കവുങ്ങും കുരുമുളകും അവിടത്തുകാർ കൃഷിചെയ്യുന്നോക്കിയെന്ന് "സ്വനാ ജന്നത്തറബ്" എന്ന അറബി ഗ്രന്ഥത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്ന് ചരിത്രകാരനായ ഷംസുല്ലാഖാദിരി പറയുന്നു. മലബാറിന്റെ വിദേശബന്ധത്തെപ്പറ്റി കാലനിർണ്ണയം ചെയ്യുന്നതിൽ പലർക്കും തെറ്റുകൾ പറ്റാറുണ്ട്. കേരളചരിത്രത്തിൽ വ്യക്തമായ തെളിവുകളില്ലാത്തതിനാൽ പൂർവ്വകാല മലബാറിനെപ്പറ്റി ഒന്നും ഗ്രഹിക്കാൻ സാധ്യമല്ലാതായിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്താബ്ദം ആരംഭിക്കുന്നതിനു എത്രയോ മുമ്പുതന്നെ മലബാർ വിദേശബന്ധം പുലർത്തിപ്പോന്നിരുന്നതായി ബലമായി വിശ്വസിക്കാം. പക്ഷെ അക്കാലത്തെ കേരള ഭരണകർത്താക്കളെപ്പറ്റിയും നമുക്ക് കാര്യമായ വിവരങ്ങൾ ലഭിച്ചിട്ടില്ല.

ബാർബോസക്കു മുമ്പ് കേരളം സന്ദർശിച്ച ഫ്ളോറൻസിലെ റീഗ്നെല്ലി (1347) എഴുതിയിട്ടുള്ള "മലബാർ കരയിലെ മതപ്രചരണവും പരിവർത്തനങ്ങളും"

എന്ന കയ്യെഴുത്തു ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇങ്ങിനെ കാണുന്നു (ഇറാലിയൻ ഓർത്തഡോക്സ്ഗസറ്റ്" പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്) അതിൽ ബി. സി: 200ൽ കേരളം വിദേശവ്യാപാരത്തിനായി പുതിയ മാർഗ്ഗങ്ങം തുറക്കുകയും കൊല്ലവും കൊടുങ്ങല്ലൂരും രണ്ടു വലിയ തുറമുഖങ്ങളായി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെന്ന് പറയുന്നു. കേരളം ഭൂചലനംകൊണ്ടു കടൽക്കരയിൽനിന്നുണ്ടായതാണെന്നും കാട്ടുകളിൽ വസിച്ചിരുന്ന മനുഷ്യരുടെ സങ്കേതമായി ആ കര രൂപാന്തരപ്പെടുകയും വളരെ നൂറാണ്ടുകളം പരിഷ്കാരം തീണ്ടാതെ കിടക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെന്നും റീഗ്നല്ലി പറയുന്നു. മതപ്രചരണാർത്ഥം കേരളം സന്ദർശിച്ചവരിൽ മറെറാരാളാണ് പോർഡ്രോണിയക്കാരനായ ഒഡോറിക്ക് (1316) ഒഡോറിക്കിന്റെ ഭൂതകാലകേരളത്തെപ്പററിയുള്ള അഭിപ്രായം നഖൂദയെന്ന വർത്തകപ്രമാണി (1510)ക്ക് ലഭിച്ച രേഖകളിലുണ്ടായിരുന്നൊന്നും പ്രസ്തുതരേഖകളം പോർത്തുഗീസുകാർ കൈക്കലാക്കിയെന്നും ഡോ: ഗസ്സീനി "വെസ്റ്റേൺഎൻകപയറി"യിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. ആ രേഖയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ കേരളത്തിനു വിദേശരാജ്യങ്ങളുമായി ബന്ധം സ്ഥാപിക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ളതു് ബി. സി. 6-ാംനൂറാണ്ടിലാണെന്നും അക്കാലത്തെ കേരളം ധാന്യങ്ങം നിറഞ്ഞുകിടന്നിരുന്ന നാടായിരുന്നുവെന്നും കാണാം. കേരളം ഭൂ

മിശാസ്രൂയന്മാരെ അത്ഭുതപ്പെട്ടുത്തുന്ന രാജ്യമാണെന്നും പറയുന്നു. കേരളം സമുദ്രത്തിൽനിന്നു ഉയർന്നുവന്നുവെന്നതിനു ശാസ്ത്രീയമായ തെളിവുകൾ നല്കുവാൻ ചിലർ മടിക്കുന്നുവെന്നും ഗസ്സീനി അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

എങ്ങിനെയായാലും ക്രിസ്തുവിനുമുമ്പുതന്നെ കേരളക്കരക്ക് വിദേശബന്ധമുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കാതെ തരമില്ല. ക്രിസ്തുവിനുശേഷം മാത്രമാണ് മലബാർ വിദേശങ്ങളിൽ അറിയപ്പെട്ടതെന്ന അഭിപ്രായം തെറ്റാണ്. പുരാതന കേരളം ഒരു വ്യാപാരകേന്ദ്രം മാത്രമായിരുന്നില്ല. വിദേശരാജ്യങ്ങളുടെ മഹത്തായ അഭിനന്ദനങ്ങൾക്കു വിധേയമായ ഒരു ക്ഷേമരാഷ്ട്രംകൂടിയായിരുന്നുവെന്നും തെളിയുന്നുണ്ട്.

ബുദ്ധമതവും_കേരളവും

കേരളത്തിന്റെ സാംസ്കാരികഘടനയും മാറ്റം വരുത്തുകയും സാമൂഹ്യജീവിതത്തിൽ നൂതനസമ്പ്രദായങ്ങൾ ആവിഷ്കരിക്കുകയും ചെയ്ത ബുദ്ധമതം ഇന്നു നാമമാത്രമായി തീർന്നിരിക്കുകയാണിവിടെ. ക്രിസ്തുവിനു മുമ്പു് ആറാംനൂറ്റാണ്ടിൽ ബുദ്ധസന്ന്യാസികൾ കേരളത്തിലെത്തിയതായി കാണുന്നു. അക്കാലത്തു് അന്ധവിശ്വാസത്തിലും അതിന്റെ ഉപോത്പന്നമായ അനാചാരത്തിലും കേരളീയർ മറ്റൊരു അപരിഷ്കൃത സമുദായത്തെയും പിന്നിലാക്കിയിരുന്നു. ഒരു പ്രാകൃതസംസ്കാരത്തിന്റെ പാരമ്പര്യവും പേറിക്കൊണ്ടു പൌരോഹിത്യത്തെ പ്രീണിപ്പിച്ചു കാലം കഴിച്ചിരുന്ന കേരളീയരെ ബുദ്ധമതപ്രചാരകന്മാർ പുതിയ മാർഗ്ഗത്തിലേ

യ്ക്കുനയിച്ചു. ബുദ്ധമതത്തിന്റെ സന്ദേശം ബ്രാഹ്മണരെയും, അധ:കൃതരെയും ഒരുപോലെയാകഷ്ടിച്ചു. നരബലിക്കും, ജന്തുബലിക്കും, മറ്റനാചാരങ്ങൾക്കും എതിരായി ബുദ്ധസന്ന്യാസികൾ നടത്തിയ ധാർമ്മികസമരം വിജയിച്ചുതുടങ്ങി. കോളനികളായി താമസിച്ചിരുന്നവർ കൂട്ടത്തോടെ ബുദ്ധമതത്തിൽ ചേർന്നു. ബുദ്ധമതം നിഷ്ക്ലേശം നശിച്ചുതുടങ്ങിയതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ സന്ന്യാസികളുടെ ഇടയിലുള്ള അധികാരമോഹവും അധാർമ്മികനടപടിയുമാണെന്ന് ഡച്ച് ചരിത്രകാരനായ ന്യൂഹോണും, സിലോൺ ബുദ്ധമിഷനറിമാരും സമർത്ഥിക്കുന്നു.

ബുദ്ധമതത്തെ ഒരു എതിർ ശക്തിയായി ഗണിച്ചതു പെരുമാൾഭരണം അടിയുറച്ച ശേഷമാണ്. കാഞ്ചിയിൽനിന്ന് ബുദ്ധസന്ന്യാസികൾ കൂട്ടംകൂട്ടമായി 'സിദ്ധാർത്ഥപുരം' എന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്ന തിരുനാവായിൽ എത്തിയിരുന്നതായി ഇബ്നുബത്തൂത്താ എന്ന ചരിത്രകാരനും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

ബുദ്ധമതം സ്വീകരിച്ച ആര്യത്തെ ഭരണാധികാരി വംശപരിപാലകനെന്നറിയപ്പെടുന്ന ഈശാനൻ ഒന്നാമനാണെന്നും, ഇളംകോവടികളാണെന്നും, മഹോദയപുരത്തെ അക്ഷയപാത്രനാണെന്നും ചരിത്രകാരന്മാരുടെ ഇടയിൽ ബലമായ സംശയമുണ്ട്.

മാമാങ്കകാലത്തു ബുദ്ധമതപ്രചരണം ശക്തിമത്തായ നിലയിൽ കേരളത്തിൽ വ്യാപിച്ചു. പെരുമാൾ വാഴ്ചയാരംഭിക്കുന്നതിനു മുമ്പും, ബുദ്ധമതാനുയായികൾ മാമാങ്കം കൊണ്ടാടിയിരുന്നു. ബുദ്ധമുനിയുടെ ജന്മദിനാഘോഷമെന്ന നിലയിലാണ് മാമാങ്കമഹോത്സവം ആരംഭിച്ചതെന്ന് ചെന്തമിഴിൽ ഒരൈതിഹ്യമുണ്ട്. ഈ മഹോത്സവത്തിനു സിലോണിൽനിന്നും ഉജ്ജയിനിയിൽനിന്നും തീർത്ഥാടകർ വന്നുതുടങ്ങി. പെരുമാൾഭരണം അതിന്റെ വിജയക്കൊടി ഉയർത്തിയതോടുകൂടി മാമങ്കത്തിനു ചില മാറ്റങ്ങൾ വന്നു. ബ്രാഹ്മണാധിപത്യത്തിന്റെ കീഴിൽ മാമാങ്കം ദേശീയോത്സവമായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. ബുദ്ധമതം ചെങ്കുട്ടുവപ്പെരുമാളുടെ കാലത്തു് വളരെപേരെയാകർഷിച്ചു. "മണിമേഖല" എന്ന ബുദ്ധഭിക്ഷുണിയുടെ കഥയും കോവിലൻചരിത്രവും ഈ കാലഘട്ടത്തിലാണെഴുതപ്പെട്ടതു്. കോവിലൻ ഉപേക്ഷിച്ച മാതകി ബുദ്ധമതം സ്വീകരിച്ചു തന്റെ പാതിവ്രത്യത്തെ മുറുകെപിടിച്ചു ബൌദ്ധ സിദ്ധാന്തങ്ങൾക്കനുസൃതമായി കാലയാപനം ചെയ്തതായി ഐതിഹ്യമുണ്ട്.

കണ്ണകിയുടെ പ്രതിഷ്ഠ കൊടുങ്ങല്ലൂരിലുണ്ടായതോടുകൂടി അവിടെ ആരാധകസംഘം വന്നുതുടങ്ങി. കാലാന്തരേണ കണ്ണകി ഭദ്രകാളിയായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടു.

ബുദ്ധമതം ഭദ്രകാളി ആരാധനയോടുകൂടി അധഃപതിക്കാൻ തുടങ്ങി. ബുദ്ധമതം സ്വീകരിച്ച പെരുമാക്കന്മാരെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടരും ജാതിഭ്രഷ്ടരുമാക്കിയതായി ചരിത്രരേഖയുണ്ട്. പള്ളിബാണപെരുമാളിനോടൊപ്പം അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുയായികളിൽ പലരും ബുദ്ധമതം വിശ്വസിച്ചു. ബുദ്ധമതം വിശ്വസിച്ച പള്ളിബാണപ്പെരുമാളെസംബന്ധിച്ച് ഒരു കഥ ചരിത്രത്തിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചിട്ടുള്ളതിങ്ങനെയാണ്. ബാണപുരത്തുനിന്ന് ബ്രാഹ്മണർ കേരളത്തിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടുവന്ന പെരുമാളാണ് പള്ളിബാണൻ. ഈ പെരുമാൾ അല്ലൂർപെരുംകോയിലകത്തു താമസിക്കുമ്പോൾ ഏതാനും ബൌദ്ധസന്ന്യാസികൾ വന്ന് അദ്ദേഹത്തെ ബുദ്ധമതതത്ത്വങ്ങൾ ഗ്രഹിപ്പിച്ചു. പെരുമാൾ ബുദ്ധമതം സ്വീകരിക്കുകയും ബ്രാഹ്മണരോട് തന്റെ മാർഗ്ഗം അംഗീകരിക്കാനും പറഞ്ഞു. ബ്രാഹ്മണർ പെരുമാളുടെ നിർദ്ദേശം തിരസ്കരിച്ചു അല്ലൂർനിന്ന് തൃക്കാരിയൂരേക്ക് താമസം മാറി. ജംഗമൻ എന്ന ഒരു മഹർഷി ബ്രാഹ്മണരെ അശുദ്ധിമാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷിക്കാനുള്ള ഉപായം പറഞ്ഞുകൊടുത്തു. ഒരു ബ്രഹ്മസ്തുതിയുപദേശിച്ചു ജംഗമമഹർഷി അപ്രത്യക്ഷനായി. ബ്രാഹ്മണർ മഹർഷിയുടെ വിധിപ്രകാരം ജീവിക്കുമ്പോൾ ആറ് പരദേശശാസ്ത്രികൾ ബ്രാഹ്മണരെ സമീപിച്ചു. ഹിന്ദുശാസ്ത്രത്തെക്കാൾ താഴെയായ ബുദ്ധമതതത്വം

ബഹിഷ്കരിക്കപ്പെടേണ്ടതാണെന്ന് പരദേശികളായ ഭട്ടാചാര്യൻ, ഭട്ടബാണൻ, ഭട്ടവിജയൻ, ഭട്ടഗോപാലൻ, ഭട്ടനാരായണൻ എന്നിവർ വാദിക്കുകയും അതനുസരിച്ച് ബൗദ്ധസന്യാസികളും ശാസ്തികളും തമ്മിൽ ശാസ്ത്രവാദം നടത്തി. തോൽക്കുന്നവരെ നാവ് മുറിച്ച് നാട്ടിൽനിന്ന് ഓടിക്കണമെന്ന് പെരുമാളെ ധരിപ്പിച്ചു. വാദത്തിൽ തോറ്റ ബുദ്ധസന്യാസികളെ നാവുമുറിച്ചു നാട്ടിൽനിന്നോടിച്ചു. എന്നിട്ടും പള്ളിബാണപ്പെരുമാൾ ബുദ്ധമതതത്വം ഉപേക്ഷിച്ചില്ല. മറെറാരു മതവും സ്വീകരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്ന കാരണത്താൽ അദ്ദേഹം സ്ഥാനത്യാഗം ചെയ്ത നാടുവിട്ടു. ഈ കഥ ബ്രാഹ്മണ ഐതിഹ്യത്തിൽ നിന്ന് കേരളചരിത്രകാരന്മാർ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനായ പെരുമാൾ അഭയാർത്ഥിയായി കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽനിന്നു തെക്കുംകൂർ എന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്ന തിരുവിതാംകൂർ പ്രദേശത്തേക്ക് പാലായനം ചെയ്തു. ഈ പെരുമാൾ തന്റെ അനുയായികളോടൊപ്പം ബുദ്ധമതപ്രചരണത്തിലേർപ്പെട്ടു. ഉദയംപേരൂർ, വീരമാർത്താണ്ഡപുരം, ചെങ്ങന്നൂർ തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളിലെ ജനങ്ങളും പള്ളിബാണപ്പെരുമാളുടെ അനുയായികളായിത്തീർന്നു. അങ്ങിനെ കോളനികളായി ജനങ്ങളും ബുദ്ധമതത്തിൽ ചേർന്നു. പള്ളിബാണപ്പെരുമാളുടെ നിരന്തരപരിശ്രമംമൂലം നാടൊട്ടുക്കു ബുദ്ധവിഹാരങ്ങളും അതുര ശുശ്രൂ

ഷാലയങ്ങളും ഉയർന്നു. അക്കാലത്തെ ബുദ്ധവിഹാരങ്ങൾ പള്ളിബാണാലയം എന്ന പേരിലാണറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. കാലക്രമേണ ബാണാലയം അപ്രത്യക്ഷമാകുകയും, ബുദ്ധദേവാലയം പള്ളിയായി മാറുകയും ചെയ്തു. ഈ പള്ളിയെ ഇന്ന് മുസ്ലിമീങ്ങളും ക്രസ്ത്യാനികളും തങ്ങളുടെ ആരാധനസ്ഥലങ്ങളുടെ നാമമായി സ്വീകരിച്ചിരിക്കയാണ്.

കേരളത്തിൽ ബുദ്ധമതം അംഗീകരിച്ചവർ ഭൂരിപക്ഷവും ഈഴവരാണ്. നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന വർണ്ണബന്ധങ്ങളിൽനിന്ന് വിമുക്തരാകുവാൻ ഈഴവർക്ക് സാധിച്ചത് ബുദ്ധമതാരംഭത്തോടുകൂടിയാണ്. ബുദ്ധമതം ആദ്യകാലത്തു് അനാചാരങ്ങൾക്കെതിരായി നിരന്തരം സമരസമരം ചെയ്തുവെങ്കിലും കാലക്രമേണ ആരാധനാസമ്പ്രദായങ്ങളും, മറ്റു ചടങ്ങുകളും ബുദ്ധമതവിശ്വാസികൾ അംഗീകരിച്ചു. വീരാരാധകന്മാരായ അനുയായികളുടെ കേതിമാർഗ്ഗം അരയാൽച്ചുവട്ടിൽ വിഗ്രഹത്തെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നതുവരെ എത്തി. ബുദ്ധസന്യാസികളുടെ ഇടയിൽതന്നെ മത്സരം ആരംഭിച്ചതോടുകൂടി ബുദ്ധമതം അധഃപതിച്ചു. ഈ സന്ദർഭത്തിലാണ് ബ്രാഹ്മണേതിഹാസത്തിന്റെ പ്രചരണം ആരംഭിച്ചതു്. ബുദ്ധമതത്തെ പരാജയപ്പെടുത്താനുള്ള വിജ്ഞാനമത്സരം വീണ്ടും നടന്നതായിക്കാണുന്നു. ബുദ്ധമതസ

ന്യാസികളെ പരാജയപ്പെടുത്തുവാൻ കുമാരിലഭട്ടോചാ
ര്യൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ ഒരു വിദ്വൽസദസ്സിൽ വി
ളിച്ചുകൂട്ടി. ഹരിശ്ചന്ദ്രപെരുമാളിന്റെ കാലത്തു് ഈ
സമ്മേളനം തൃക്കണാമതിലകത്തുവെച്ചാണ് നടന്നതു്.
ബ്രാഹ്മണപണ്ഡിതന്മാരുടെ വേദശാസ്ത്രവാദത്തിൽ ബു
ദ്ധമതസന്ന്യാസികൾ പരാജയപ്പെട്ടു. ഈ പരാജയം
ബുദ്ധമതത്തിന്റെ പുരോഗതിയെ തടഞ്ഞു. ബുദ്ധസ
ന്ന്യാസികളുടെ ഇടയിൽ തന്നെ അധാർമ്മിക നടപടി
കൾ വർദ്ധിക്കുകയും അനാചാരികൾ വിട്ടകലുകയും ചെയ്തു.
ജൈനമതപ്രചാരകന്മാരായ ചൈനീസുസഞ്ചാരികൾ
കേരളത്തിലെത്തിയപ്പോൾ ബുദ്ധമതത്തിന്റെ ദയനീ
യമായ പരാജയമാണു അവർ കണ്ടതു്. അജയ്യമായ
മനുഷ്യപ്രയത്നത്തിന്റെ മകുടോദാഹരണങ്ങളായി നില
കൊണ്ടിരുന്ന ബുദ്ധദേവാലയങ്ങൾ തകർന്നു കിടക്കുന്ന
തായും ബുദ്ധദേവന്റെ പ്രതിമകൾ കാട്ടിലെറിയപ്പെട്ട
തായും ചൈനീസ് സഞ്ചാരികൾ കണ്ടുവെന്നു ഹ്യാ
ങ്ങ്സാങ്ങു തന്നെ തന്റെ സഞ്ചാരക്കുറിപ്പിൽ പറയു
ന്നു. ബുദ്ധമതത്തെത്തുടർന്നു ജൈനമതം മൂന്നു നൂറാ
ണ്ടുകാലം കേരളത്തിൽ നിലനിന്നു. ശങ്കരാചാര്യരുടെ
തത്വസംഹിത പ്രചരിച്ചതോടുകൂടി ജൈനമതവും
അധഃപതിച്ചു.

ബുദ്ധമതദേവാലയങ്ങൾ ഹിന്ദുമതദേവാലയങ്ങളാ
യി കാലക്രമേണ രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. മതിലകം,

കൊടുങ്ങല്ലൂർ, ചേത്തല, പന്തളം തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളിലുണ്ടായ വലിയ ബുദ്ധദേവാലയങ്ങളിലെ ആചാരങ്ങൾക്ക് ആദ്യമായി മാറ്റം വരുത്തി. ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിലേക്ക് ബുദ്ധസന്ന്യാസികൾ ഭീഷണിയെ ഭയന്നു താമസം മാറ്റി. ബുദ്ധസന്ന്യസിമാരെയും ഭിക്ഷുണികളെയും നാട്ടിൽ നിന്നോടിക്കുവാൻ അന്നത്തെ എതിരാളികൾ അസഭ്യവചനങ്ങൾ ഉരുവിടുകയും ബുദ്ധമതക്കാർ അധാർമ്മികമായി ഗണിക്കുന്നതെല്ലാം ഏറ്റുപാടുകയും പ്രവൃത്തിരൂപത്തിലാക്കുകയും ചെയ്തു. ജന്തുഹിംസ നാടൊട്ടുക്കും നടപ്പാക്കി. ഭിക്ഷുണികളുടെ മുമ്പിൽ മല വഴ്ക്കാരെക്കൊണ്ടു നഗ്നനൃത്തം ചെയ്യിച്ചു. മഞ്ഞപ്പൊടി കാറ്റിൽ പറപ്പിച്ചു. അതിന്റെ സ്മരണക്കായി കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഭരണിക്കു മഞ്ഞപ്പൊടി വിതറുകയും തെറിപ്പാട്ടു പാടുകയും കോഴിവെട്ടുകയും ചെയ്യുപോന്നു. ഭരണിപ്പാട്ടിലെ നഗ്നവർണ്ണനകൾ പരിശുദ്ധചിത്തരെ ലജ്ജിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതു യാഥാർത്ഥ്യം മാത്രമാണ്. ആ പാട്ടുകളിലൂടെ അന്നത്തെ ബുദ്ധഹിന്ദുസംസ്കാര സംഘട്ടനത്തിന്റെ വിവരം പുറത്തുവന്നു. ബി. സി. മൂന്നാംനൂറ്റാണ്ടിൽ കേരളക്കരയിലൊട്ടുക്ക് ഒരു മതത്തിന്റെ ശബ്ദം മാത്രമേ കേട്ടിരുന്നുള്ളുവെന്നു സിലോൺ ബുദ്ധമിഷ്യനറിയുടെ ചരിത്രത്തിൽ പറയുന്നു. അക്കാലത്തു പ്രധാനപ്പെട്ട നാല്പത്തിയേഴു ബുദ്ധദേവാലയങ്ങളും, എണ്ണറ്റോളം സന്ന്യാ

സിമംഗങ്ങളും, നാലായിരത്തോളം ബുദ്ധമതപ്രവർത്തകരും കേരളത്തിലുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു സിലോൺ ബുദ്ധമതഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉറപ്പിച്ചുപറയുന്നുണ്ട്.

ഇന്നു തീർത്ഥാടകരുടെ ആരാധനാകേന്ദ്രമായ ശബരിമലയെ സംബന്ധിച്ചു ബുദ്ധമതത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു കഥ ചരിത്രത്തിലുയർന്നിട്ടുണ്ട്. ബുദ്ധശിഷ്യന്മാർ ആക്രമണങ്ങൾ ഭയന്നു പ്രാണരക്ഷാർത്ഥം വനാന്തരങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ചു. അലഞ്ഞുതിരിഞ്ഞു ശബരീമലയിൽ താവളമടിച്ചു. കാട്ടുപഴങ്ങൾ ഭുജിച്ചു വെള്ളം കുടിച്ചു കാലയാപനം ചെയ്തു. അവിടെ ബുദ്ധന്റെ പ്രതിരൂപം സ്ഥാപിച്ചുവത്രേ. ബുദ്ധന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ അഗ്രിമനായ മറെറാരു പരിഷ്കൃത്താവുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതിമയാണു ശബരിമലയിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചതെന്നും ചില ചരിത്രകാരന്മാർ ബലമായി സംശയിക്കുന്നുണ്ട്. ജനമാനിയെന്നറിയപ്പെടുന്ന ഒരു പെരുമാൾ ബുദ്ധമതം സ്വീകരിച്ചതു കാരണം രാജ്യഭ്രഷ്ടനാക്കുകയും ഒടുവിൽ ശബരിമലയിൽ അഭയം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നും അദ്ദേഹമാണ് ശബരിമല അയ്യപ്പനെന്നും മററു ചിലരും വിശ്വസിക്കുന്നു. ജനങ്ങൾ ജാതിമതം നോക്കാതെ പ്രജാതല്പരനായ രാജാവിനെ കാണാൻ ശബരിമലയിലേക്കു യാത്രയായി. ശബരിമല ശാസ്താവ് ബുദ്ധനാണെന്ന അർത്ഥം വരുന്ന ഒരു പദം അമരകോശത്തിലും കാണാം.

ശാസ്താവെന്നതു ബുദ്ധന്റെ പര്യായമാണെന്നും അതിൽ വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ബുദ്ധമതം അധഃപതിച്ചപ്പോൾ ഹിന്ദുക്കൾ ഒരു അവതാരപുരുഷനായി ബുദ്ധനെ വാഴ്ത്താൻ തുടങ്ങി. അങ്ങിനെ "ഹരിഹരസുതനെ"പ്പറ്റി കീർത്തനങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടു. ഈ കീർത്തനങ്ങളിൽ മുഴങ്ങിക്കേൾക്കുന്ന "ബുദ്ധം ശരണം ധർമ്മം ശരണം" എന്നീ വിളികൾ ശാസ്താവു് ബുദ്ധമുനിയായിരുന്നുവെന്നുള്ളതിനു തെളിവുകളായി ഉദ്ധരിക്കാം.

സമാദരണീയനായ ഈ ശാസ്താവ് ബുദ്ധമുനിയാകാനേ തരമുള്ളൂ. ബുദ്ധമതത്തിന്റെ മഹത്തായ സംഭാവനകൾ കേരളീയരുടെ സാമൂഹ്യജീവിതത്തിൽ അലിഞ്ഞുചേർന്നിട്ടുണ്ട്. രോഗികളെ രക്ഷിക്കുകയെന്നതു ബുദ്ധമതാനുയായികളുടെ കർത്തവ്യമാകുന്നു. ധർമ്മം ചെയ്യുന്നതിൽ അവർ മാതൃക കാണിച്ചു. കേരളത്തിലെ ധർമ്മചികിത്സ ബുദ്ധമതക്കാർ ആരംഭിച്ചതാണ്. ആയുർവേദത്തിന്റെ നവോത്ഥാനഘട്ടം ബുദ്ധമതത്തിന്റെ പ്രചാരകാലത്താണു കേരളത്തിലുണ്ടായതു്. ദേവാലയങ്ങളിൽ ആതുര ശുശ്രൂഷ നടത്തുകയും, സത്രങ്ങളിൽ അശരണർക്കു അഭയം നല്കുകയും ചെയ്ത അവരുടെ പാരമ്പര്യം ഇന്നും ഹിന്ദുദേവാലയങ്ങൾ തുടർന്നുപോരുന്നു. ഹിന്ദുദേവാലയങ്ങളുടെ മുമ്പിലുള്ള അരയാൽത്തറ ബുദ്ധമതത്തിന്റെ സ്മാരകം മാത്രമാണ്. ബുദ്ധമുനിക്കു് ബോധോദയമുണ്ടായതു് അരയാൽച്ചുവട്ടിൽ

വെച്ചായതുകൊണ്ടു ബുദ്ധമതക്കാർ ആ വൃക്ഷത്തെ വിശു ദ്ധവൃക്ഷമായി ഗണിക്കുന്നു. ബുദ്ധമതദേവാലയങ്ങളുടെ ആകൃതി അനുസരിച്ചാണു ഹിന്ദുദേവാലയങ്ങൾ നിർമ്മി ച്ചിട്ടുള്ളതു്. കേരളത്തിൽ ഉയർന്ന ദേവാലയങ്ങൾ ഉ ണ്ടായതുതന്നെ ബുദ്ധമതാരംഭത്തോടുകൂടിയാണു്. തച്ചു ശാസ്ത്രത്തിലും പട്ടണപരിഷ്കാരത്തിലും ബുദ്ധമതം കേ രളത്തിനു പല മാതൃകകളും കാണിച്ചുതന്നിട്ടുണ്ടു്. വാ സ്തുവിദ്യ എന്നറിയപ്പെടുന്ന ആശാരിപ്പണി കപിലവ സ്തുവിൽ നിന്നാണു് ഉടലെടുത്തതു്. അതുകൊണ്ടാണു് വാസ്തുവിദ്യയെന്നു് അതിനു പേരുവന്നതു്.

മരുന്തു, കൊന്തളവേദി, നായക്കാതുതെരു, ബാലി പ്പാളയം എന്നിവിടങ്ങളിൽ ഗവേഷണം നടത്തിയ ഭ്രഗ ർഭഗവേഷകന്മാർക്കു് കണ്ടുകിട്ടിയിട്ടുള്ള ശിലാലിഖിതങ്ങ ളിൽ നിന്നു് ദക്ഷിണേന്ത്യയിലെ ബുദ്ധമതപ്രചാരകാ ലത്തെ വിജ്ഞേയമായ വിവരങ്ങൾ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ചൈ നീസ് വ്യാപാരികളുടെ ആവശ്യാർത്ഥം നാഗപട്ടണത്തു ബുദ്ധവിഹാരം പണിതിട്ടുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും ഭ്രഗർഭഗവേ ഷകന്മാർ പറയുന്നു. ശൈവവൈഷ്ണവ പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ സമ്മർദ്ദനങ്ങളോടേറ്റുമുട്ടിയിട്ടും ബുദ്ധമതം ദക്ഷിണേ ന്ത്യയിൽ പതിമൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലും അഭിവൃദ്ധിയോടെ നിലനിന്നു. വെനീഷ്യൻസഞ്ചാരിയായ മാർക്കോപോളൊ പതിമൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ നാഗപട്ടണം സന്ദർശിച്ചിരുന്ന തായി തെളിവുകൾ കിട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹം ബുദ്ധമ

ത പ്രതാപത്തെപ്പററി സുദീർഘമായി പ്രതിപാദിച്ചിട്ട ണ്ടെന്നും ഇന്ത്യൻ പുരാതന വസ്തുനേഷണ സർവ്വേയുടെ ഡയറക്ടർ രാമചന്ദ്രൻ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. കേരളത്തിൽ ബുദ്ധമതം അധ:പതിച്ചെങ്കിലും ദക്ഷിണേന്ത്യയുടെ മററു ഭാഗങ്ങളിൽ വീണ്ടും അതു് തലയുയത്തിയതായി ചരിത്രം ഉൽഘോഷിക്കുന്നു. തമിഴ് നാട്ടിലേക്ക് കേരളത്തിൽനിന്നു ബുദ്ധസന്ന്യസികൾ ഓടിപ്പോയിട്ടുണ്ടാകണം. പാണ്ഡി ദേശത്തുനിന്നു് വൈഷ്ണവരുടെ എതിർപ്പുകൾ ഉയർന്നതോടുകൂടി അവിടെ ബുദ്ധമതവിശ്വാസികളായ ചൈനീസ് വ്യാപാരികളുടെ തിക്കും തിരക്കും കുറഞ്ഞു. പല്ലവന്മാരുടെ ശില്പകലയെക്കാളും കൌതുകം തോന്നിക്കുന്ന ശില്പവിദ്യ ദക്ഷിണേന്ത്യയിൽ വളർന്നതു് ബുദ്ധമതപ്രചരണകാലത്താണു്.

ഒരു കാലത്തു കേരളത്തിലെ ജനങ്ങളുടെ സർവ്വസമ്മതിസമാർജ്ജിച്ച ബുദ്ധമതം ഇന്നു് നശിച്ചുകഴിഞ്ഞെങ്കിലും നശിക്കാത്തതായ പലതും ബുദ്ധമതം കേരളത്തിനു് നല്കിയെന്നു് പറയാം. ബുദ്ധമതാരംഭത്തോടുകൂടി ഈ നാട്ടിൽ നാമ്പെടുത്ത ധാർമ്മികബോധവും സംസ്കാരിക പുരോഗതിയും പിൻതലമുറയ്ക്കു് വെളിച്ചം നല്കിയിട്ടുണ്ടു്.

ജൂതന്മാരും_കേരളവും

കേരളക്കരയിൽ ആദ്യമായി കുടിയേറിപ്പാർത്ത വിദേശികൾ ജൂതന്മാരാണ്. സോളമന്റെ കാലത്ത് ജെറുസലംപട്ടണം നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ പ്രാണരക്ഷാർത്ഥം നാടുവിട്ട ജൂതന്മാർ കേരളതലസ്ഥാനമായ കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ വന്നു. ജൂതന്മാരുടെ കുടിയേറിപ്പാർപ്പിനെ സംബന്ധിച്ച് ചരിത്രകാരന്മാരുടെയിടയിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായമാണുള്ളത്. സുലൈമാൻ രാജാവിന്റെ കാലത്തു മലബാറും പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളുമായി വ്യാപാരം നടന്നിരുന്നുവെന്നും അങ്ങിനെ വ്യാപാരാവശ്യത്തിന്നായി മലബാറിൽ വന്നവരാണ് ജൂതന്മാരെന്നു ബൈസ്നയിജി അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. അഞ്ചാംനൂറ്റാണ്ടിൽ പേഴ്സ്യയിൽനിന്നു പുറത്താക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ

ഗത്യന്തരമില്ലാതെ മലബാറിലെത്തിയവരാണ് ജൂതന്മാരെന്ന് ടൂണീഷ്യൻ ചരിത്രകാരന്മാരും, നെബുഷാദ്നെസർബാബിലോണിയയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയ ജൂതന്മാരുടെ സന്തതികളാണിവരെന്ന് സ്പെയിൻ ചരിത്രകാരന്മാരും, നാലാംനൂറ്റാണ്ടിൽ മൈസോക്കായിൽനിന്ന് മലബാറിൽ കുടിയേറിപ്പാർത്തവരാണെന്ന് 1686ൽ കൊച്ചിസന്ദർശിച്ച മോസസ് ഡിപൈവായും പറയുന്നു. എങ്ങിനെയായാലും മുസ്ലീമീങ്ങൾക്കും ക്രൈസ്തവർക്കും മുമ്പ് കേരളത്തിൽ കുടിയേറിപ്പാർത്ത വിദേശികളാണ് ജൂതന്മാരെന്ന് ചരിത്രരേഖകൾകൊണ്ട് തെളിയുന്നുണ്ട്. തിത്തൂസ് ചക്രവർത്തി എ. ഡി. 70ൽ ജറൂസലം ആക്രമിക്കുന്നതിനു പതിനെട്ടു വർഷം മുമ്പ് (സെൻറ് തോമസിൻെറ വരവുകാലം) കേരളത്തിൽ ജൂതന്മാരുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് നിസ്സംശയം പറയാം. ഹിബ്രൂ മഹാകാവ്യങ്ങളിൽ പുരാതന കൊട്ടങ്ങല്ലൂരുമായി ജൂതന്മാർക്കുള്ള ബന്ധത്തെപ്പറ്റി എടുത്തുപറയുന്നുണ്ട്. ഹിബ്രൂവിൽ കൊട്ടങ്ങല്ലൂരിനു "ഷിങ്ങ്ലി" പട്ടണം എന്ന പേരാണുള്ളത്. പതിനാലാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ഹിബ്രൂ മഹാകവിയായ റെബ്നനിസ്സിം തൻെറ കവിതയിൽ ഷിങ്ങ്ലിയെപ്പറ്റി പറയുന്നതിങ്ങിനെയാണ്.

"ഷിങ്ങ്ലിപട്ടണം സമ്പൽ
സമൃദ്ധിയുടെ രാജ്യമാണ്,

എന്റെ യാത്രയിൽ ഷിങ്ങ്
ലിയുടെ പ്രശസ്തി ഞാൻ കേട്ട.
നഷ്ടപ്പെട്ട യശസ്സ് വീണ്ടും
യഹൂദക്ക് നൽകിയത്
ഷിങ്ങ്ലിയാണ്....."

പന്ത്രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ മലബാർ സന്ദർശിച്ച ജൂത മഹാകവികളായ ജൂഡ ഹെലവിയും അബ്രഹാം ഇബ് നഇസ്റയും ഷിങ്ങ്വിപട്ടണത്തിന്റെ പ്രശസ്തിയെ പ്പറ്റി അഭിപ്രായം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. തെക്കെ ഇന്ത്യയിൽ മയിലിനും കുരങ്ങിനും പറയുന്ന പേരുകം തന്നെയാണ് ഹിബ്രു ഭാഷയിലും ഉപയോഗിച്ചുകാണുന്നത്. തമിഴിലെ 'തക്കായി' എന്നതു് ഹിബ്രുവിലെ 'തുക്കി'യാണ്. ദക്ഷിണേന്ത്യൻ സംസാരഭാഷയുമായി ഹിബ്രുവിന് സാമ്യമുണ്ടെന്ന് ചരിത്രകാരനും ഭാഷാശാസ്ത്രജ്ഞനുമായ റേവാ: കോഡ്വെൽ തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിദേശികളായ ജൂതന്മാരുമായി ദക്ഷിണേന്ത്യക്ക് വളരെക്കാലങ്ങൾക്ക് മുമ്പുതന്നെ ബന്ധം പുലർത്താൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്ന് നിഷ്പ്രയാസം മനസ്സിലാക്കാം.

കൊച്ചിയിലും പറവൂരിലും മാളയിലും അധിവസിക്കുന്ന ജൂതന്മാർ അടുത്തകാലംവരേയും ശവപ്പെട്ടിയിൽ ഷിങ്ങ്ലി പട്ടണത്തിലെ ഒരു പിടി മണ്ണുകൂടി അടക്കം ചെയ്യുന്ന സമ്പ്രദായം അംഗീകരിച്ചിരുന്നു. ഷിങ്ങ്

ലിയെ ഒരു രണ്ടാം പുണ്യഭൂമിയായി കരുതുകയും ഷിങ്ങ്ലിയിൽവെച്ച് വിവാഹാഘോഷങ്ങൾക്ക് സ്വീകരിച്ചിരുന്ന എല്ലാ ചടങ്ങുകളും ഇന്നും തുടർന്നുപോരികയും ചെയ്യുന്നു. കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ ഇന്ന് ജൂതവംശജന്മാരാരും താമസിക്കുന്നില്ല. എന്നുതന്നെയല്ല — കച്ചവടാവശ്യത്തിന്നു കൊടുങ്ങല്ലൂർ പോയാൽ സന്ധ്യയാകുന്നതിന്നു മുമ്പേ കര കടന്നു കളയുകയും ചെയ്യും. തങ്ങളുടെ അധിവാസകേന്ദ്രമായിരുന്ന കൊടുങ്ങല്ലൂരിനെ ഉപേക്ഷിക്കാൻ വ്യക്തമായ ഒരു കാരണമുണ്ട്. ജൂതന്മാരുടെ വ്യാപാരപ്രതാപം വർദ്ധിച്ച കാലത്തു് ചാവക്കാട്ടുകാരനായ ഒരു മുസ്ലിം കച്ചവടക്കാരനെ ചില ജൂതന്മാർ വധിച്ചു. വലിയ ഒരടിലഹളയുടെ ഫലമായുണ്ടായ ഈ വധവാർത്ത മുസ്ലിമീങ്ങളെ ശത്രുക്കളായി മാറ്റി. വലിയ സന്നാഹത്തോടുകൂടി ചാവക്കാട്ട്, പറവണ്ണ, ചെമ്മലോട് മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നു് മുസ്ലിമീങ്ങൾ കൊടുങ്ങല്ലൂരിലേക്കു് വന്നു. അന്നത്തെ കൊടുങ്ങല്ലൂർ രാജാവ് കുഴപ്പമില്ലാതെ കാര്യങ്ങൾ ഒതുക്കിതീർത്തു. ഈ സംഭവത്തിന്നു ശേഷമാണ് ജൂതന്മാർ കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ കച്ചവടത്തിന്നായി വന്നാലും സന്ധ്യക്കു് മുമ്പു് മടങ്ങുന്നതെന്നു പറയുന്നു.

ക്രിസ്താബ്ദം അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടു് മുതൽ പതിനഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടുവരേയും ജൂതന്മാർ കൊടുങ്ങല്ലൂരിലെ

സുശക്തമായ ഒരു സമുദായമായി നിലനിന്നു. ക്രിസ്താബ്ദം രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിലാണ് കൊടുങ്ങല്ലൂർ ജൂതന്മാർ കുടിയേറിപ്പാർത്തതെന്ന് ജൂതചരിത്രകാരനായ ഡേവിഡ് സോളമൻ സാസ്സൻ ബലമായി സംശയിക്കുന്നു. 10000 ജൂതന്മാക്ക് കുടിയേറിപ്പാർക്കാനുള്ള അനുവാദം നല്കിയ തോടുകൂടി കൊടുങ്ങല്ലൂരിലെ ശ്രീകുലശേഖരപുരവും സമീപപ്രദേശമായ പടന്നയും രണ്ടു വലിയ കോളനികളായി മാറി. മതപരമായ പ്രവർത്തനത്തിനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യവും വ്യാപാര സൌകര്യവും ലഭിച്ച ജൂതന്മാർ രണ്ടു നൂറ്റാണ്ടുകൊണ്ട് സാമ്പത്തികമായി ഉന്നതിയിലെത്തി. സൌഹാർദ്ദഭാവത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന ജൂതന്മാക്ക് കൊടുങ്ങല്ലൂർ രാജാവ് ചില സ്ഥാനമാനങ്ങളും സ്വന്തമായി ഒരു സ്ഥലവും നൽകി. ഭാസ്കരരവിവർമ്മ രാജാവ് അങ്ങിനെ ദാനംചെയ്ത സ്ഥലമാണ് "അഞ്ചുവണ്ണം". ഈ ദാനകർമ്മം അന്നത്തെ ഭാഷയിൽ ചെമ്പുതകിടിൽ രേഖപ്പെടുത്തി. ജൂതപ്രമാണിയായ ജോസഫ് റബ്ബാനും ഭാസ്കരരവിവർമ്മയും ഒപ്പുവെച്ചിട്ടുള്ള ചെമ്പുതകിടുകൾ ഇന്നും സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടുന്നു. പ്രസ്തുതരേഖയെക്കുറിച്ചും ദാനകർമ്മം നടന്നകാലത്തെക്കുറിച്ചും ചരിത്രകാരന്മാരുടെയിടയിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ട്. ഈ സംഭവം നടന്നതു് ക്രി: 420ലാണെന്ന് മോയിൻസും, 490ലാണെന്ന് ഡോ: ബുച്ച്നനും, 379ലാണെന്ന് കൊച്ചിയിലെ ജൂതന്മാരും' 508ലാണെ

ന്ന് ജോസഫ് മിഡിൽട്ടനും, 750ലാണെന്ന് ലോവ് സണും, 825ലാണെന്ന് വൈറ്റ്ഹൌസും, പത്താം നൂറ്റാണ്ടിലാണെന്ന് പയോളിനും അഭിപ്രായപ്പെട്ടന്നു. ചെമ്പുതകിടിലെ ഭാഷ പുരാതന കേരളത്തിലെ പ്രാകൃത തമിഴാണെന്ന കാര്യത്തിൽ ചരിത്രകാരന്മാർ യോജിക്കുന്നുണ്ട്. കൊടുങ്ങല്ലൂർ രാജാവിന്റെ ബഹുമതി ലഭിച്ചതോടുകൂടി ഒരംഗീകൃത സമുദായമെന്ന നിലക്ക് വിദേശങ്ങളുമായി കൂടുതൽ ബന്ധം സ്ഥാപിക്കാൻ സാധിച്ചു. സ്പെയിനിലും പാലസ്റ്റൈനിലുമുള്ള ജൂതപ്രമുഖന്മാർ കേരളത്തിൽ വരുമ്പോൾ രാജാവിന്റെ ആതിഥ്യം സ്വീകരിക്കാറുണ്ട്. കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ ജൂതന്മാരുടെ പാരമ്പര്യത്തിന്റെ നഷ്ടാവശിഷ്ടമെന്നനിലയ്ക്ക് "ജൂതക്കുന്നും"— "ജൂതക്കുളവും" അടുത്തകാലംവരെയും ഉണ്ടായിരുന്നു.

ജോസഫ് റബ്ബാന്റെ മരണാനന്തരം "അഞ്ചുവണ്ണം" എന്ന സ്ഥലത്തിന്റെ മേൽനോട്ടം പാരമ്പര്യമനുസരിച്ച് ഓരോ തലമുറകളിലേക്ക് പകരും. ഈ അഞ്ചുവണ്ണം സ്ഥാനപ്പേരാണെന്നു ചിലർപറയുന്നു. കൊടുങ്ങല്ലൂർ രാജാവ് അടുത്ത ബന്ധുക്കളേപ്പോലെ ജൂതന്മാരെ സ്നേഹിച്ചുപോന്നു. ഇടക്കാലത്ത് വിദേശ ക്രസ്ത്യാനികൾ ജൂതന്മാരിൽ പലരേയും മതപരിവർത്തനം ചെയ്യിച്ചു. റാബിപോൾ എന്ന സമുദായ പരിഷ്കർത്താവ് നാല്പതു ജൂതന്മാരെ യഥാനസ്താനം ചെയ്യിക്കുകയും അവ

രുടെ സന്തതികളെ റോമാരാജ്യവുമായി സൈഫോർട്ടബന്ധത്തിൽ കൂട്ടിയിണക്കുകയും ചെയ്തു. റോമാക്കാരുമായുള്ള ഈ വേഴ്ച അധികകാലം നിലനിന്നു. "അഞ്ചുവണ്ണ"ത്തിന്നായി രണ്ടുസഹോദരന്മാർ തമ്മിൽ മത്സരം ആരംഭിച്ചതോടുകൂടി ജൂതസമുദായം കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ അധഃപതിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഇളയ സഹോദരൻ പുതുവിശ്വാസികളായ ജൂതന്മാരുടെ സഹായത്തോടുകൂടി എതിർപക്ഷക്കാരെ കൊന്നൊടുക്കി. സഹോദരന്മാർ തമ്മിൽ ആരംഭിച്ച ഈ മത്സരം നാട്ടിലാകെ കലാപത്തിന്റെ കാട്ടരീ പരത്തുമെന്ന് കണ്ടപ്പോൾ കൊടുങ്ങല്ലൂർ രാജാവ് "അഞ്ചുവണ്ണം" മടക്കിവാങ്ങുകയും പാരമ്പര്യമായി അനുവദിച്ച ആനുകൂല്യങ്ങൾ പിൻവലിക്കുകയും ചെയ്തു. പരാജിതനായ ഇളയസഹോദരൻ സ്വന്തം ഭാര്യയെ തോളിൽ കയറ്റി കായൽവഴി നീന്തി കൊച്ചിക്കരയിലെത്തി. അഭയാർത്ഥിയായ ഈ ജൂതപ്രമാണിയെ കൊച്ചിരാജാവ് സബഹുമാനം സ്വീകരിച്ചു. ഈ കലഹം ആരംഭിച്ചപ്പോൾ ജൂതന്മാരിൽ ഒരു വിഭാഗം കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽനിന്ന് മലബാറിലേക്ക് ഓടിപ്പോയി. അങ്ങിനെ ഓടി രക്ഷപ്പെട്ടവർ പഴയങ്ങാടിക്കടുത്ത ഏഴിമലയിലും, ശ്രീകണ്ഠപുരത്തും താമസമാക്കി. ഏഴിമലയിൽ ജൂതന്മാരുടെ പ്രാർത്ഥനാലയം ഉണ്ടായതായി സമീപവാസികൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. "ഹേലിമാടായി" എന്നപേരിലാണ് ഏഴി

മലയെ ജൂതന്മാർ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നതു്. ശ്രീകണ്ഠപുര ത്തു് ജൂതശ്മശാന സ്ഥലമായിരുന്ന "ജൂതർമന്ന" ഇന്നും കാണാം. പോത്ത്ഗീസ്കാരുടെ ആക്രമണത്തോടുകൂടിയാണ് മലബാറിൽനിന്നും ജൂതന്മാർ നാമാവശേഷമായതു്.

കൊച്ചിയിലെത്തിയ ജൂതപ്രമാണിക്കും അനുചരന്മാക്കും താമസിക്കുവാനുമുള്ള എല്ലാ സൌകര്യവും മട്ടാഞ്ചേരിയിൽനിന്നു് തെക്കുഭാഗത്തായി കൊച്ചി രാജാവു ചെയ്തുകൊടുത്തു. 1471-ൽ "സെൻഹർ സൌദി" എന്ന ഒരു താല്ക്കാലിക കോളനി ജൂതന്മാർസ്ഥാപിച്ചു. ഇന്നു് ആ സ്ഥലത്തിന്നു് "സൌദി"യെന്ന പേരാണുള്ളതു്. അമ്പതു സംവത്സരത്തെ താമസത്തിന്നുശേഷം കൊച്ചി രാജാവിന്റെ കോവിലകത്തിന്നടുത്തു് ജൂതന്മാക്കു് ദേവാലയം പണിയുവാനും ഒരു ചെറിയ കോളനി സ്ഥാപിക്കാനും രാജാവ് അനുമതിനല്കി. അങ്ങിനെ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതാണു് ഇന്നു് മട്ടാഞ്ചേരിയിൽ കാണുന്ന ജൂതത്തെരുവും ജൂതപ്പള്ളിയും. മട്ടാഞ്ചേരി പഴയന്നൂർ ക്ഷേത്രവളപ്പിൽ തന്നെയാണു് ജൂതപ്പള്ളി പണിയുവാൻ അനുവാദംനല്കിയതു്. ഇടക്കാലത്തു് ഒരു മതിൽകെട്ടി പള്ളിയും അമ്പലവും വേർതിരിക്കയാണുണ്ടായതു്. 1567ൽ ജൂതത്തെരുവ് കൂടുതൽ നല്ലനിലയിൽ പരിഷ്കരിക്കുകയും ദേവാലയം (സിനഗോഗ്) മോടിപിടിപ്പിക്കു

കയും ചെയ്തു. കറുത്തജൂതന്മാരുടെ ജനസംഖ്യ വർദ്ധിച്ചു വന്നതോടുകൂടി കൊച്ചിയിലെ ഒരു പ്രബലസമുദായമായി അവർ രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. പോർത്തുഗീസ്സുകാരുടെ ആഗമനം ജൂതന്മാരുടെ പുരോഗതിയെ തടഞ്ഞു. ജൂതന്മാരെ ഉടൻ കൊച്ചിയിൽനിന്നു പുറത്താക്കണമെന്നു പോർത്തുഗീസ് അധികൃതർ രാജാവിനോടാവശ്യപ്പെട്ടു. രാജാവു പോർത്തുഗീസ്സുകാരുടെ ഭീഷണിക്കു വഴങ്ങിയില്ല. രാജാവിന്റെ ആജ്ഞക്കു വിപരീതമായി പോർത്തുഗീസ്സുപട്ടാളം ജൂതത്തെരുവു കൊള്ളയടിച്ചു. അനവധി പേരെ വധിച്ചു. സിനഗോഗും വേദഗ്രന്ഥവും കത്തിച്ചു. 1661 ൽ ഡച്ചുകാർ കൊച്ചിയിൽ വന്നപ്പോൾ ദുഃഖിതരും നിരാശരുമായ ജൂതന്മാർ തങ്ങളുടെ സഹായം ഡച്ചുകാർക്കു നല്കി. ഡച്ചുകാരുടെ ആദ്യത്തെ പരാജയം ജൂതന്മാരെ കൂടുതൽ ആപത്തിലേക്കു വലിച്ചിഴച്ചു. ഡച്ചുകാർക്കു സഹായം നല്കിയതിൽ പ്രതികാരം ചെയ്യുവാൻ പോർത്തുഗീസ്സുകാർ സന്നദ്ധരായി. വളരെ കഷ്ടനഷ്ടങ്ങളും സഹിച്ചു ജൂതന്മാർ കൊച്ചിയിൽ ഉറച്ചു നിന്നു. 1663 ൽ ഡച്ചുകാർ വീണ്ടും വന്നതോടുകൂടി ഒരു നവോത്ഥാന കാലഘട്ടം ജൂതർക്കിടയിൽ തലപൊക്കി. നഷ്ടപ്പെട്ട പലതും വീണ്ടെടുക്കുവാനും ഡച്ചുകാരുടെ സഹായത്തോടുകൂടി ജൂതന്മാർക്കു സാധിച്ചു. വേദഗ്രന്ഥങ്ങളും ആംസ്റ്റർഡാമിൽ നിന്നു കൊച്ചിയിൽ കൊണ്ടുവന്നു. വിശുദ്ധഗ്രന്ഥം

കൊച്ചിയിൽ കൊണ്ടുവന്നതിന്റെ സ്മരണക്കായി ഇന്നും ഒരു ദിവസം അത്യാഘോഷപൂർവ്വം ജൂതന്മാർ കൊണ്ടാടുന്നു.

130 വർഷക്കാലം ഡച്ചുകാരുമായി സമ്പർക്കത്തിലേർപ്പെട്ടതുകൊണ്ടു കൊച്ചിയിലെ ജൂതസമുദായത്തിനു് മഹത്തായ പല നേട്ടങ്ങളുമുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. ജൂതടൌണിലുള്ള "സിനഗോഗി"ൽ വിലകൂടിയ പല കാഴ്ചവസ്തുക്കളും സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. പോളണ്ടുമായി കൂടുതൽ ബന്ധപ്പെടാൻ കഴിഞ്ഞതു് ഡച്ചുകാരുടെ കാലത്താണു്. നൂറ്റാണ്ടുകളായി കേരളത്തിൽ ജീവിച്ചുപോരുന്ന ജൂതസമുദായത്തിന്നിടയിൽ വർണ്ണവ്യത്യാസം നിലവിലുണ്ടു്. കറുത്ത വർഗ്ഗക്കാരുമായി വെള്ള ജൂതന്മാർക്കു് വിവാഹബന്ധമോ ആചാരബന്ധമോ പാടില്ല. കറുത്തവർഗ്ഗക്കാർ മതപരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടവരുടെ പിൻ തലമുറക്കാരാണെന്നു് വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു. കൊച്ചിയിലെ ജൂതന്മാരുടെ ഇടയിൽ പ്രസിദ്ധരായ വ്യവസായികളും വിദേശരാജ്യങ്ങളുമായി ബന്ധംസ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള ഉന്നതവ്യക്തികളുമുണ്ടു്. തിരുവിതാംകൂർ രാജകുടുംബവും കൊച്ചിരാജകുടുംബവും ജൂതസമുദായത്തെ ബഹുമാനിക്കുകയും ആദരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. തിരുവിതാംകൂർ രാജകുടുംബത്തിൽ നിന്നു് ബഹുമാനസൂചകയായി ഒരു കിരീടം നൽകുകയുണ്ടായി. ഒരു ന്യൂനപക്ഷ സമുദായമെന്ന നിലക്കു് പ്രത്യേക പ്രാതിനിധ്യവും ഇവക്കു് അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു.

* ചേരമാൻ പെരുമാളിന്റെ വിദേശയാത്ര

ചേരമാൻ പെരുമാൾപ്രശ്നം കേരളചരിത്രത്തിലെ ഒരു വിവാദവിഷയമാണ്. കേരളചരിത്രകാരന്മാരിൽ പലരും ഈ വിഷയത്തിൽ സുനിശ്ചിതമായ ഒരഭിപ്രായം പ്രകടിപ്പിച്ചു കാണുന്നില്ല. സംശയങ്ങളുടെ മാറാലകൾ മിക്ക ചരിത്രകാരന്മാരെയും

---

* ശ്രീ: കീഴേടത്തു് വാസുദേവൻ നായരുടെ ലേഖനത്തെ ഖണ്ഡിച്ചുകൊണ്ടു് 1951 സെപ്തമ്പർ 23-ാംനു മാതൃഭൂമി ആഴ്ചപ്പതിപ്പിലെഴുതിയതു്.

ഒരെത്തുംപിടിയുമില്ലാത്ത വഴിത്തിരിവിലാണെത്തിച്ചേരിക്കുന്നതു്. ചേരമാൻപെരുമാൾ കൈലാസത്തിലേക്കു യാത്ര പോയെന്നാണ് ഇന്നും ഐതിഹ്യം ഉൽഘോഷിക്കുന്നതു്. ഈ ഐതിഹ്യരേഖയെ മലപോലെ വണ്ണിക്കുവാൻ മതഭക്തന്മാരായ ചരിത്രകാരന്മാർ പരിശ്രമിക്കുന്നു. ചരിത്രകാരന്മാരായ എച്ച്. ജി. വെൽസ് ചരിത്രനിർമ്മാണത്തെസ്സംബന്ധിച്ചു് ഒരിക്കൽ ശ്രേയമായ ഒരഭിപ്രായം പറഞ്ഞു. "ഐതിഹ്യത്തിന്റെ വളത്തു് പുരിയാണ് ചരിത്രമെങ്കിലും അബദ്ധധാരണകളെ അപ്പടി അതിനോടു കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നതിനു പകരം ശാസ്ത്രത്തിന്റെ "ടോർച്ചു് ലൈറ്റ്" അടിച്ചു് ഒന്നു യുക്തിബോധത്തോടുകൂടി പരിശോധിക്കുന്നതു് നന്നു്. ആധുനിക ചരിത്രകാരന്മാരുടെ കർത്തവ്യം അതായിരിക്കുകയും വേണം." ഈ നിർദ്ദേശം കേരളചരിത്രകാരന്മാരിൽ വളരെ ചുരുക്കം പേർ മാത്രം സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളുവെന്നും മനസ്സിലാക്കാം. ചേരമാൻ കൈലാസത്തിലേക്കു് പോയെന്നു് പറയുന്നതിലും ഭേദം ഒരു വിദേശപര്യടനത്തിനു പോയെന്നു് ചരിത്രരേഖകളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ ചരിത്രകാരന്മാർക്കു് പറയാം. സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കുള്ള മനുഷ്യന്റെ പ്രയാണത്തെപ്പറ്റി പുതിയ ചരിത്രവിദ്യാർത്ഥികളെ പെട്ടെന്നു് ഗ്രഹിപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞെന്നു് വരില്ല. പ്രശ്നം എന്തും പിടിയുമില്ലാത്തതാകുമ്പോൾ കൈലാസത്തിലേക്കുയർത്തി ചരിത്ര

കാരന്മാർ പിന്മാറുന്നതു് അഭിലഷണീയമല്ല. പിന്നെയും ഗവേഷണം തുടരുക, അതാണാവശ്യം. അന്ത്യതീരുമാനം ഒരിക്കലും തെളിവുകളില്ലാതെ ചെയ്യരുതു്.

ചേരമാൻ പെരുമാൾ പ്രശ്നത്തെപ്പറ്റി വിപുലമായ ഗവേഷണം നടത്താൻ പഴയ ചരിത്രകാരന്മാർ പരിശ്രമിച്ചില്ലയെന്നു് ഇപ്പോൾ ലഭിച്ച രേഖകളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാം. ഈ വിഷയം അശയക്കുഴപ്പം സൃഷ്ടിക്കുന്നതാണെങ്കിലും ചരിത്രസത്യങ്ങളെ മാനിക്കുന്ന ഒരാൾക്കും യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ തിരസ്കരിക്കാൻ കഴിയുകയില്ല. അന്വേഷണം ആരംഭിക്കുമ്പോൾതന്നെ എല്ലാം ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിയുകയില്ലല്ലോ? പക്ഷെ ലഭിച്ചിടത്തോളം ചരിത്രരേഖകളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ നിഷ്പക്ഷപരമായ ഒരു നിരീക്ഷണം നടത്തുന്നതു് ഉപയോഗപ്രദമായിരിക്കും.

ചേരമാൻ പെരുമാളുടെ കാലശേഷം മാത്രമാണു് ഇവിടെ മുസ്ലീമീങ്ങൾ വന്നതെന്ന സങ്കല്പം അടിസ്ഥാനരഹിതമാണു്. പ്രവാചകന്റെ കാലത്തുതന്നെ കേരളക്കരയിൽ ഇസ്ലാംമതം പ്രചരിച്ചുഎന്നും—അതിനുമുമ്പു് രണ്ടു നൂറ്റാണ്ടുകളോളം അറേബ്യയും അയൽദേശങ്ങളുമായി കേരളം വ്യാപാരബന്ധം പുലർത്തിപ്പോന്നിരുന്നുവെന്നും ബാഗ്ദാദിൽ 9-ാംനൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന അലിഅൽടബാരിയെന്ന പ്രശസ്തചരിത്രപ

ണ്ഡിതൻ വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. പ്രസിദ്ധമായ വിജ്ഞാനസ്വർഗ്ഗം (Paradise of Wisdom) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ കർത്താവും സ്പെയിനിലെ കോർഡോവ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ ഉപദേശകന്മാരിൽ ഒരാളുമായിരുന്ന അലിഅൽടബാരി. അദ്ദേഹം ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു. "അറേബ്യയിൽ സാംസ്കാരികമായ വെളിച്ചം കാണുന്നതു് ഏഴാംനൂറ്റാണ്ടിലാണു്. എന്നാലും വ്യാപാരപ്രിയരും സഞ്ചാരികളുമായ അറേബ്യർ സിന്ധിലും കേരളത്തിലും അവരുടെ കപ്പലുകളുമായി ആറാം നൂറ്റാണ്ടിൽ തന്നെ ചെന്നെത്തിയിരുന്നു. വനോല്പന്നങ്ങൾ വാങ്ങുകയും അറേബ്യയുടെ സംസ്കാരം പകർന്നുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തവരാണ് വിദൂരരാജ്യങ്ങളിലേയ്ക്കു പോയ ഇസ്ലാമിക പ്രചാരകന്മാർ. കേരളം ഈ വ്യാപാരപ്രമുഖന്മാരെ ബഹുമാനിയ്ക്കുകയും കേരളത്തിന്റെ ഭരണാധികാരിതന്നെ ഇസ്ലാമികസന്ദേശം സ്വീകരിച്ചു് അറേബ്യ പര്യടനം നടത്തുകയും ചെയ്തു. പ്രവാചകന്റെ ബഹുമാന്യാതിഥിയായി പതിനേഴു ദിവസക്കാലം താമസിക്കുവാൻ ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ച വിദേശരാജാവാണ് അന്നത്തെ കേരളഭരണാധികാരി. വിദ്യാഭ്യാസത്തിനും ക്ഷാമനിവാരണത്തിനുമായി ജിദ്ദയിലും ഷഹർമുഖല്ലായിലും ധാരാളം പണം ചെലവഴിച്ച ഈ ദാനശീലൻ അറേബ്യൻ പ്രഭുക്കൾക്കു മാതൃകകാണിയ്ക്കുകകൂടി ചെയ്തു.....' ഈ ഭരണാധികാരി

ചേരമാൻ പെരുമാളാണെന്ന് അനുമാനിയ്ക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. ചരിത്രകാരന്മാരിൽ മിക്കപേരും ഒരു പെരുമാൾ അറേബ്യയിൽ പോയിട്ടുണ്ടെന്നു സമ്മതിയ്ക്കുകയും കാലനിർണ്ണയത്തിൽ സംശയിക്കുകയുമാണ് ചെയ്യുന്നതു്. അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടുമുതൽ വിദേശവ്യാപാരത്തിലിടപെട്ടിരുന്ന കേരളത്തിന്നു് മുസ്ലിം സഞ്ചാരികളും വ്യാപാരികളുമായി കൂടുതൽ സമ്പർക്കം സ്ഥാപിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അങ്ങിനെയാണ് ഇസ്ലാംമത പ്രചരണം ആറാം നൂറ്റാണ്ടായപ്പോഴേയ്ക്കും ഇവിടെ ഊർജ്ജിതമായതു്.

ചേരമാന്റെ മെക്കയാത്രയെപ്പറ്റി 'തുഹ്ഫത്തുൽ മുജാഹിദീ'നിൽ കേരളോല്പത്തി ഉന്നയിച്ചിട്ടുള്ള സങ്കല്പകഥകളോടു് ഏറെക്കുറെ സാമ്യമുള്ള മറെറാരു കഥയുണ്ട്. സിലോണിലെ ആദംമല സന്ദർശിയ്ക്കുവാൻ ഒരു സംഘം അറേബ്യയിൽനിന്നു പുറപ്പെടുകയും വഴിമദ്ധ്യേ അവർ കേരളത്തിലിറങ്ങുകയും കേരള രാജാവുമായി സംസാരിയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. അറേബ്യയിലെ പുതിയ സംഭവവികാസങ്ങളെപ്പറ്റി സംഘത്തലവൻ (ശൈഖ്) രാജാവിനെ പറഞ്ഞുമനസ്സിലാക്കി. സിലോൺ സന്ദർശനാനന്തരം കേരളക്കരയിൽ വന്നതന്നെ കാണണമെന്നും അറേബ്യയിലേക്കു താനും കൂടെ പോരുന്നുണ്ടെന്നും രാജാവ് പറഞ്ഞു. ഒരിക്കൽ താൻ

ചന്ദ്രൻപിള്ള കണ്ടതായി അവരോട് പറയുകയും അതിന്റെ കാരണം യാത്രക്കാർ രാജാവിനെ ഗ്രഹിപ്പിയ്ക്കുകയും ചെയ്തുവത്രെ! യാത്രക്കാർ സിലോൺസന്ദർശനാനന്തരം കൊടുങ്ങല്ലൂരിലെത്തി. രാജാവ് യാത്രക്കുള്ള സജ്ജീകരണങ്ങളും ചെയ്തു. കേരളം ഭരിച്ചിരുന്ന ഈ പെരുമാൾ തന്റെ വിസ്തൃതമായ രാജ്യം ബന്ധുക്കൾക്കു പങ്കിട്ടുകൊടുത്തു. ഇങ്ങിനെയാണ് കേരളം പല ഖണ്ഡങ്ങളായിത്തീർന്നത്. കേരളോല്പത്തിയിലെ ഐതിഹ്യകഥയുടെയും ചുരുക്കമിതാണ്.

ചേരമാൻ പെരുമാൾ അറേബ്യയിലേക്കു പോകുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ, ചേരമാൻ പെരുമാളിന്റെ സഹോദരിയായ ധർമ്മടത്തെ ശ്രീദേവിയുടെ പുത്രൻ മഹാബലി രാജകുമാരൻ അനുഗമിച്ചു. മഹാബലി മുഹമ്മദലി എന്ന നാമം സ്വീകരിക്കയാണുണ്ടായത്. കേരളചരിത്രത്തിൽ പ്രസിദ്ധമായിത്തീർന്ന കണ്ണൂർ അറക്കൽ രാജകുടുംബത്തിന്റെ 'അറക്കൽ' എന്ന വീട് ആദ്യം സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നതു് ധർമ്മടത്താണ്. പുരാതനകാലത്തെ ധർമ്മപട്ടണം കാലക്രമേണ ധർമ്മടമായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. ധർമ്മപട്ടണം ഒരു കാലത്തു് ഒരു പ്രധാന വ്യാപാരകേന്ദ്രമായിരുന്നു. ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ അറക്കൽ കൊട്ടാരത്തിനുമേൽ ഒരു മരപ്പലകയിൽ ഒരു അറബ് പദ്യം കൊത്തിയിരുന്നു. കൊട്ടാരം

പൊളിച്ചപ്പോൾ പ്രസ്തുത പദ്യം പകർത്തിയെടുത്തു. ചില ഭാഗം ചിതൽ തിന്നുകഴിഞ്ഞെങ്കിലും ചരിത്രപ്രധാനമായി വിലയുള്ള ഒരു രേഖ അതിൽനിന്നു ലഭിച്ചു. ആ പദ്യത്തിൽ ഇങ്ങിനെ കാണുന്നു. ചേരമാൻ പെരുമാളോടൊപ്പം യാത്രപുറപ്പെട്ടവരിൽ ഏതാനും കേരളീയരുണ്ടായിരുന്നു. ഇവരിൽ ഒരാൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരുമകനും അറക്കൽ രാജകുടുംബത്തിന്റെ സ്ഥാപകനുമായ ആദിരാജാവാണ്. 'സുൽത്താൻ മുഹമ്മദ് ബ്ൻ അലി' എന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേർ. ചേരമാൻ മെക്കയിൽ പോയി മടങ്ങിവരുമ്പോൾ മഴിമദ്ധ്യേ വെച്ചു മരിച്ചുവെന്നും മരിയ്ക്കുമ്പോൾ ചേരമാൻ പെരുമാളുടെ പേർ 'താജുദ്ദീൻ' എന്നായിരുന്നുവെന്നും ആ പദ്യത്തിൽ പറയുന്നു. അറക്കൽ സ്വരൂപത്തിന്റെ ചരിത്രം ഈ രേഖക്കു പ്രാധാന്യം നല്കുന്നുണ്ട്. അറക്കൽ രാജവംശം സ്ഥാപിതമായതു ഹിജറ 1-ാം നൂറ്റാണ്ടിലാണെന്ന് അറക്കൽ രാജകുടുംബത്തിലുള്ള കയ്യെഴുത്തു ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു. അപ്പോൾ പ്രവാചകന്റെ കാലത്താണ് ചേരമാൻ പെരുമാളുടെ മെക്കയാത്രയും മരുമകൻ മഹാബലിയുടെ (മുഹമ്മദലി) പുതിയ രാജവംശ സ്ഥാപനവും നടന്നിട്ടുള്ളത്. ഈ കാലഘട്ടത്തെ വിവരിക്കുന്ന ഒരു പ്രാചീന നാടോടിപ്പാട്ടിനെപ്പറ്റി തമിഴ് ലേഖകനായ മുത്തുകൃഷ്ണ സ്വാമിയാർ 'ചേരനാട്ട് ചെയ്തികൾ' എന്ന ചരിത്രഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

തെളിവുകൾ ഇനിയും പലതുമുണ്ട്. മുസ്ലിമീങ്ങൾ കേരളത്തിൽ അധികകാലത്തെ പഴക്കമുണ്ടെന്നു പ്രശസ്ത സാഹിത്യകാരനും ചരിത്രാന്വേഷകനുമായിരുന്ന ശ്രീ: സി. കുഞ്ഞുരാമമേനോൻ (കേരളപത്രിക പത്രാധിപർ) "കവനകൌമുദി" വിശേഷാൽപ്രതിയിലെഴുതിയ 'മലയാളത്തിലെ മാപ്പിളമാർ' എന്നലേഖനത്തിൽ ഇങ്ങിനെ വ്യക്തമാക്കുന്നു. 'അറബി രാജ്യവും മലയാള രാജ്യവും തമ്മിൽ എത്രയോ കാലം മുമ്പു തന്നെ വ്യാപാരം നടന്നിരുന്നുവെന്നുള്ളതു് പലേസംഗതികൊണ്ടും വിശ്വസിക്കാവുന്നതാണ്. വ്യാപാരാർത്ഥം അറബികൾ ഈ രാജ്യത്തു വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്കു മുഹമ്മദ് നബിയുടെ കാലത്തു ഇവിടെ കച്ചവടത്തിന്നായിവന്ന അറബിക്കാർ നബിയുടെ മാഹാത്മ്യത്തെയും സദുപദേശങ്ങളേയും പറഞ്ഞു പ്രസ്താവിച്ചതുകേട്ട് ആ മഹാത്മാവിനെ കാണണമെന്നാഗ്രഹത്തോടുകൂടി അന്നത്തെ കേരള രാജാവ് അറേബ്യയിൽ പോയി നബിയെ കണ്ടു് ഉപദേശങ്ങളെ സ്വീകരിച്ചുവെന്നുള്ളതു് വിശ്വസിക്കാവുന്നതാണ്. അതു വിശ്വസിക്കുന്നതായാൽ മുഹമ്മദീയമതം ആദ്യകാലത്തു തന്നെ മലയാളത്തിൽ പരക്കുവാൻ തുടങ്ങിയിരിയ്ക്കുന്നുവെന്നു വിശ്വസിക്കാം."

പെരുമാളുടെ കിനാവു് കാണലിനെക്കുറിച്ചും മതപരിവർത്തനത്തെക്കുറിച്ചും പ്രശസ്ത ദക്ഷിണേന്ത്യൻ

ചരിത്രകാരനായ ശ്രീ. കെ. എസ്സ്. കൃഷ്ണയ്യർ എഴുതിയ പെരുമാളെക്കുറിച്ചുള്ള ചരിത്രലേഖനത്തിൽ ഒരു ഭാഗം ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നതു് സന്ദർഭോചിതമായിരിയ്ക്കും. 'ചേരമാൻ പെരുമാൾ ഒരു ദിവസം ഉറങ്ങാൻ പോയി കിടന്നശേഷം ഒരാലോചനകൊണ്ടു് ഉറക്കംവന്നില്ല. അദ്ദേഹം പുറത്തിറങ്ങി അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും നടന്നു. അങ്ങിനെനടക്കുമ്പോൾ രണ്ടു പൂർണ്ണചന്ദ്രന്മാർ കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും ഉദിച്ചുയരുന്നതും പിന്നീടവ ഒന്നിച്ചു ചേരുന്നതും പടിഞ്ഞാറസ്തമിക്കുന്നതും കണ്ടു. ഇതുകണ്ടു് ആശ്ചര്യപ്പെട്ട രാജാവ് പിറ്റെദിവസം രാവിലെ പല യോഗ്യന്മാരേയും വിളിച്ചുവരുത്തി സംഭവം പറഞ്ഞുകേൾപ്പിച്ചു. അവർക്കാർക്കും ഈ സംഭവത്തെപ്പറ്റി ഒരഭിപ്രായവും പറയാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അങ്ങിനെയിരിയ്ക്കുമ്പോൾ കേരളത്തിൽ വന്ന അറബികളോടു് അദ്ദേഹം ഈ വിവരം പറഞ്ഞു. നബി അവിശ്വാസികളെ വിശ്വസിപ്പിക്കുവാൻ ചന്ദ്രനെ രണ്ടായി പിളർന്നു കാണിച്ചുവെന്നും മറുമവർ പറഞ്ഞു. ആ സംഭവം നടന്ന സമയവും മറ്റും ചോദിച്ചറിഞ്ഞപ്പോൾ രാജാവിന്നു് താൻ കണ്ടതു് യഥാർത്ഥമാണെന്നു് വിശ്വാസം വന്നു. മുഹമ്മദ് നബിയെ കാണുവാനായി രാജാവ് അറേബ്യയിലേയ്ക്കു് പോകാൻ തീരുമാനിച്ചു. ഈ ഐതിഹ്യപ്രകാരം പെരുമാൾ മെക്കയിലേക്കു പോയതു് നബിയുടെ കാലത്തായിരുന്നു.

ഇതിനോട് ബന്ധമുള്ള മറെറാരു രേഖയും ഇവിടെ ഉദ്ധരിയ്ക്കാം. അഖിലേന്ത്യ ഹിന്തുമഹാസഭയുടെ പ്രസിഡണ്ടായിരുന്ന ലാലാഹംസ്രാജ് എം. എ. 1921-ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ 'ജഗദ്ഗുരു' എന്ന കണ്ണാടകപുസ്തകത്തിൽ ഇങ്ങിനെ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്.

'ഞാൻ സത്യാഗ്രഹകാലത്തു് അറബിവംശജന്മാരായ മാപ്പിളമാരുടെ ലഹളയുടെ കാരണമറിയുവാൻ മലബാറിൽ പോയപ്പോൾ അവിടെ ഒരു ഹിന്തുദേവാലയത്തിൽ സംസ്കൃതഭാഷയിൽ എഴുതപ്പെട്ട ഒരു ശിലാലിഖിതം സൂക്ഷിച്ചു് വായിച്ചു. അതിൽ അവിടുത്തെ രാജാവ് മുസ്ലിമായിത്തീർന്നത് വിവരിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു. 'ഞാൻ ഒരു ദിവസം രാത്രിയിൽ ചന്ദ്രൻ പിളർന്നതു കണ്ടു ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. ജ്യോതിഷക്കാരെ വരുത്തി ഇതിനെക്കുറിച്ചന്വേഷിച്ചു അവർ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. 'രാജാവേ അറേബ്യാ രാജ്യത്തു ഒരു മഹാപുരുഷൻ ജനിച്ചിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മതം ഇഹപരഭാഗ്യങ്ങൾക്കു് കാരണമായിത്തീരുന്നതാണു്. അദ്ദേഹം നിമിത്തമാണു് ഈ സംഗതി നടന്നതു്.' ഞാൻ ആ മഹാപുരുഷന്റെ സത്യസ്ഥിതി അറിയാൻ കുറെ പണ്ഡിതന്മാരെ അയച്ചു. അവർ മെക്കയിൽ പോയി സംസാരിച്ചു. ജ്യോതിഷക്കാർ പറഞ്ഞ സംഭവം യഥാർത്ഥമാണെന്നു് അവർ മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ പറഞ്ഞു.

യാഥാർത്ഥ്യം വിവരിച്ചുകേട്ടപ്പോൾ എനിക്കു ആ മഹാ പുരുഷനോട് ആദരവ് തോന്നുകയും ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരാളായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.'

ചേരമാൻ പെരുമാളിന്റെ യാത്രയെപ്പറ്റി ശ്രീ: കെ. എസ്സ്. കൃഷ്ണയ്യർ പറയുന്നു: 'പെരുമാൾ ചക്രവർത്തി അറേബ്യയിലേയ്ക്കു യാത്രതിരിക്കുകയും ക്ലേശങ്ങളൊന്നും കൂടാതെ അറേബ്യയിൽ ചെന്നെത്തുകയും ചെയ്തു. ഷെഹർ മുഖല്ലായിൽ കപ്പലിറങ്ങിയ പെരുമാൾ നബിയെ നേരിട്ടു കാണാൻ ജിദ്ദയിലേയ്ക്കു പോയി. പ്രവാചകൻ പെരുമാളെ സബഹുമാനം സ്വീകരിച്ചു. അറേബ്യയിലെ പ്രൌഢപ്രമാണികളും പലരും രാജാവിനെ കാണുവാൻ വരികയും അവരുടെ ഹാർദ്ദവമായ അനുമോദനങ്ങൾ സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. കുറെ ദിവസം അറേബ്യയിൽ താമസിച്ചശേഷം പെരുമാൾ ഇസ്ലാംമതം സ്വീകരിക്കുകയും തദനന്തരം അദ്ദേഹവും പരിവാരങ്ങളുംകൂടി തിരികെ യാത്രക്കുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ ചെയ്യുകയും ചെയ്തു.' ഇങ്ങിനെ മടക്കയാത്രയിലാണ് ഷെഹർ മുഖല്ലായിൽ വെച്ചു പെരുമാൾ അന്തരിച്ചതെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. പെരുമാളുടെ അന്ത്യകാലത്തെപ്പറ്റി വ്യക്തമായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഒരു ചരിത്ര രേഖയും കേരളത്തിലില്ല. മുപ്പത്തേഴ് സംവത്സരം ശ്രേയസ്സുരമായി രാജ്യം ഭരിച്ച പെരു

മാർ വാർദ്ധക്യകാലത്തു് അറേബ്യയിലേയ്ക്കു പോയെന്നു മാത്രമാണു് കേരളോല്പത്തി പറയുന്നതു്.

ചേരമാൻ പെരുമാർ 9-ാം നൂറ്റാണ്ടിലാണു് കേരളക്കരയിൽ നിന്നു വിടവാങ്ങിയതെന്നു രേഖപ്പെടുത്തുന്ന സംശയാസ്പദമായ ഒരു ഭാഗം ഗസറിയർ ഒന്നാം വാല്യത്തിലുള്ളതിങ്ങനെയാണു് 'ചേരമാൻ എന്നറിയപ്പെടുന്ന രാജാവിന്റെ ഖബർ (ശവകുടീരം) ഹസ്രത്ത് മെയ്ത്തിന്റെ കടലോരത്തു സഫാറിലാണു്. ആ ഖബറിനെ 'സാമിരിയുടെ ഖബറെ'ന്നാണു് ആ നാട്ടുകാർ വിളിക്കുന്നതു്. ആ ഖബറിന്മേൽ 'അബ്ദു റഹിമാൻ സാമിരി' എന്നു പേരെഴുതിയിട്ടുണ്ടു്. അദ്ദേഹമവിടെ എത്തിയതു് ഹിജറ 212 (എ. ഡി. 827) ലും മരണമടഞ്ഞതു് ഹിജറ 216 (എ. ഡി. 831) ലുമാണെന്നു കൊത്തിയിട്ടുമുണ്ടു്.' ഇങ്ങിനെ ഒരു ചരിത്ര രേഖയുണ്ടെങ്കിലും ഈ ശവകുടീരത്തെപ്പറ്റി ഒരു ചരിത്രകാരനും അസന്ദിഗ്ദ്ധമായ അഭിപ്രായം പറയുന്നില്ല. ചേരമാന്റെ യാത്രക്കാലവുമായി ഒരു ബന്ധവും ഈ ചരിത്രരേഖക്കില്ല. ചേരമാന്റെ മരണശേഷം മറെറാരാൾ കൂടി അറേബ്യ സന്ദർശിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശവകുടീരമായിരിക്കും ഇതെന്നും ചില ചരിത്രകാരന്മാർ പറയുന്നുമുണ്ടു്.

ചരിത്രപണ്ഡിതനും വാഗ്മിയുമായിരുന്ന ഷെയിക്ക് സൈനുദ്ദീൻ എഴുതിയ 'തുഹ്ഫത്തുൽ മുജാഹിദീൻ'

കേരളചരിത്രത്തിലേക്കു വെളിച്ചം നല്കിയ ഒരു ഗ്രന്ഥമാണ്. ഈ വിശിഷ്ടഗ്രന്ഥത്തെയും ഗ്രന്ഥകർത്താവിനെയും പറ്റി ആംഗ്ലേയചരിത്രകാരനായ സ്മിത്ത് ഇങ്ങിനെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. 'വിദൂരരാജ്യങ്ങളുമായി കേരളം സമ്പാദിച്ച പരിചയത്തിന്റെയും അതുകൊണ്ടുണ്ടായ നേട്ടങ്ങളുടെയും ഒരാകത്തുകയാണ് ഷെയിക്ക് സൈനുദ്ദീൻ രചിച്ചിട്ടുള്ള 'തുഹ്ഫത്തുൽ മുജാഹിദീൻ'. ചരിത്ര നിർമ്മാണത്തിനുള്ള രേഖകൾ ശേഖരിയ്ക്കുവാൻ മുപ്പതു സംവത്സരങ്ങളോളം ഷൈക്ക് സൈനുദ്ദീൻ പരിശ്രമിച്ചു. അറബി, പേഴ്സ്യൻ മതലായ ഭാഷകളിൽ പാണ്ഡിത്യം സമാർജ്ജിച്ച ഗ്രന്ഥകർത്താവ് കഴിയുംവിധത്തിൽ സംഭവങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തുവാൻ പരിശ്രമിച്ചു. അനുമാനങ്ങളേക്കാൾ കൂടുതൽ അനുഭവങ്ങൾക്കു സ്ഥാനം കല്പിച്ചചരിത്രകാരനാണ് അദ്ദേഹം. കേരളചരിത്രം എന്താണെന്നു സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ മിക്കതും അബദ്ധജടിലങ്ങളായ രേഖകളാൽ ആശയക്കുഴപ്പം സൃഷ്ടിച്ചിരുന്നു. മദ്ധ്യകാലത്തെ മതപ്രചരണവും ഭരണരീതിയും എന്താണെന്നു വ്യക്തമാക്കാൻ സൈനുദ്ദീനു കഴിഞ്ഞു. 500-ൽപരം ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിലേക്ക് തുഹ്ഫത്തുൽ മുജാഹിദീൻ വെളിക്കുകൊണ്ടുവന്ന ചരിത്രരേഖകൾ പകർത്തപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. കേരളചരിത്രത്തിലെ ഒരു പ്രമാണഗ്രന്ഥം തുഹ്ഫത്തുൽ മുജാഹിദീനാണെന്നു പറയുവാൻ പുതിയ വിദേശീയ ചരിത്രകാരന്മാർ മടിക്കു

ന്നില്ല...' 'ചരിത്രപരമായി പിഴുലമായ ഗവേഷണം നടത്തിയ ഒരു കേരളീയപണ്ഡിതനുണ്ടായിരുന്നു'വെന്നും അദ്ദേഹമായിരുന്നു 'തുഹ്ഫത്തുൽ മുജാഹിദീൻ' 'എഴുതിയ സൈനുദ്ദീൻ എന്നും ലബനോൺ, ഇറാക്ക്, ഇന്ത്യ എന്നീ രാജ്യങ്ങളുടെ സാംസ്കാരിക വേഴ്ചകളെപ്പറ്റി ഗവേഷണം നടത്തിയ എം. ഗ്രീൻഡൽ അഭിപ്രായപ്പെട്ടുന്നു. വിദേശീയരായ മുസ്ലിംസഞ്ചാരികളും കൊടുങ്ങല്ലൂർവന്ന രാജാവിന്റെ അതിഥികളായി താമസിക്കാറുണ്ടെന്നും അറേബ്യയുടെ സംസ്കാരവിപുലീകരണത്തെപ്പറ്റി രാജാവിനെ അവർ ധരിപ്പിക്കാറുണ്ടെന്നും കൂടി ഗ്രീൻഡൽ പറയുന്നു. ക്രിസ്താബ്ദം 8-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ കൊടുങ്ങല്ലൂർരാജാവ് സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന വിദേശവസ്തുക്കളിൽ അറബിലിപിയുള്ള നാണയങ്ങളുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും ഇവ രണ്ടു നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കു മുമ്പ്തന്നെ അറേബ്യക്കാർ സമ്മാനിച്ചതാണെന്നും മറൊരു ഡച്ചു ചരിത്രകാരനായ ന്യൂഹോഫും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മതപ്രചരണത്തിൽ മുസ്ലിമീങ്ങൾ എങ്ങിനെയാണ് കേരളത്തിൽ മുന്നേറിയതെന്നും അതിനു ചേരമാന്റെ മതപരിവർത്തനം എത്രമാത്രം പ്രചോദനം നല്കിയെന്നും തുഹ്ഫത്തുൽ മുജാഹിദീൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. മാലിക്ക് ബ്നു ദീനാറിന്റെ പ്രചരണം കേരളമൊട്ടുക്കും ആത്മചൈതന്യമുണർത്തിയ ഏഴാം നൂറ്റാണ്ടിനെപ്പറ്റി 'അൽബറൂണിയുടെ യാത്ര' വിവരിച്ച സെക്കാവിന്റെ വിജ്ഞേയമായ പ്രസ്താവനയിൽ കാണാം. അക്കാലത്തു

കേരളത്തിൽ മുസ്ലിംദേവാലയങ്ങളുടെ പണിത്തിരക്കുണ്ടായെന്നും പ്രധാനപ്പെട്ട പട്ടണങ്ങൾ ഒന്നിൻപിറകെ ഒന്നായി ഉയർന്നുവന്നുവെന്നും അദ്ദേഹം പറയുന്നു. അൽഅഹ്സർ സർവ്വകലാശാലയുടെ ഗ്രന്ഥശേഖരത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ചരിത്രരേഖയിൽ ഏഴാം നൂറ്റാണ്ടിലെ കേരളത്തെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിച്ചിരിയ്ക്കുന്നതിങ്ങിനെയാണ്: 'കോഴിക്കോട്', തലശ്ശേരി, പന്തലായിനി, കണ്ണൂർ, ചാലിയം മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഏഴാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യഘട്ടത്തിൽ (620-ൽ) തന്നെ ബഗ്ദാദിലെയും സഫാറിലെയും മാതൃകയിലുള്ള വീടുകളും പാതകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അന്നത്തെ പട്ടണപരിഷ്കരണത്തിൽ പ്രാധാന്യം നല്കിയിരുന്നത് വിദേശമാതൃകയ്ക്കാണ്. മുസ്ലിംവത്തക പ്രമാണികളിൽ ചിലരാണ് കെട്ടിടനിർമ്മാണത്തിലും പാതകം വെട്ടിത്തെളിയിക്കുന്നതിലും മുൻകയ്യെടുത്തിരുന്നത്. കേരളത്തിലെ വ്യവസായികവും രാജ്യപരിഷ്കാരപരവുമായ കാര്യങ്ങളിൽ അറേബ്യക്കാർ വളരെ സ്വാധീനം ചെലുത്തിയതായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. പ്രവാചകന്റെ കാലത്താണ് ഇത്തരം കെട്ടിടപരിഷ്കാരങ്ങളും റോഡ്വെട്ടലും മറ്റും കേരളത്തിൽ നടന്നതെന്ന് ഈ രേഖയിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ക്രിസ്താബ്ദം 620, 622 എന്നീ വർഷങ്ങൾ ഹിജറാബ്ദത്തിന്റെ പ്രാരംഭത്തെക്കുറിക്കുന്നു. പ്രവാചകന്റെ മരണം 631-ലാണ്. തിയാഉദ്ദീൻ എന്നുപറയുന്ന

താജുദ്ദീൻ അറബികൾക്ക് വളരെക്കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പു തന്നെ പരിചയമായിട്ടുള്ള നാമമാണ്. ഷിയാബുദ്ദീൻ, മുഹയിദ്ദീൻ, ബദറുദ്ദീൻ മുതലായ പേരുകളും അറബിക്കാക്ക് സുപരിചിതമാണ്.

വളരെ കൊല്ലങ്ങൾ ഇന്ത്യയിൽ താമസിച്ച റഷീദുദ്ദീൻ കേരളചരിത്രത്തിലും പൊതുവെ ഇന്ത്യാചരിത്രത്തിലും മുസ്ലിമീങ്ങൾക്കുള്ള പങ്കിനെപ്പറ്റി വിവരിക്കുന്നതിങ്ങിനെയാണ്. "ഫിനീഷ്യരും, ചൈനാക്കാരും, റോമാക്കാരും, ഇസ്രായേൽക്കാരും ഇന്ത്യയിൽ വരികയും കേരളക്കരയുമായി ബന്ധം പുലർത്തിപ്പോരുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എന്നാലും ആറാം നൂറ്റാണ്ടിലെ അറേബ്യക്കാരെപ്പോലെ കേരളക്കരയിലെ സംസ്കാരവുമായി അലിഞ്ഞുചേരാൻ അവക്കാർക്കും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. രാജ്യക്ഷേമത്തിലും സമാധാനജീവിതത്തിലും ശ്രദ്ധാന്തി പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്ന മുസ്ലിമീങ്ങളെ സ്വന്തം ബന്ധുക്കളെപ്പോലെ സ്നേഹിക്കുവാനും അവരുമായി സഹകരിച്ചു ജീവിക്കാനും ആറാംനൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്ത്യഘട്ടത്തോടുകൂടി ഭരണാധികാരികളും നാട്ടുപ്രമാണികളും സന്തോഷം പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നു. മുസ്ലിമീങ്ങൾക്കു പ്രാർത്ഥനാലയങ്ങളും കച്ചവട സൌകര്യങ്ങളും അനുവദിച്ചു അവരെ ആദരിച്ച പെരുമാലി (പെരുമാൾ) വംശജന്മാരുടെ സ്തുത്യർഹമായ സേവനമാണ് മുസ്ലിമീങ്ങളെ അവരുമായി കൂടുതൽ ബന്ധിച്ചത്. ക്രിസ്താബ്ദം 700-നു മുമ്പുതന്നെ കേരളത്തിലെ പല സ്ഥലങ്ങ

ളിലും മുസ്ലിം ദേവാലയങ്ങളും അനുയായികളും ഉണ്ടായിരുന്നു. കേരളത്തിൽനിന്നു അറേബ്യയിലേക്കും അയൽരാജ്യങ്ങളിലേക്കും ഉല്പന്നങ്ങൾ കയറ്റിക്കൊണ്ടു പോകുകയും കേരള വ്യാപാരത്തെ വിദേശങ്ങളിൽ ബലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തവർ അക്കാലത്തെ അറബികളാണ്. അന്നു പ്രശസ്തിപെറ്റ പട്ടണം കോഡിലംഗാർ മഹാദേവൻ എന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്ന കൊടുങ്ങല്ലൂരായിരുന്നു. 'ഞാൻ 1253-ൽ കൊല്ലത്തും, പന്തലായിനിയിലും, ചിറക്കലും, വളർപട്ടണത്തും താമസിക്കുകയുണ്ടായി. അപ്പോഴേ മെമ്മലോട്ട് മുസ്ലിംദേവാലയത്തിലെ പുരോഹിതൻ ആറാംനൂറ്റാണ്ടിൽ കേരളത്തിന്റെ നില പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഒരറബ് പദ്യകൃതി എനിക്കു വായിച്ചു കേൾപ്പിച്ചു. അതിൽ ചേരമാൻ എന്ന മഹാരാജാവിന്റെ പ്രജാക്ഷേമതല്പരതയും മുസ്ലീങ്ങൾക്ക് അദ്ദേഹംനല്കിയ ദാനങ്ങളും വർണ്ണിച്ചിരുന്നു. ചേരമാൻ എന്ന ആ പുരുഷശ്രേഷ്ഠൻ പണ്ഡിതനും ഇസ്ലാം മതാനുയായിയുമായിരുന്നെന്ന് അപ്പോഴാണ് ഞാൻ ഗ്രഹിച്ചതു്. ആ മഹാരാജാവിന്റെ ഔദാര്യമനോഭാവമാണ് കേരളത്തിൽ ഇസ്ലാംമതം പ്രചരിക്കാൻ പ്രധാന കാരണമായി നിലകൊള്ളുന്നതു്.....' മറ്റു സന്ദർശകരിൽ ചിലർ അവരുടെ കാലഘട്ടത്തിലെ സംഭവവിവരങ്ങളാണ് നല്കിയിട്ടുള്ളതു്. ഈ സഞ്ചാരികളുടെ വിവരണക്കുറിപ്പുകളും ചരിത്രരേഖകളും മാത്രമാണ് നമുക്കിന്നു കേരളത്തിന്റെ കഴി

ഞ്ഞ കാലങ്ങളിലേക്കു തിരിഞ്ഞുനോക്കാനുള്ള ഭ്രതക്കണ്ണാടിയായി ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതു്.

മെക്കയിൽ ഇസ്ലാംമതപ്രചരണം ആരംഭിച്ചകാലത്തുതന്നെ കേരളത്തിലും അതിന്റെ അലയടിയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും വളരെ കൊല്ലങ്ങളോളം മുസ്ലിമീങ്ങളുടെ പ്രാബല്യം (ഭരണപരമായിട്ടല്ല) ഇവിടെ നിലനിന്നിരുന്നുവെന്നും ഈ ചരിത്രരേഖകൾ തെളിയിക്കുന്നു.

ചേരമാൻ അറേബ്യയിൽ പോയി എന്നും ഇല്ലെന്നും തീർത്തുപറയുവാൻ ഇനിയും തെളിവുകൾ ആവശ്യമാണ്. പോയില്ല എന്നു പറയുന്നതിനെക്കാൾ കൂടുതൽ തെളിവുകൾ പോയി എന്ന ഭാഗത്താണ്. സാമൂതിരി ഭരണകാലത്ത് ബാഗ്ദാദിലേക്കും പേഴ്സ്യയിലേക്കും ചില കൈയെഴുത്തുഗ്രന്ഥങ്ങൾ കുഞ്ഞാലിരണ്ടാമൻവഴി സാമൂതിരി രാജാവ് സംഭാവന ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്ന് പ്രൊഃ ഗിബ്ബ് പറയുന്നു. ആ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കേരള പുരാണചരിത്രമുണ്ടെന്നും ഗിബ്ബ് ഊഹിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യം ഗ്രഹിയ്ക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല.

വിദേശഗ്രന്ഥാലയങ്ങളിൽ ഒരു പര്യടനംനടത്തി പുരാതന ഇന്ത്യൻ ചരിത്രരേഖകൾ ശേഖരിക്കുവാനാണ് നാം ആദ്യമായി പരിശ്രമിക്കേണ്ടതു്. അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നപക്ഷം ഇക്കാര്യത്തിൽ നിർണ്ണായകമായ ചില തെളിവുകൾ കിട്ടുമെന്ന് നമുക്കു വിശ്വസിയ്ക്കാം.

കേരളവും
മരക്കാർ വംശവും

ആദ്യമായി ഇന്ത്യക്ക് സ്വന്തമായൊരു നാവിക സേനയെ സൃഷ്ടിക്കുകയും രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ഭദ്രതയെ കാത്തുരക്ഷിക്കുകയുംചെയ്ത വിജിഗീഷുക്കളുടെ ചരിത്രമാണ് സാമൂതിരിഭരണകാലത്തെ മരക്കാർ വംശജന്മാക്കുള്ളത്. ഒരുകാലത്തു കേരളമൊട്ടുക്കും തങ്ങളുടെ അധികാരസീമയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയ, സാമൂതിരിവംശജന്മാരുടെ വിജയരഹസ്യം നിലകൊള്ളുന്നത് മരക്കാർ പ്രവൃത്തികളുടെ ത്യാഗപൂർണ്ണമായ രാജ്യസേവനത്തിലാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ അധികമാകയില്ല. സാമൂതിരിഭരണവും മരക്കാർവംശവും അജയ്യമായ ഒരു ശക്തിയെ സൃഷ്ടിച്ചു. പോർത്തുഗീസുകാരുടെ അന്യായമായ എല്ലാ അതിക്രമ

ണങ്ങൾക്കും നെഞ്ച് കൊടുവാൻ സാമൂതിരിയുടെ വിശ്വസ്തരായ മുസ്ലിംസുഹൃത്തുക്കൾ തയ്യാറായിരുന്നു. ഒരിക്കലും ഒരു വിദേശശക്തിക്ക് കീഴടങ്ങുകയില്ലെന്ന വീരശപഥംചെയ്ത മരക്കാർമാരെ സാമൂതിരി ബഹുമാനിക്കുകയും യുദ്ധനൈപുണ്യത്തെ വളർത്തുകയും ചെയ്തു. മതവിദ്വേഷത്തിന്റെ കളങ്കമേശാത്ത ഒരു സുന്ദരജീവിതഘടന മരക്കാർവംശം കേരളക്കരയിൽ കെട്ടിയുയർത്തി. കടൽപ്പടയാളികളായ അവർ സംഘടിപ്പിച്ച നാവികവ്യൂഹം കേരളത്തെ വിദേശീയാക്രമണങ്ങളിൽ നിന്നു രക്ഷിച്ചു. അവരുടെ നാവികപാരമ്പര്യം മഹത്തായ ഒരധ്യായം ഇന്ത്യാചരിത്രത്തിൽ എഴുതിച്ചേർത്തിയിട്ടുണ്ട്.

അറേബ്യയിൽനിന്നും, ഫൊർമോസയിൽനിന്നും, ട്യൂണിസ്സിൽനിന്നും കേരളക്കരയിൽ എത്തിയ മുസ്ലിമീങ്ങളെ അന്നത്തെ ഭരണകർത്താക്കൾ സസ്നേഹം സ്വീകരിച്ചു. അവരുടെ അഭിലാഷങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുകയും താമസസൌകര്യം ചെയ്തുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ നവാതിഥികൾ ക്രമേണ വിദൂരരാജ്യങ്ങളുമായി കേരളത്തെ വ്യാപാരബന്ധത്തിലേർപ്പെടുത്തി. ഒരുന്നതവ്യാപാരകേന്ദ്രമായിരുന്ന ബഗ്ദാദുമായി കേരളത്തെ കൂട്ടുതൽ അടുപ്പിച്ചു. അങ്ങിനെ സാമൂതിരിഭരണകാലത്തെ കേരളത്തിന്റെ മുതലെടുപ്പ് വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനും പ്രശസ്തി സമാർജ്ജിച്ചു കൊടുക്കുവാനും അവർക്ക് സാധിച്ചു.

അന്നത്തെ പ്രധാനവ്യാപാരകേന്ദ്രങ്ങളം കോഴിക്കോട്ട്, പറവണ്ണ, താനൂർ, ചാലിയം, പരപ്പനങ്ങാടി, ചെമ്മലോട്, വളപട്ടണം, മാടായി, തിരുവങ്കാട്ട്, നാദാപുരം, കൊയിലാണ്ടി, തിക്കോടി, കാരക്കാട്ട്, കൊച്ചി, കൊട്ടങ്ങല്ലൂർ മുതലായവയായിരുന്നു. 8 ചതുരശ്രനാഴിക വിസ്തീർണ്ണമുണ്ടായിരുന്ന അന്നത്തെ കോഴിക്കോട് ജനങ്ങളം തിങ്ങിത്താമസിച്ചിരുന്ന ഒരു വ്യവസായകേന്ദ്രമായിരുന്നു. മുസ്ലിംവ്യവസായപ്രമുഖന്മാരുടെ വിപുലമായ പരിപാടികളം വിദേശീയരെ കേരളത്തിലേക്ക് ആകൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

ക്രിസ്താബ്ദം ഏഴാം നൂറ്റാണ്ടിൽ അറേബ്യയിൽ നിന്നുവന്ന വ്യാപാരികളിൽപെട്ടവരാണ് മരക്കാർമാർ എന്നു ചില ചരിത്രകാരന്മാർ പറയുന്നു. ഈ വ്യാപാരികളം കോഴിക്കോട്ടു കരക്കിറങ്ങിയപ്പോളം നാട്ടുകാർ ചോദിച്ചു എവിടെനിന്നു എങ്ങിനെ വന്നുവെന്ന്. വ്യാപാരികളം "മർക്കബ്"(അറബിയിൽ തോണിയെന്നർത്ഥം) ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. അങ്ങിനെ തോണിയിൽവന്നതുകൊണ്ടാണ് "മർക്കബുകാർ" കാലക്രമേണ "മരക്കാർമാർ" ആയിത്തീർന്നതെന്ന് ചിലർ ബലമായി വിശ്വസിക്കുന്നു. സാമൂതിരിരാജാവു് നൽകിയ "ബഹുമാനപ്പേരാ"ണ് "മരക്കാർ" എന്ന് മറ്റുചിലരും. അതുമല്ല ടുണീഷ്യരായ കടൽപടയാളികളംക്കു "മർ

ത്താബ്" എന്ന പേരുണ്ടെന്നും അവർ ക്രിസ്ത്വാബ്ദം പന്ത്രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ കേരളത്തിൽവന്ന താമസംതുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും റീഗ് നെല്ലിയുടെ "വെസ്റ്റേൻഎൻകൃയറി"യിൽ കാണുന്നു. ഒരുപക്ഷേ അവരാകാനും വഴിയുണ്ട്. കേരളക്കരയിൽനിന്നുതന്നെ ഇസ്ലാംമതം സ്വീകരിച്ച "മാപ്പിക്കാർ" തന്നെയാണ് മരക്കാർമാരെന്നു പോർത്തുഗീസ് ചരിത്രാന്വേഷകനായ അൽബനിയാമി തുടർന്നുപറഞ്ഞു. "സാഹസികരായ കടൽപടയാളികളാണ് മരക്കാർമാർ. സമരതന്ത്രം പരിശീലിച്ചിട്ടുള്ള മരക്കാർവംശക്കാർ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ഭദ്രത സൃഷ്ടിക്കുന്നവരാണ്. മലബാർ തീരത്തു കടിയേറിപാത്ത വിദേശീയരായ സമരനായകന്മാരുടെ ശിക്ഷണം ഇവരെ യോദ്ധാക്കളാക്കിമാറ്റി. മലബാർ മുസ്ലിമീങ്ങളുടെ സഹകരണമാണ് ഇവരുടെബലം. ഇവരുടെ വംശത്തിനു കേരളരാജാക്കന്മാർ ചിലപ്രത്യേക പാരിതോഷികങ്ങളും നൽകാറുണ്ട്....." പ്രശസ്ത ചരിത്രകാരനായ സി. ബ്രോക്കൽമേൻ തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ മരക്കാർവംശക്കാരെ മലബാർ മുസ്ലിമീങ്ങൾ (Malabar Moors) എന്നു സംബോധന ചെയ്യുകയും മരക്കാർ വംശക്കാർക്ക് കേരളത്തിന്റേതല്ലാത്ത വൈശിഷ്ട്യമുണ്ടെന്നു പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അറബീകളുമായി വിവാഹബന്ധവും മറ്റുവിധവേഴ്ചകളും അവർക്ക് ഉള്ളതായി അദ്ദേഹം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. മരക്കാർ

മാരുടെ പ്രവർത്തനവും ജീവിതവും പരിശോധിക്കുമ്പോൾ അവർക്ക് അറബികളോടാണ് സാമ്യമുള്ളതെന്ന് കാണാം. ഏഴാംനൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തിൽതന്നെ കേരളത്തിലെത്തിയ അറബികളുടെ പിൻതലമുറക്കാരാണ് മരക്കാർമാരെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. കേരളക്കരയിൽ ഇസ്ലാംമതത്തിനു പ്രാബല്യംലഭിച്ചിരുന്ന ഘട്ടത്തിൽ ചാവക്കാട്ടെ ഖാസി ഒരു പൌരപ്രധാനിയും മരക്കാർവംശത്തിലെ പ്രമുഖനായ ജ്ഞാനിയുമായിരുന്നുവെന്നും സബ്ബിയു വേർലി, "മലബാർ ഡച്ചുകാരുടെ വരവിനുമുമ്പ്" എന്ന ഗ്രന്ഥരേഖയിൽ ഉണ്ടെന്നു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. എങ്കിലെന്തായാലും വളരെ പഴക്കമുള്ള ഒരു വംശമാണിവരെന്നും കേരളത്തിലെ സാമൂഹ്യജീവിതത്തിൽ അലിഞ്ഞുചേരുവാനും സൌഹാർദപരമായ ജീവിതബന്ധം കെട്ടിയുയർത്തുവാനും ഇവർക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നും നിഷ്പ്രയാസം ഗ്രഹിക്കാം.

പോർത്തുഗീസുകാരുടെ രണ്ടാമത്തെ ആഗമനം കേരളക്കരയിൽ മുസ്ലിം വ്യാപാരികളുടെ അഭിവൃദ്ധിക്കു പിന്നംവരുത്തി. സാമൂതിരിയുടെ അനുമതിപ്രകാരം പോർത്തുഗീസ്സുകാരും ഇവിടെ വ്യാപാരകേന്ദ്രങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചു. അങ്ങിനെ പോർത്തുഗീസ്സുകാർ മുസ്ലീംകച്ചവടക്കാരുടെനേരെ ആക്രമണത്തിനു തയ്യാറായി.

കോഴിക്കോട്ടുണ്ടായിരുന്ന പ്രസിദ്ധ വർത്തകപ്രമാണിയായ ഖ്വാജാ കാസിമിന്റെ കപ്പലിനു പോർത്തുഗീസുകാർ തീകൊടുത്തു. അതോടുകൂടി സാമൂതിരിയും പോർത്തുഗീസുകാർക്കെതിരായി യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങി. ഒരു വലിയ വ്യാപാരമത്സരം മറ്റൊരു ദീർഘകാലയുദ്ധത്തിന്റെ ഉൽഘാടനകർമ്മം നിർവ്വഹിച്ചു. വാസ്കോഡിഗാമ ആദ്യമായി ഒരാക്രമണംനടത്തി കുറെധനവും മറ്റു വിഭവങ്ങളും കൈയ്യിലാക്കി മടങ്ങിപ്പോയി. പോർത്തുഗീസുകാരുടെ ഏതാക്രമണത്തേയും സധൈര്യം നേരിടുവാൻ സാമൂതിരിയുടെ പടനായകനായ മമ്മാലി കൊട്ടക്കല്ലൂർ തുറമുഖത്തു താവളമടിച്ചു. അവിചാരിതമായ ഒരാക്രമണത്തിൽ മമ്മാലിയും അനുചരന്മാരും ഏറെമുട്ടി മരണമടഞ്ഞു. പിന്നീടും ഒരു യുദ്ധത്തിനു മമ്മാലിയുടെ വംശജന്മാർ തയ്യാറായി. 1510 ജനുവരിയിൽ പോർത്തുഗീസുകാർ കോഴിക്കോട്ട് പട്ടണം കൊള്ളയടിച്ചു. കോഴിക്കോട്ടെ ജനങ്ങൾ പോർത്തുഗീസുകാരെ ആക്രമിച്ചു. 1507ൽ പോർത്തുഗീസുകാർ പൊന്നാനിയെ ആക്രമച്ചപ്പോൾ സാമൂതിരിയുടെ പൂച്ചി കനാവിക സേനാനായകനായ കുഞ്ഞാലി മരക്കർ തന്റെ സൈനികകേന്ദ്രം കോട്ടക്കലേക്കുമാറ്റി. ഒരു നീണ്ട യുദ്ധത്തിലിടപെട്ട പോർത്തുഗീസുകാർ സാമൂതിരിയുമായി ഒരു സന്ധിയിലെത്തി. ഈ സന്ധി നിലവിലുള്ളപ്പോൾ പോർത്തുഗീസുകാർ സാമൂതിരിയെ അ

നമോടിക്കാനെന്നുള്ള വ്യാജേന ചതിക്കാൻ പ്ലാനിട്ട. ബുദ്ധിമാനായ സാമൂതിരി അതിനു വഴിപ്പെട്ടില്ല. ഈ ഘട്ടത്തിൽ പോർത്തുഗീസുകാരുമായി ഒരു സന്ധിയില്ലാസമരം ആവശ്യമാണെന്നു സാമൂതിരിക്ക് ബോദ്ധ്യം വന്നു. സാമൂതിരി തന്റെ വിശ്വസ്തരായ മുസ്ലിംപട നായകന്മാരുമായി ആലോചിച്ചു. പോർത്തുഗീസുകാരെ ആക്രമിക്കുവാനുള്ള സന്ദർഭം പാർത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മുസ്ലിം പടനായകന്മാർ സാമൂതിരിക്ക് തങ്ങളുടെ സഹായം വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. ഒരിക്കലും ഒരു വിദേശശക്തിക്ക് കീഴടങ്ങാൻ പാടില്ലയെന്ന വിശ്വാസം അന്നത്തെ സാമൂതിരിയുടെ മുസ്ലിം പ്രജകളിൽ വേരുന്നിയിരുന്നു. പോർത്തുഗീസുകാക്കെതിരായി ഒരൈക്യമുന്നണി പടുത്തുയർത്തുവാൻ സാമൂതിരിയും മുസ്ലിംമീങ്ങളും അക്ഷീണം പരിശ്രമിച്ചു. 1524-ൽ കുട്ടിഅലിമരക്കാരുടെ കീഴിലുള്ള ഒരു സൈന്യം പോർത്തുഗീസുകാരുടെ കപ്പൽപടയെ കീഴടക്കി. പോർത്തുഗീസ്സുകാർ മുസ്ലിംകേന്ദ്രങ്ങളിൽ ഇറങ്ങി നിർലോഭം കൊള്ളയടിച്ചു. ഇതിനെ തടയാൻ അന്നത്തെ കൊച്ചിയിലെ സമുതായനേതാക്കന്മാരായ അഹമ്മദ് മരക്കാരും കുഞ്ഞാലിമരക്കാരും മുഹമ്മദലിമരക്കാരും സാമൂതിരിയുടെ സഹായത്തോടെ ഒരു സൈന്യത്തെ സജ്ജമാക്കി, ഏറ്റുമുട്ടലിനു തയ്യാറായി. ഈ സൈന്യത്തിന്റെ പിന്നാലെ കൊച്ചിയിലെ പോർത്തുഗീസുകാരും പോയി. നായർപട്ടാളവും മുസ്ലിം

പട്ടാളവും ഒരൈക്യബന്ധത്തോടുകൂടി പോർത്തു ഗീ സുകോട്ട പിടിച്ചടക്കി. തദനന്തരം കണ്ണൂരിൽവെച്ച് കുട്ടി അലിമരക്കാരെ പോർത്തുഗീസുകാർ എതിർത്തു. അദ്ദേ ഹത്തെ തടവിലാക്കി. പക്ഷെ ഇതുകൊണ്ടൊന്നും സാമൂ തിരി പിന്തിരിഞ്ഞില്ല. കുട്ടിഅലിയുടെ മരുമകൻ കുഞ്ഞാ ലി രണ്ടാമൻ പൂർവ്വാധികം വാശിയോടുകൂടി യുദ്ധം ചെയ്തു പോർത്തുഗീസുകാരെ തോല്പിച്ചു. സാമൂതിരി യുടെ നാവികയുദ്ധത്തിൽ രോഷമുണർത്തുന്ന ധീരകൃ ത്യങ്ങൾചെയ്ത ഇദ്ദേഹമാണ് കുഞ്ഞാലി രണ്ടാമൻ. മറെറാരുസേനയെ പാച്ചാച്ചി മരക്കാരുടെ കീഴിലും തയ്യാറാക്കി. വേറൊരു സേനാവിഭാഗത്തെ അലി ഇബ്രാ ഹിമിന്റെ കീഴിലും സന്നദ്ധരാക്കി. കോഴിക്കോട്ടെ സൈനികകേന്ദ്രത്തിന്റെ മേൽനോട്ടം വഹിച്ചിരുന്ന കുട്ടി അഹമ്മദ് മരക്കാർ 1531-ൽ കൊല്ലപ്പെട്ടു. തുടർന്നു നാടെങ്ങും വിജയത്തിന്റെ കൊടിക്കൂറ ഉയർത്തിയതു കുഞ്ഞാലി രണ്ടാമനായിരുന്നു. കുഞ്ഞാലിരണ്ടാമന്റെ നാവികയുദ്ധ നൈപുണ്യത്തേയും നയതന്ത്രജ്ഞത യേയും പോർത്തുഗീസ്സ് ചരിത്രകാരന്മാർപോലും പുക ഴ്ത്തിയിട്ടുണ്ട്. പോർത്തുഗീസ്സുസേന കൂടുതൽ ഭയ പ്പെട്ടിരുന്നതു് ഈ യോദ്ധാവിനെയായിരുന്നു. ഒരു വർഷത്തിൽ ചുരുങ്ങിയതു് അമ്പതു കപ്പലുകളെങ്കിലും അദ്ദേഹം പിടിച്ചടക്കിയിരുന്നു. സാമൂതിരി രാജ്യഭര ണസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളിൽ കുഞ്ഞാലിരണ്ടാമന്റെ

ഉപദേശം സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കാല ത്തു് ആക്രമണങ്ങൾ കുറഞ്ഞു. അറബിക്കടലിൽ ഒരു വിദേശശക്തിക്കും കുഞ്ഞാലിമരക്കാരുടെ അനുമതിക്കു ടാതെ കപ്പലോടിക്കാൻ ധൈര്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. കേര ളത്തിന്റെ മഹത്തായ നാവികപാരമ്പര്യം കുഞ്ഞാലി രണ്ടാമന്റെ കാലത്താണ് വ്യക്തമായ രൂപം പ്രാപി ച്ചതു്.

ഒരു വീണ്ടു യുദ്ധത്തിനുശേഷം സാമൂതിരി വീണ്ടും ഒരു സന്ധിക്കു തയ്യാറായി. ഗോവയിൽവെച്ചു 1540ൽ ഉണ്ടായ ആ സന്ധിഉടമ്പടിയിൽ പങ്കെടുക്കാൻപോയ സാമൂതിരിയുടെ പ്രതിനിധി കുട്ടിആലി മരക്കാരായി രുന്നു. പോർത്തുഗീസുകാർ സന്ധിയുടമ്പടികൾ ലംഘി ച്ചുകൊണ്ടു 1545ൽ കണ്ണൂരിൽ ലഹളനടത്തി. ഈ ലഹളയിൽ പ്രശസ്തനാവികയോദ്ധാവായ മമ്മാലിയുടെ മരുമകൻ അബൂബക്കർഅലിയേയും കണ്ണൂർ ആലി ആദിരാജാവിന്റെ പിതാവായ കുഞ്ഞിസൂപ്പിയേയും പോർത്തുഗീസുകാർ വധിച്ചു. 1558 വരെയുള്ള യുദ്ധ ങ്ങളിൽ പോർത്തുഗീസുകാർക്കു വളരെ കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ സംഭവിച്ചു. അതിനു കാരണം കുഞ്ഞാലിമരക്കാരുടെ ഒളിയുദ്ധങ്ങളാണ്. കുഞ്ഞാലിയുടെ ഒളിപ്പോരിനോടെ തിരിടാൻ പോർത്തുഗീസ്സുകാർക്കു സാധിച്ചിരുന്നില്ല. 1569ൽ കുഞ്ഞാലി ഒരു വലിയ കപ്പൽ സൈന്യ

ത്തോടുകൂടി പോർത്തുഗീസ്സുകാരെ വളഞ്ഞു. കുഞ്ഞാലി പോർത്തുഗീസ്സുകേന്ദ്രങ്ങളിൽ തന്റെ പതാക ഉയർത്തി. എന്നാൽ പോർത്തുഗീസ്സുകാർ ഇടക്കിടക്കു ഓരോസ്ഥലങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു കൊള്ള നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഇതിനെതിരായി വീണ്ടും സാമൂതിരി യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങി. ചാലിയംകോട്ട പിടിച്ചടക്കി. മരക്കാരുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള ഒരു വലിയ സൈന്യം മംഗലാപുരത്തെ ആക്രമിച്ചു. പോർത്തുഗീസ്സുകാർ കണ്ണൂർവരെ ഈ സൈന്യത്തെ പിന്തുടർന്നു. ഈ യുദ്ധത്തിൽ സൈന്യാധിപനായിരുന്ന കുട്ടിഅലിബൂബക്കർ അന്തരിച്ചു. സാമൂതിരി ചാലിയം കോട്ടക്കെതിരായി തന്റെ കരസൈന്യത്തെ അയച്ചു. ചാലിയംകോട്ടയുടെ പതനത്തോടുകൂടി കേരളത്തിൽ നിന്നു പോർത്തുഗീസ്സുപ്രാബല്യം അസ്തമിച്ചുതുടങ്ങി. കുഞ്ഞാലി രണ്ടാമൻ വിജയശ്രീലാളിതനായി തന്റെ സൈനികശക്തിയെ വർദ്ധിപ്പിച്ചു. രണ്ടാമനുശേഷം കുഞ്ഞാലി മൂന്നാമൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. സാമൂതിരിയുടെ അനുമതിയോടുകൂടി അദ്ദേഹം പുതുപട്ടണത്തു ഒരു കോട്ടപണിതു. ഇതാണ് ചരിത്രത്തിൽ പറയുന്ന 'മരക്കാർ കോട്ട' കരയിലും കടലിലും കുഞ്ഞാലിയുടെ ശക്തി വർദ്ധിപ്പിച്ചതോടുകൂടി സാമൂതിരിക്കു രാജ്യത്തിന്റെ ഭദ്രതയിൽ വിശ്വാസം ജനിച്ചു.

കുറെക്കാലത്തേക്കു നിശ്ശബ്ദരായിരുന്ന പോർത്തുഗീസ്സുകാർ 1572ൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. പരപ്പനങ്ങാടിയിൽ

ഇറങ്ങി ദേവാലയങ്ങൾക്കു തീവെച്ചു. വിദേശത്തു നിന്നുവരുന്ന അരി തടഞ്ഞു. അതോടു കൂടി നാട്ടിൽ ക്ഷാമം തലപൊക്കി. 1577ൽ അരിയുമായി വന്ന 50 അറബിക്കപ്പലുകളെ അവർ പിടിച്ചുടക്കി സാമൂതിരി യുദ്ധത്തിനു തയ്യാറായി. 1586ൽ പോർത്തുഗീസ്സുകാരെ ഒരു വലിയ യുദ്ധത്തിൽ കുഞ്ഞാലി പരാജയപ്പെടുത്തി. 1587ലും കുഞ്ഞാലിയുടെ മരുമകനായ ഖ്വാജാമൂസായുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഒരു കപ്പൽപ്പട പോർത്തുഗീസ്സുകാരുമായി യുദ്ധത്തിലേർപ്പെട്ടു. വളരെ അധികം പടയാളികളും വധിക്കപ്പെട്ടശേഷം പോർത്തുഗീസ്സുകാരുടെമേൽ വിജയം കൈവരിക്കാൻ ഈ സൈന്യത്തിനു സാധിച്ചു. പരാക്രമശാലിയായ മൂസാ തുടർന്നടത്തിയ എല്ലാ യുദ്ധങ്ങളിലും വിജയിയായി. രോഷാകുലരായ പോർത്തുഗീസ്സുകാർ ഒരു വമ്പിയ സൈന്യവുമായി മൂസയെ എതിരിട്ടു. ഈ യുദ്ധത്തിൽ മൂസയുടെ മിക്ക കപ്പലുകളും നഷ്ടപ്പെട്ടു. ഭഗ്നാശനായ മൂസാ സ്വരക്ഷാർത്ഥം കടലിൽച്ചാടി രക്ഷപ്പെട്ടു. ദുഷ്ചിത്തനായ കുഞ്ഞാലി മൂസയുടെ പരാജയത്തിന്റെ കളങ്കം മാച്ചുകളയുവാൻതന്നെ പുറപ്പെട്ടു. മലയാളക്കരയുടെ എല്ലാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും പോർത്തുഗീസ്സുസൈന്യത്തെ കുഞ്ഞാലി തുരത്തി. യാതൊരു ഗത്യന്തരവുമില്ലാത്ത പോർത്തുഗീസ്സുകാർ സാമൂതിരിയുമായി

സന്ധിക്കൊരുങ്ങി. 1591 ൽ ഒരു സന്ധിക്കരാറിൽ അവർ ഒപ്പിട്ടു.

കുഞ്ഞാലി നാലാമന്റെ കാലത്താണ് മരക്കാർ വംശം മലബാറിൽ പരാജയപ്പെട്ടതു്. തന്റെ പൂർവ്വീ കന്മാരായ സൈന്യനായകന്മാർ നില നിത്തിപോന്ന സാമൂതിരിയുമായുള്ള മൈത്രീബന്ധം ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്തു് പരാജയപ്പെട്ടു. സാമൂതിരിയുമായുള്ള കോ യ്മാവകാശത്തെ ധിക്കരിച്ചുകൊണ്ടു പുതുപട്ടണം കോട്ട പുതുക്കിപണിയുകയും സൈന്യത്തെ വിപുലീകരിക്ക കയും ചെയ്തപ്പോൾ സാമൂതിരി കുപിതനായി. ഈ സന്ദർഭം മരക്കാർവംശത്തിന്റെ ജന്മശത്രുക്കളായ പോ ർത്തുഗീസ്സുകാർ നല്ലവണ്ണം ഉപയോഗിച്ചു. 1591 ൽ കുഞ്ഞാലി നാലാമന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ നടന്ന സന്ധിക്കരാറിൽ പോർത്തുഗീസ്സുകാർക്ക് തങ്ങളുടെ പരാ ജയം സാമൂതിരിയുടെ മുമ്പിൽ സമ്മതിക്കേണ്ടതായി വന്നു. ആ അപമാനം അവരുടെ പ്രതികാരവാ ഞ്ഛയെ ആളിക്കത്തിച്ചു. പുതുപട്ടണം കോട്ട ഉടൻ പിടിച്ചില്ലെങ്കിൽ സാമൂതിരി ഭരണം കുഞ്ഞാലി നാലാ മൻ അറബിക്കടലിലാക്കുമെന്നും മറ്റും സാമൂതിരിയെ പറഞ്ഞു ഭയപ്പെടുത്തി. പോർത്തുഗീസ്സുകാരുടെ നിര ന്തരമുള്ള യുദ്ധപ്രേരണനിമിത്തം സാമൂതിരി കുഞ്ഞാ ലിയോടു് യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങി. യുദ്ധത്തിൽ നായർപ

ട്ടാളത്തലവന്മാരും കോഴിക്കോട്ടെ പൌരപ്രമുഖന്മാരും എതിരഭിപ്രായം പ്രകടിപ്പിച്ചു. ചാലിയത്തു നിന്നും, ധർമ്മടത്തു നിന്നും പട്ടാളക്കാരെ കോഴിക്കോട്ടേക്ക് മടക്കി വിളിച്ചു. പട്ടാളക്കാരിൽപോലും പോർത്തുഗീസ്സുകാർക്ക് വിശ്വാസമുണ്ടായില്ല. സാമൂതിരിയുടെ പേരിൽ പോർത്തുഗീസ് സന്നാഹം പുതുപട്ടണത്തെത്തി. സാമൂതിരിയുടെ പ്രതിനിധികളായി മൂന്നു പേർ മാത്രമേ ആ സൈന്യത്തിലുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. വളരെ വാശിയോടുകൂടി കുഞ്ഞാലി യുദ്ധം ചെയ്തു. പുറത്തുനിന്നുള്ള പട്ടാളസഹായം ലഭിക്കാതായപ്പോൾ കുഞ്ഞാലി സന്ധിക്കപേക്ഷിച്ചു. സാമൂതിരിക്കായി തന്റെ വാൾ സമർപ്പിച്ചു. കുഞ്ഞാലിയെ സ്വതന്ത്രനായി വിടണമെന്നും നിരുപാധികമായി എല്ലാതടവുകാരേയും മോചിപ്പിക്കണമെന്നും സാമൂതിരി പറഞ്ഞു. പക്ഷേ പോർത്തുഗീസ്സുകാർ മൃഗീയമായ ദണ്ഡനങ്ങൾ ഏല്പിച്ചശേഷം കുഞ്ഞാലിയെ വധിച്ചു. കുഞ്ഞാലിയുടെ അനുയായികളായ മരക്കാർ പ്രഭൃതികളെ ചെമ്മലോട്ട്, വളപട്ടണം, മാടായി, കാസർഗോഡ്, പരപ്പനങ്ങാടി എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്ന് പോർത്തുഗീസ്സുകാർ സാമൂതിരിയുടെ അനുമതിക്കുടാതെ തടവിലാക്കി. പോർത്തുഗീസ്സുകാരുടെ ഭീഷണീക്കും മർദ്ദനത്തിനും പട്ടാളവാഴ്ചക്കും സാമൂതിരിയുടെ "നിസ്സഹായത" വളച്ചു നല്കി. പോർത്തുഗീസ് നാവികർ കുറെ തടവുകാരെ ഗോവ

യിൽ കൊണ്ടുപോയി വധിച്ചുവെന്നും ഈ ദാരുണവാ
ർത്തയറിഞ്ഞപ്പോൾ സാമൂതിരി പൊട്ടിക്കരഞ്ഞുപോ
യെന്നും പോർത്തുഗീസ് ചരിത്രകാരനായ എഫ്. എസ്.
ഡേവിസ് പോലും പറയുന്നു. പോർത്തുഗീസ്സുകാരുടെ
നിരന്തരമായ മർദ്ദനംകൊണ്ടു മാത്രമാണ് മരക്കാർമാർ
തങ്ങളുടെ കേന്ദ്രങ്ങൾ കയ്യൊഴിച്ചതു്. പോർത്തുഗീസ്സ്
ചരിത്രകാരന്മാരിൽ ചിലർ മരക്കാർ വംശക്കാരുടെ
പേരിൽ പല കള്ളക്കഥകളും സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്. പോ
ർത്തുഗീസ് സേനയുടെ കീഴിൽ പട്ടാളസേവനം ചെയ്തി
രുന്നവരെ മരക്കാർമാർ തട്ടിക്കൊണ്ടുപോവുകയും അവ
രെക്കൊണ്ടു അടിമവേല ചെയ്യിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നാ
ണ് പോർത്തുഗീസ്സുകാരുടെ ആക്ഷേപം.

1623 ൽ കേരളം സന്ദർശിച്ച സിലോണിലെ
ബുദ്ധമിഷ്യനറിമാരിൽപെട്ട സാനിമിഹിരൻ എന്നാ
ബുദ്ധഭിക്ഷു "ബുദ്ധസിംഹള സംഘർഷ്" യിൽ ആ കാല
ത്തെ കേരളത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നു: "പോർച്ചുഗലിൽ
നിന്നു കേരളത്തിൽ കുടിയേറിപ്പാർത്ത കടൽ സഞ്ചാ
രികളും പുരോഹിതന്മാരും മലബാറിന്റെ തീരങ്ങളിൽ
ജനങ്ങൾക്കു ഹിതമല്ലാത്ത പ്രവർത്തനങ്ങൾ ചെയ്യു
കയും ജനങ്ങൾ രോഷാകുലരാവുകയും ചെയ്തു. പോ
ർത്തുഗീസ്സ് പാതിരിമാരുടെ മതപ്രചരണത്തിനു മല
ബാറിലെ ജനങ്ങളെ അവരുമായി അടുപ്പിക്കാൻ സാധി

ച്ചില്ല. സാമൂതിരിയുടെ കീഴിൽ വിശ്വസ്തരായി കഴിയുന്ന മലബാർ മുസ്ലിമീങ്ങളെ പോർത്തുഗീസ്സുകാർ ആക്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങിനെ കൊള്ളചെയ്യപ്പെട്ട വസ്തുക്കളെല്ലാം പോർച്ചുഗലിലേക്കു കടത്തുകയാണ് ചെയ്തത്. മുസ്ലിമീങ്ങളിൽ പ്രതാപവാന്മാരായിരുന്ന മരക്കാർമാരെയാണ് പോർത്തുഗീസ്സുകാർ കൂടുതൽ ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയതു്. വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന പോർത്തുഗീസ് ആക്രമണംകാരണം മരക്കാർമാർ അയൽദേശങ്ങളിലേക്ക് സപരിവാരം ഓടി. അങ്ങിനെ സിലോണിലേക്കു കൂട്ടംകൂട്ടമായി മരക്കാർമാർ തങ്ങളുടെ കപ്പലുകളിൽ യാത്രപുറപ്പെട്ടു. സിലോണുമായി മരക്കാർമാക്ക് വളരെക്കാലത്തെ ബന്ധമുണ്ട്. സിലോണിലെ ഉല്പന്നങ്ങൾ വിദേശരാജ്യങ്ങളിലേക്ക് കയറ്റി അയച്ചിരുന്നതു് മരക്കാർമാരായ വ്യാപാരികളുടെ സഹായത്താലാണ്. കച്ചു മുതൽ സിലോൺവരെയും മരക്കാർമാർ വ്യാപാരസംബന്ധമായ തങ്ങളുടെ സ്വാധീനത ചെലുത്തിയിരുന്നു. സാമൂതിരിയുമായി അവസാനകാലത്തുണ്ടായ ഒരു വലിയ യുദ്ധത്തോടുകൂടി മരക്കാർമാർ നാഗപട്ടണത്തേക്കും സിലോണിലേക്കും 1611 ൽ താമസം മാറ്റി. നാഗപട്ടണം തെക്കെ ഇന്ത്യയിലെ ഒരു വലിയ വ്യാപാരകേന്ദ്രമായിരുന്നു. മലബാറിലെ മുസ്ലിമീങ്ങളുടെയിടയിൽ നിരാശയും ഭയവും ജനിപ്പിക്കുവാൻ

പോർത്തുഗീസ്സുകാർക്ക് കഴിഞ്ഞു. വിദേശങ്ങളുമായി മലബാർ മുസ്ലിമീങ്ങൾ നൂറ്റാണ്ടുകളായി നടത്തിയിരുന്ന വ്യാപാര ബന്ധങ്ങളെല്ലാം പോർത്തുഗീസ്സുകാർ തടഞ്ഞു. അങ്ങിനെയാണ് മരക്കാർമാരെ പരാജയപ്പെടുത്താൻ പോർത്തുഗീസ്സുകാർക്ക് സാധിച്ചതു്.....”

സിലോണിൽ പുത്തലം (Puttalam) കാത്താർകുടി (Kattarkudi) എന്നീ താഴ്വരകളിൽ തിങ്ങിത്താമസിക്കുന്ന ഒരു വിഭാഗമാണ് മരക്കാർമാർ. സിലോണിൽ അധിവസിക്കുന്ന മുസ്ലിമീങ്ങളെ മൂന്നായിതരം തിരിച്ചിട്ടുണ്ട്. മലയാളി മുസ്ലീം, സിലോൺ മുസ്ലിം, ഇന്ത്യൻ മുസ്ലിം എന്നിങ്ങനെ അറിയപ്പെടുന്നവരിൽ മരക്കാർമാക്ക് വളരെ പ്രാധാന്യമുണ്ട്. ലങ്കയിലെ കുബേരന്മാരായ “മരയ്ക്കാർമാർ” അധിവസിക്കുന്ന പുത്തലം എന്ന സ്ഥലത്തു് അവരുടെ പഴയപ്രതാപത്തെ പ്രകീർത്തിക്കുന്ന രേഖകളുണ്ട്. ഒന്നാം ലോകമഹായുദ്ധാവസാനഘട്ടത്തിൽ ഇന്ത്യയിലെയും സിലോണിലെയും ജാതികളെയും അവാന്തര വിഭാഗങ്ങളെയും ആചാരങ്ങളെയും പറ്റി പഠിക്കുവാൻ സ്പെയിൻകാരനായ ലോർ മുറേലി എന്ന ഗവേഷകൻ ഒരു പര്യടനം നടത്തി. അങ്ങിനെ അദ്ദേഹം ശേഖരിച്ചിട്ടുള്ള

രേഖകളിൽ "മരയ്ക്കാർ"മാരെപ്പറ്റി വിജ്ഞേയമായ ഒരു ഭാഗമുണ്ട്. അതിതാണ്: "സിലോണിലെ മരയ്ക്കാർവംശക്കാർ ധനാഢ്യരും ശാന്തശീലരുമാണ്. വളരെ പഴക്കമുള്ള ഒരു വംശമാണിവരുടെതു്. പടിഞ്ഞാറൻ തീരത്തു് ഈ വംശത്തിൽപ്പെട്ട പലരും കോളനികളായി താമസിച്ചിരുന്നു. വ്യാപാര തല്പരരും സഞ്ചാരികളുമായിരുന്ന ഇവരുടെ പൂർവ്വികന്മാർ. ഇവരുടെയിടയിൽ പരിഷ്കാരവും വിദ്യാഭ്യാസവും തുലോം കുറവാണു്. ഇവർ സിലോണിൽ കുടിയേറിപ്പാർത്ത വിദേശിയരാണു്. എന്നാലും ഇരുന്നൂറ് സംവത്സരം പഴക്കമുള്ള ദേവാലയം ഇവക്കു് സിലോണിലുണ്ടു്. പടിഞ്ഞാറൻ തീരത്തു് പോർത്തുഗീസ്സുകാർ പ്രതാപശാലികളായപ്പോൾ ഇവരുടെ വ്യാപാരാഭിവൃദ്ധി ക്ഷയിച്ചു. അതോടുകൂടി വിദേശങ്ങളിലേക്കു് യാത്രപുറപ്പെട്ടു. മലബാർതീരത്തു ഇവക്കു് ഭ്രസ്വത്തും സ്ഥാനങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നു. മലബാറിലെ നാടുവാഴികളുമായി ഇവക്കു് ബന്ധമുണ്ടു്. മലബാർ നാടുവാഴികളിൽ പലരും ഇവരുടെ അനുയായികളായിരുന്നു. മിശ്രവിവാഹക്രമം ഇവർ ഒരുകാലത്തു് നടപ്പിൽ വരുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നു ഊഹിക്കാം. ഇവരുടെ കുടുംബപ്പേരുകളിൽ പലതും പുരാതന മലബാർ ഹിന്തുക്കളുടെ "ഇല്ല" പേരുമായി ബന്ധമുള്ളവയാണു്. മതപരിവർത്തനംകൊണ്ടും മറ്റും

മലബാറുകാരുമായി ഇവർക്ക് വലിയ വേഴ്ച സ്ഥാപിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഒരു കാലത്ത് കേരളത്തിലും തമിഴ്നാട്ടിലും പ്രശസ്തിയാർജ്ജിച്ചിരുന്ന മരക്കാർമാർ ഇന്ന് ചിലസ്ഥലങ്ങളിൽ മാത്രമാണ് തിങ്ങിത്താമസിക്കുന്നത്. തമിഴ്നാട്ടിലെ സേലം തഞ്ചാവൂർ എന്നീ ജില്ലകളിലും മരക്കാർമാർ അധിവസിക്കുന്നുണ്ട്. അവരും പോർത്തുഗീസ് ഭരണകാലത്ത് കേരളത്തിൽ നിന്ന് ഓടി രക്ഷപെട്ടവരാണ്....." പോർത്തുഗീസുകാരുടെ വരവോടുകൂടിയാണ് മരക്കാർമാർക്ക് തങ്ങളുടെ അധ:പതനകാലത്തെ അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടതായി വന്നതെന്നുള്ളത് ഒരു ചരിത്രയാഥാർത്ഥ്യമാണ്. മലബാറിന്റെ പല പ്രധാനഭാഗങ്ങളിലും മരക്കാർമാരുടെ പ്രതാപത്തെ വിളിച്ചുപറയുന്ന കോട്ടകൾ ഇന്നും നാമാവശേഷമായി കിടക്കുന്നുണ്ട്. കോട്ടക്കൽ ഒരു സ്ഥലം കഴിച്ചുപ്പോൾ മരക്കാർ കോട്ടക്കെട്ടുന്നിന്ന് യുദ്ധോപകരണങ്ങളായ വാൾ, പരിച മുതലായവ കിട്ടിയെന്നറിയുന്നു. ചാലിയം, വടകര, കണ്ണൂർ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലായിരുന്ന മരക്കാർമാർ തങ്ങളുടെ സുരക്ഷിതസങ്കേതങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചിരുന്നതാണ്. ടിപ്പുവിന്റെയും മരക്കാർമാരുടെയും കോട്ടകൾ തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയാതെയാണ് ഇന്നും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ടിപ്പു സുൽത്താൻ തന്റെ ഭരണകാലത്ത് മരക്കാർ കോട്ട

കളിൽ ചിലതു് പുതുക്കിപണിയുകയും യുദ്ധാവശ്യങ്ങ ൾക്കു് ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്.

കേരളത്തിലെ ചില ഭാഗങ്ങളിൽ ഇന്നും മര ക്കാർ വംശജന്മാരിൽ ചിലർ അധിവസിക്കുന്നുണ്ടു്. തിരുവിതാംകൂറിലും മലബാറിന്റെ പ്രധാന ഭാഗങ്ങ ളിലും മരക്കാർമാർ വലിയ വ്യാപാരപ്രമുഖന്മാരായും ഭൂവുടമകളായും കഴിയുന്നു. വെട്ടത്തു് പുതിയങ്ങാടി, പെരുമ്പടപ്പു്, മാടായി, കോട്ടക്കൽ മുതലായ സ്ഥല ങ്ങളിൽ മരക്കാർമാരുടെ ഭരണം നിലനിന്നിരുന്നു വെന്നും അവർ പരാക്രമികളായിരുന്നുവെന്നും മറ്റുമുള്ള ഐതിഹാസിക കഥകൾ ഇന്നും പ്രചാരത്തിലുണ്ടു്. ചാലിയം, വെട്ടത്തു് പുതിയങ്ങാടി എന്നിവിടങ്ങളിൽ മരക്കാർമാരുടേതെന്നു വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്ന (ഖബർ) ശ്മശാന ചിഹ്നങ്ങളുണ്ടു്. ഇത്തരം "ഖബറുകൾ" മല ബാറിലെ ചരിത്ര പ്രസിദ്ധമായ മിക്ക സ്ഥലങ്ങളിലും കാണുന്നുണ്ടു്.

ദക്ഷിണേന്ത്യയുടെ ചരിത്രപരമായ ഒരു പരിവ ർത്തന കാലഘട്ടമാണു് പതിനേഴാം നൂറ്റാണ്ടു്. ചെ റിയ ചെറിയ രാജവംശങ്ങൾ വിദേശികളുടെ ചേരി യിൽ ചേർന്നു സ്വയം നശിക്കുകയും തങ്ങളുടെ ബല ക്ഷയത്തെ പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്ത ആ കാലഘട്ടം

മലബാറിനെസ്സംബന്ധിച്ചും വിധി നിർണ്ണയിക്കുന്ന സന്ദർഭമായിരുന്നു. മലബാറിൽതന്നെ രാജവംശങ്ങൾ ഭിന്നിച്ചുനില്ക്കുകയും കൊച്ചിയും തിരുവിതാംകൂറും തങ്ങളുടെ സംരക്ഷക്കായി വിദേശികളെ പ്രീണിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. കൊച്ചിയിൽ അക്കാലത്തു് സുശക്തമായ നായർ പട്ടാളവും മുസ്ലിം പട്ടാളവും ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും പോർത്തുഗീസ്സുകാരുടെ ആക്രമണത്താൽ അവരുടെ മൈത്രിക്കു് ഉടവുതട്ടി. കൊച്ചിയിലുണ്ടായിരുന്ന മരക്കാർമാർ കൊല്ലത്തേക്കും, ഇടപ്പിള്ളിയിലേക്കും, നാഗപട്ടണത്തേക്കും യാത്രയായി. കുറെ മരക്കാർമാരെ ഇടപ്പിള്ളിരാജാവു് അഥിതികളായി സ്വീകരിച്ചു. പട്ടാളപരിശീലനം ലഭിച്ചിരുന്ന മുസ്ലീംകളെ പോർത്തുഗീസ്സുകാർ തേടിപ്പിടിച്ചു നാമാവശേഷമാക്കി. 1628-ൽ നാഗപട്ടണത്തു് കൂട്ടംകൂട്ടമായി കപ്പലിറങ്ങിയ മരക്കാർമാർ ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിലേക്കും കടലോരങ്ങളിലേക്കും താമസംമാറ്റി. റാട്ടയാപുരത്തും, തഞ്ചാവൂരും, നാഗൂരും കാലക്രമേണ മരക്കാർമാർ വ്യാപാരപ്രധാനികളായി. ദക്ഷിണേന്ത്യയിലെ കുടിയേറിപ്പാക്കലിനെസ്സംബന്ധിച്ചുള്ള ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇങ്ങിനെ കാണുന്നു. "ദക്ഷിണേന്ത്യയിൽ പുരാതനബ്രാഹ്മണർ കൂടാതെ മറ്റു പല ജാതിക്കാരും ഇടതിങ്ങി താമസിക്കുന്നുണ്ടു്. അവരിൽ പല ഭാഷകളും സംസാരിക്കുന്നവരും പല ആചാരങ്ങളുള്ളവരുമുണ്ടു്..... സിന്ധിൽനിന്നും കേരളത്തിൽ

നിന്നും ഇടക്കാലത്തു കുടിയേറിപ്പാത്ത മുഹമ്മദീയർ വ്യാപാരത്തിലും കൃഷിയിലും ശ്രദ്ധപതിപ്പിച്ചു. വ്യാപാരതല്പരരായ ഈ മുഹമ്മദീയവർഗ്ഗക്കാരിൽ ഷാഫി, ഹനഫി തുടങ്ങിയ പല ഉപവർഗ്ഗക്കാരുമുണ്ട്. മലബാറിൽ പോർത്തുഗീസ്സുകാരുടെ ആക്രമണം വർദ്ധിച്ചപ്പോഠം നാഗപട്ടണംവഴി തമിഴ്നാട്ടിൽ സ്ഥിരതാമസമാക്കിയ ഒരു വിഭാഗമാണ് ഇവരിൽ ഭൂരിപക്ഷവും....." ഏഴാം നൂറ്റാണ്ടിൽ കേരളത്തിൽ വരികയും പതിനേഴാം നൂറ്റാണ്ടിൽ അയൽനാടുകളിൽ പോയി കുടിയേറിപ്പാർക്കുകയും ചെയ്തവരാണ് മലബാറിലെ മരക്കാർമാർ. ആയിരം സംവത്സരത്തിനിടക്ക് നൂറിൽപരം വർഷങ്ങഠം മലബാറിന്റെ കടൽസൈന്യത്തെയും രാജ്യരക്ഷയെയും വിശ്വസ്തതയോടുകൂടി സൂക്ഷിച്ചു പോന്ന ദേശാഭിമാനികളാണവർ. ജാതിസ്പർദ്ധക്കും കലഹത്തിനും കൂട്ടുനില്ക്കാത്ത സുശക്തമായ ഹിന്ദുമൈത്രിബന്ധം കെട്ടിയുയർത്തിയ മരക്കാർ വംശം വിയർപ്പുകൊണ്ടും രക്തംകൊണ്ടും കേരളസംസ്കാരത്തിന്ന് മഹത്തായ പല സംഭാവനകളും നല്കി. അവരുടെ സംസ്കാരസമ്പന്നമായ മാതൃക ഇന്നും കേരളീയരുടെയിടയിൽ അവശേഷിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഒരു രാഷ്ട്രത്തിന്റെ നിലനില്പിന്ന് ആ രാഷ്ട്രത്തിലെ സൈനികശക്തിയാണ് നിദാനം. ശിക്ഷ

ണബോധമുള്ള ഒരു സൈനികരുടെ മേൽനോട്ടം ഒന്നുമാത്രമാണ് രാഷ്ട്രത്തെ അപകടസന്ധിയിൽനിന്ന് രക്ഷിക്കുന്നതും ദേശീയപ്രശസ്തി വളർത്തുന്നതും. മരക്കാർ നാവികപ്പട ലോകത്തിലെ ഏതു സൈനികശക്തിയോടും കിടനില്ക്കുന്നതായിരുന്നു. പരാക്രമശാലികളായ അവരുടെ മാർഗ്ഗദർശനം ഇന്ത്യൻ നാവികപ്പടക്ക് ഉത്തേജനം നല്കും. നാട്ടിന്റെ സാംസ്കാരികമായ എല്ലാ ബന്ധങ്ങളും അവരിലൂടെയാണ് വിദേശികളറിഞ്ഞത്. സംസ്കാരത്തിന്റെയും പ്രശസ്തിയുടെയും സന്ദേശവാഹകരായ ആ നാവികരുടെ മഹത്തായ പാരമ്പര്യം നവീന ഭാരതത്തിന്റെ കടൽപടക്ക് ആത്മധൈര്യവും സേവനസന്നദ്ധതയും സർവ്വോപരി ദേശാഭിമാനവും വളർത്താൻ പര്യാപ്തമാകട്ടെ.

അൽബറൂണി കണ്ട കേരളം

വിപുലമായ ഒരു ചരിത്രഗ്രന്ഥമെഴുതുവാനായി വിദേശപര്യടനംചെയ്ത ഒരു തത്വചിന്തകനായിരുന്നു അൽബറൂണി. സാധാരണ സഞ്ചാരികളിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തമായ മാർഗ്ഗങ്ങളാണ് അൽബറൂണി ചരിത്രനിർമ്മാണത്തിനായി സ്വീകരിച്ചിരുന്നത്. 973-ൽ റഷ്യയിലെ ഉസ്ബെക്കിസ്ഥാന്റെ തലസ്ഥാനമായ ഖിവായിലാണ് അൽബറൂണി ജനിച്ചത്. ഖിവാ പട്ടണാതിർത്തിക്കു പുറത്തു ജനിച്ച "അൽബൂരിഹാൻ" എന്ന യഥാർത്ഥനാമത്തിലല്ല അന്നാട്ടുകാർ അൽബറൂണിയെ അറിഞ്ഞിരുന്നത്. 'പുറംനാട്ടുകാരൻ' എ

ന്നത്തുള്ള അൽബറൂണി എന്ന പേരിലാണ് അദ്ദേഹം അറിയപ്പെട്ടത്. മദ്ധ്യപൌരസ്ത്യ ദേശത്തു് അഭ്യന്തരകലാപങ്ങൾ ഏതാണ്ടവസാനിച്ച കാലഘട്ടത്തിലാണ് അദ്ദേഹം സിറിയ, ക്യൂഫ, യമൻ തുടങ്ങിയ രാജ്യങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചതു്. ദീർഘകാലം പ്രതാപത്തോടുകൂടി രാഷ്ട്രങ്ങളെ കീഴടക്കിഭരിച്ചിരുന്ന മുആവിയ രാജവംശം അധ:പതിക്കുകയും സാമന്തരാജ്യങ്ങൾ തകർച്ചയിൽനിന്നു ഒരു പുതിയ ആവേശത്തോടുകൂടി രംഗത്തുവരികയും ചെയ്തു. സിറിയയും ഖുറാസ്സാനും ഈ ഉണർവ്വിനും മുന്നേറ്റത്തിനും നേതൃത്വംനല്കിയ രാജ്യങ്ങളാണ്. ഖുറാസ്സാനിൽ അൽബറൂണി നശിക്കാത്തതായ ഒരു ശക്തിയെ കണ്ടെത്തി. ഖുറാസ്സാനിലെ വ്യാപാരികൾ വിദേശബന്ധം സ്ഥാപിക്കാൻ വെമ്പൽകൊണ്ടിരുന്ന പതിനൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലാണ് അൽബറൂണിയും യാത്രാസംഘവും അവിടെയെത്തിയതു്. അറബി സാഹിത്യത്തിന്റെ പരിഷ്കരണഘട്ടം ആരംഭിച്ചതോടുകൂടി ചരിത്രകാരന്മാരുടെയിടയിൽ അത്ഭുതപൂർവ്വമായ നിർമ്മാണബോധമുണ്ടായി. പേഴ്സ്യൻ സംസ്കാരത്തിന്റെ സാമീപ്യം ചരിത്രകാരന്മാരെ പുരോഗമിപ്പിച്ചു. അൽബറൂണി പേഴ്സ്യക്കാരുടെ ഭ്രമിശാസ്ത്രപഠനവകുപ്പിൽ കുറെ നാൾ കഴിച്ചു. ഒരു ചരിത്രകാരന് ഭ്രമിശാസ്ത്രത്തെസ്സംബന്ധിച്ചു് നല്ല പരിജ്ഞാനമുണ്ടായിരിക്കണമെന്നു് അക്കാലത്തു നിർബ്ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. ഭ്രമിശാ

സ്വജനന്മാർക്കുമാത്രമേ ചരിത്രഗവേഷണത്തെ വിജയപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളുവെന്നു അൽബറൂണി വിശ്വസിച്ചു. പേഴ്സ്യയിലെ പഠനകാലത്തു് സൂഫിസത്തിന്റെ ഒരുത്തന് ആരാധകനായിത്തീർന്ന അൽബറൂണി തന്റെ പുസ്തകങ്ങളിൽ സൂഫിസം പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഏഷ്യ സന്ദർശിക്കുവാനായി അൽബറൂണിയെ പ്രേരിപ്പിച്ചതു് പേഴ്സ്യൻ ഭ്രമിശാസ്ത്രജ്ഞനായ ഹാസ്തിവിനോയാണു്. ഹാസ്തിവിനൊ ഏഷ്യാപര്യടനം നടത്തിയിട്ടില്ലെങ്കിലും ഒരനുഭവസ്ഥന്റെരുപോലെ മദ്ധ്യേഷ്യയുടെ ചരിത്രം അദ്ദേഹം വിവരിക്കുമെന്നു അൽബറൂണി പറയുന്നു. പുരാതന ഗ്രീക്കുകാരുടെ സാംസ്കാരിക നേട്ടങ്ങളെപ്പറ്റി അൽബറൂണി രണ്ടു മഹാഗ്രന്ഥങ്ങൾ എഴുതി. "ഗ്രീസ്സിന്റെ അഭിവൃദ്ധിയും -അധഃപതനവും" എന്ന ഗ്രന്ഥം ചരിത്രസാഹിത്യത്തിനു വലിയ നേട്ടമാണു്. ഗ്രീസിലെ പ്രാകൃത മനുഷ്യന്റെ കുഡുംബക്കാർ മദ്ധ്യേഷ്യയിലും അധിവസിച്ചിരുന്നതായി അൽബറൂണി ആ ഗ്രന്ഥത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തി. അബ്ബാസിയ്യാ കലീഫമാരുടെ ഗ്രന്ഥശേഖരണത്തിൽ അൽബറൂണിയുടെ എല്ലാ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെയും പകർപ്പുകൾ വാങ്ങി സൂക്ഷിച്ചു. അബ്ബാസിയ്യ വംശക്കാർ ഏഷ്യാപര്യടനത്തിനായി വെന്നീഷ്യരും ല

ബനോണിയരുമടങ്ങിയ സംയുക്ത സംഘത്തെ നിയോഗിച്ചിരുന്നു. അങ്ങിനെയാണ് ലോകചരിത്രഗ്രന്ഥം നിർമ്മിക്കുവാൻ അബ്ബാസിയ്യാവംശത്തിനു സാധിച്ചത്. അൽബറൂണി ചരിത്രകലയുടെ ഉപജ്ഞാതാവാണെന്ന് പേഴ്സ്യക്കാർ പ്രസ്താവിച്ചു. പേഴ്സ്യയുടെ സാംസ്കാരിക മൂല്യങ്ങളെ വിദേശങ്ങളിൽ പരിചയപ്പെടുത്തുവാൻ അദ്ദേഹം നിരന്തരം പരിശ്രമിച്ചു. ഇന്ത്യൻ മതപണ്ഡിതന്മാരുടെ സമ്മേളനത്തിൽ പേഴ്സ്യൻ സംസ്കാരത്തെക്കുറിച്ച് അൽബറൂണി വിജ്ഞേയമായ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തു. ഭാരതീയതത്വചിന്തയിൽ സൂഫിസത്തിനു പ്രവേശനം ലഭിച്ചതു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇന്ത്യാസന്ദർശനംകൊണ്ടാണ്. അൽഹുജിവിരി എന്ന സൂഫി യതിവര്യൻ പ്രചരണപരിപാടിയുമായി ഇന്ത്യയൊട്ടുക്കും സഞ്ചരിക്കുന്ന കാലമായിരുന്നതു്. അന്നു ബുദ്ധമതക്കാരുടെയും—ഹിന്ദുമത വിശ്വാസികളുടെയും പ്രാബല്യം വളർന്നിരുന്നു. സൂഫികൾ തങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനകേന്ദ്രമായി ലാഹോർ തിരഞ്ഞെടുത്തു.

അൽബറൂണിയുടെ ജനനകാലത്തു് സമനിദ് വംശം തന്റെ രാജ്യത്തിന്റെ അധികാരം കയ്യടക്കിയിരുന്നു. അക്കാലത്തു് സാംസ്കാരികമായ പല നേട്ടങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു രാഷ്ട്രീയവിപ്ലവത്തിന്റെ കൊടുങ്കാറ്റുയർന്നപ്പോഴാണ് അൽബറൂണി "ഖിവാ"

രാജ്യം വിട്ടതു്. പഠിക്കുകയും ലോകമൊട്ടുക്കും സഞ്ചരിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നാഗ്രഹം അൽബറൂണിയെ സ്ഥിരോത്സാഹിയാക്കി. ജൂർജാനിൽ താമസിക്കുമ്പോഠം ശാസ്ത്രശാഖകളിൽ അൽബറൂണി ശ്രദ്ധചെലുത്തി. ഗ്രീക്കുദാർശനികന്മാരെപ്പറ്റി പഠിക്കുവാൻ ഗ്രീക്കുഭാഷയഭ്യസിച്ചു. ഗണിതശാസ്ത്രം, രാഷ്ട്രതന്ത്രം, ഭ്രമീശാസ്ത്രം, കാലഗണനാമാർഗ്ഗം, പദാർത്ഥവിജ്ഞാനീയം, ചരിത്രഗവേഷണം, രസതന്ത്രശാസ്ത്രം, എന്നിവയിലെല്ലാം അഗാധപാണ്ഡിത്യംനേടാൻ അൽബറൂണിക്കു് അക്കാലത്തു് സാധിച്ചു. ഗ്രീക്കുഭാഷയിൽ നിന്നു് അൽബറൂണി മികച്ച പല ഗ്രന്ഥങ്ങളും പരിഭാഷപ്പെട്ടത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നു് സർ. ഹെൻറി എല്ലിയറ്റ് "ഹിസ്റ്ററി ഓഫ് ഇന്ത്യാ" എന്ന പുസ്തകത്തിൽ പറയുന്നു. "അസാറുൽബാഖിയ"യെന്ന വിശേഷാത്തരഗ്രന്ഥം ക്രി: 1000 ൽ ജൂർജാനിൽ വെച്ചാണു് അൽബറൂണി എഴുതിയതു്. ശാസ്ത്രസംബന്ധമായ ഇത്രയും മികച്ച ഒരു ഗ്രന്ഥം വിശ്വസാഹിത്യത്തിനു് ലഭിച്ചിട്ടില്ല. എച്ചു്. ജി. വെൽസ് "ദാർശനികന്മാരെപ്പറ്റിയുള്ള പഠനം" എന്ന ലേഖനത്തിൽ ഉൽഘോഷിക്കുന്നു. "അസാറുൽബാഖിയ"ക്കു് പ്രസിദ്ധശാസ്ത്രജ്ഞനായ പ്രൊഫസർ എഡ്വാർഡ്സാച്ചോ എഴുതിയ സുദീർഘമായ മുഖവുരയിൽ അൽബറൂണിയുടെ അപാരമായ പാണ്ഡിത്യത്തേയും അന്വേഷണബുദ്ധിയേയും പ്രശംസിച്ചിരി

ക്കുന്നു. ഇന്ത്യൻ കാലഗണനാമാർഗ്ഗത്തെപ്പറ്റി സവിസ്തരം പ്രതിപാദിക്കുന്ന "അൽഖാനൽമസൂദി" എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ അൽബറൂണി ഓരോ രാഷ്ട്രങ്ങളിലേയും ശാസ്ത്രീയ കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളെപ്പറ്റി താരതമ്യപഠനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ലാഹോറിന്റെ പരിസരങ്ങളിൽവെച്ച് അദ്ദേഹം നടത്തിയ ഗവേഷണഫലങ്ങളും പ്രസ്തുത പുസ്തകത്തിലുൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. 1048ൽ ചരമമടയുന്നതുവരെയും ഗവേഷണവിഷയത്തിൽ അൽബറൂണി അതീവ തല്പരനായിരുന്നു. ഇന്ത്യൻപര്യടനംമൂലം ലഭിച്ചിട്ടുള്ള നേട്ടങ്ങളെപ്പറ്റി (തഖീർഖുൽ-ഹിന്ദ്) "ഇന്ത്യയെപ്പറ്റിയുള്ള അന്വേഷണം" എന്ന തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ അദ്ദേഹം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

അൽബറൂണി ഗസ്നിയിലെ സുൽത്താന്റെ അതിഥിയായി താമസിക്കുന്ന കാലത്താണ് ബ്രാഹ്മണപണ്ഡിതന്മാരിൽനിന്ന് സംസ്കൃതം അഭ്യസിച്ചത്. ഇന്ത്യൻ വേദങ്ങളുടെയും ഉപനിഷത്തിന്റെയും അഗാധതയിലേക്ക് പണ്ഡിതനായ അൽബറൂണിക്ക് പെട്ടെന്നിറങ്ങിച്ചെല്ലാൻ കഴിഞ്ഞു. ഗസ്നിയിലെ അധിവാസാനന്തരമാണ് ഒരഖിലേന്ത്യൻ പര്യടനത്തിന്ന് അൽബറൂണി തയാറായത്. മൂൽത്താനിലെ പണ്ഡിതശ്രേഷ്ഠന്മാരുടെ ആശ്രമകേന്ദ്രമാണ് താമസത്തിന്നായി അദ്ദേഹം തിരഞ്ഞെടുത്തത്. ഇന്ത്യാചരിത്രത്തെസ്സംബ

ന്ധിക്കുന്ന "കിതാബുൽഹിന്ദ്" എന്ന വ്യഖ്യാതഗ്രന്ഥ
വും "അൽഖാനൽ മസൂദും" ഈ യാത്രയിലാണ് എ
ഴുതിയതു്. "കിതാബുൽഹിന്ദി"ൽ തനിക്ക് ഇന്ത്യ
യിൽ നേരിടേണ്ടിവന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകളെപ്പറ്റി സവി
സ്തരം പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. സുൽത്താൻ മുഹമ്മൂദി
ന്റെ നിരോധനങ്ങളും യാഥാസ്ഥിതിക പണ്ഡിതന്മാ
രുടെ എതിർപ്പുകളുമുണ്ടായിട്ടും ഇന്ത്യൻകലകളും ശാ
സ്ത്രവും എന്താണെന്നറിയുവാൻ അദ്ദേഹം പരിശ്രമിച്ചു.
ഇന്ത്യയിലെ മതം, തത്വശാസ്ത്രം, ഭാഷ, സാഹിത്യം,
ജ്യോതിഷം, ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രം, വൈദ്യം, ആചാരം എ
ന്നിവയെപ്പറ്റി അൽബറൂണിയിൽനിന്ന് ലോകചരി
ത്രത്തിന്നു് വിജ്ഞേയങ്ങളായ വിവരണങ്ങളാണ് ലഭി
ച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഹിന്ദുക്കളുടെ ഇടയിലുള്ള പ്രാകൃതാചാ
രങ്ങളെപ്പറ്റിതന്നെ "കിതാബുൽ ഹിന്ദി"ൽ അൽബറൂ
ണി വിവരണം നല്കിയിട്ടുണ്ട്. സിന്ധുവിന്റെയും
മോഹൻജോദാരൊവിന്റെയും പുരാതന കലാപരിഷ്കാ
രത്തെയും സാംസ്കാരിക നേട്ടങ്ങളെയും സംബന്ധിക്കു
ന്ന അൽബറൂണിയുടെ വിവരണം യാഥാർത്ഥ്യമായി
ക്കഴിഞ്ഞെന്നു് എണ്ണൂറ് വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം ഡോ: വീ
ലറും, ജോൺമാർഷലും തെളിയിച്ചിരിക്കുന്നു. പരമാണു
സിദ്ധാന്തവും പദാർത്ഥവിജ്ഞാനീയവും ശാസ്ത്രമെന്നു നി
ലക്ക് വികസിപ്പിക്കേണ്ടതാണെന്നും അതുകൊണ്ടു ലോ
കത്തിനുണ്ടാകാവുന്ന നേട്ടങ്ങൾ മഹത്തരമാണെന്നും

അൽബറൂണി അക്കാലത്തുതന്നെ രേഖപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. പ്രസ്തുത വിഷയങ്ങളെസ്സംബന്ധിച്ചു് ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ നിലയിൽ അദ്ദേഹം എഴുതിയ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ കയ്യെഴുത്തുപ്രതി ഇന്നും ബയ്റുത്തിലെ എക്സ്പോറിയൽ ലൈബ്രറിയിലുണ്ടു്. ഈ പുസ്തകത്തിൽ ലോഹങ്ങൾ, കല്ലുകൾ, പുഷ്പങ്ങൾ എന്നിവയുടെ പരിണാമസ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. അറബികളുടെയും ചൈനക്കാരുടെയും വൈദ്യസമ്പ്രദായവും കേരളത്തിലെ ആയുർവ്വേദ വൈദ്യസമ്പ്രദായവും താരതമ്യപഠനം ചെയ്തിട്ടുള്ള ആ കയ്യെഴുത്തുഗ്രന്ഥം ചരിത്രത്തിലെ വിലയേറിയ മുതൽക്കൂട്ടാണു്. ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രപരമായി പഠനംനടത്തിയശേഷം എഴുതിയ ഒരു ഗ്രന്ഥം 1031 ൽ മുഹമ്മദ് ഗസ്നിയുടെ അനന്തരഗാമിയായ പുത്രനു് സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. "അൽഖാനൽമസൂദ്" എന്ന ഗ്രന്ഥം പൌരസ്ത്യജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രപണ്ഡിതന്മാർക്കു് തദ്വിഷയത്തിൽ വെളിച്ചംനല്കിയ കലാസൃഷ്ടിയാണു്. 144 പുസ്തകങ്ങളെഴുതിയ അൽബറൂണി ഇന്ത്യയുടെ ചരിത്രത്തിലേക്കു് ഒരു നിഷ്പക്ഷവാദിയുടെ നിലയിൽ ചൂഴിഞ്ഞുനോക്കിയിട്ടുണ്ടു്. കേരളം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഞ്ചാരതൃഷ്ണയെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചെന്നും പറയുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ 27 കയ്യെഴുത്തുഗ്രന്ഥങ്ങളാണിനിയും പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെടാതെ കിടക്കുന്നതു്. ഈ കയ്യെഴുത്തുഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ "ഭൂമിയുടെ മാറ്റങ്ങൾ" "ഖവാരി

സാമിന്റെ ചരിത്രം" എന്നിവയുമുൾപ്പെട്ടുമെന്നാണ് അൽബറൂണിയുടെ ജീവചരിത്രകാരനായ ജോർജ്ജ് സാർട്ടൻ പറയുന്നത്. 1030ൽ ഗസ്നയിലേക്കു മടങ്ങിയ സമയത്തു് അൽബറൂണി ഇന്ത്യൻസംസ്കാരത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ സന്ദേശവാഹകനായികഴിഞ്ഞിരുവെന്ന് പറയുന്നു. ഇന്ത്യയിലെ അഞ്ചു് പുരാണഗ്രന്ഥങ്ങളും ആയുർവേദ ചികിത്സാഗ്രന്ഥവും അദ്ദേഹം അറബിഭാഷയിലേക്ക് പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയവയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. അൽബറൂണി ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്തു് വളരെയേറെ കത്തുകൾ അവിസെന്ന (ഇബ്നുസീനാ) ക്കയച്ചിരുന്നു. ഇബ്നുസീന അൽബറൂണിക്കയച്ച എഴുത്തുകൾ ഇന്നും ബ്രിട്ടീഷ് മ്യൂസിയത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ആ എഴുത്തുകളിലൂടെ അൽബറൂണിയുടെ അതുല്യമായ പ്രതിഭാവിലാസം ചരിത്ര പണ്ഡിതന്മാർക്കു് ഗ്രഹിക്കാൻകഴിഞ്ഞു.

ഇന്ത്യാസന്ദർശനംകൊണ്ടു അൽബറൂണിക്കു് മഹത്തായ പല നേട്ടങ്ങളുമുണ്ടായി. കാശ്മീരിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന കാലത്തു് ടിബറ്റുകാരുടെ ആചാരങ്ങളെപ്പറ്റി വിവരങ്ങൾശേഖരിക്കുകയും ആ രേഖകൾ ഒരു ഗ്രന്ഥമായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ഉജ്ജയിനിയാണ് അൽബറൂണിയെ കൂടുതൽ ആകർഷിച്ച നഗരം. പതിനൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ഉജ്ജയിനി

യെസ്സംബന്ധിച്ചു അൽബറൂണി വിവരിക്കുന്നു: "വിദേശികളായ സഞ്ചാരികളെ പ്രശാന്തതനിറഞ്ഞ ഉജ്ജയിനി സമാശ്വസിപ്പിക്കുന്നു. പീഡിതരും ദുഃഖിതരുമായ മനുഷ്യർ ഉജ്ജയിനിയിലെ സമാധാനപരമായ ജീവിതം കാണുമ്പോൾ ആഹ്ലാദചിത്തരാകുന്നു. ബുദ്ധമതസന്ന്യാസികളുടെ ഏറ്റവും വലിയ കേന്ദ്രം ഉജ്ജയിനിയാണു്. ചൈനയിലെയും ടിബറ്റിലെയും സന്ന്യാസിമാരും പൌരമുഖ്യന്മാരും ഉജ്ജയിനിയെ ഒരാരാധനസ്ഥലംപോലെ ഗണിക്കുന്നു. ഉജ്ജയിനിയിലെ ജനങ്ങളും സേവനം ചെയ്യുവാൻ ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിലേക്കും അയൽനാടുകളിലേക്കും പോയിരുന്നു. ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ധാർമ്മികബോധവും ശുചീകരണബോധവും ബുദ്ധമതസന്ന്യാസികളും പ്രചരിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഏഷ്യാവൻകരയിലെ ബുദ്ധമത പ്രമുഖന്മാർ വർഷത്തിലൊരിക്കൽ ഉജ്ജയിനിയിൽ സമ്മേളിച്ചിരുന്നു. ശ്രീബുദ്ധന്റെ പൂർണ്ണകായപ്രതിമ ഉജ്ജയിനിക്ഷേത്രത്തിൽ അക്കാലം കാണത്തക്കവിധത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരുന്നു. ബുദ്ധന്റെ തത്ത്വോപദേശം കേൾക്കാൻ ജനങ്ങൾ തടിച്ചുകൂടിയിരുന്നുവെന്നു വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു വലിയ ആൽവൃക്ഷം അവിടെ കാഴ്ചവസ്തുവായിസൂക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു. ഇന്ത്യയിലെ രാജാക്കന്മാരിൽ പലരും ഉജ്ജയിനിയിൽ തീർത്ഥാടനത്തിന്നായി വരാറുണ്ടു്. ബുദ്ധന്റെ മഹദ്വാക്യങ്ങൾ സുവർണ്ണതളികയിൽ കൊത്തി കാശ്മീർ രാജാവു്

ഉജ്ജയിനി ഗ്രന്ഥാലയത്തിന്ന് സമ്മാനിച്ചു. ഞാനത് പരിശോധിക്കുകയുണ്ടായി. ബുദ്ധമതതത്വങ്ങളെ സ്സംബന്ധിക്കുന്ന കയ്യെഴുത്തുഗ്രന്ഥങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു വലിയ ഗ്രന്ഥാലയം ഉജ്ജയിനിയിലുണ്ട്. വിദേശികളായ പണ്ഡിതന്മാർ ഈ ഗ്രന്ഥശാലയിൽ ബുദ്ധമതതത്വങ്ങൾ പഠിക്കുവാൻ താമസിക്കുന്നു. ഇന്ത്യയിലെ ജനത്തിരക്കുള്ള ഒരു പട്ടണമാണ് ഉജ്ജയിനി. എല്ലാ വർഗ്ഗക്കാരെയും ജാതിക്കാരെയും അവിടെ കാണാം. ലഘുഭക്ഷണപ്രിയരായ ജനങ്ങളാണ് അധികവും..."

ഇന്ത്യാപര്യടനത്തിനായി ചെലവഴിച്ച പതിമൂന്നു വത്സരങ്ങളിൽ ഭൂരിഭാഗവും ശാസ്ത്രീയവും സാംസ്കാരികവുമായ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി പഠിക്കാനാണ് അൽബറൂണി ചിലവഴിച്ചതെന്നു കാണുന്നു. അൽബറൂണിയുടെ ഇന്ത്യാസന്ദർശനകാലത്തെപ്പറ്റി സിറിയക്കാരുടെയും ഫിനീഷ്യക്കാരുടെയും ഇടയിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ട്. ഫിനീഷ്യക്കാരുടെ ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ അൽബറൂണിയുടെ ഇന്ത്യാസന്ദർശനം എ. ഡി. 1017-1072 എന്നീ കാലങ്ങളിലാണെന്നാണ്. ഫിനീഷ്യൻ ചരിത്രകാരനായ ഡോ: രാംജിമ ഈ വിഷയത്തെ പുരസ്കരിച്ച് ഇങ്ങനെ എഴുതുന്നു. "പ്രയാഗയിൽവച്ച് 1018-1019 എന്ന കാലങ്ങളിൽ ലോകപ്രശസ്തിയാർജ്ജിച്ച ഒരു ബുദ്ധമതസമ്മേളനം നടന്നപ്പോൾ അൽബറൂണി സന്നിഹിതനായിരുന്നുവെന്ന് ബുദ്ധമത ഗ്രന്ഥശേഖരണം രേഖപ്പെ

ട്ടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഈ വിവരം ബുദ്ധമത പ്രാബല്യത്തെപ്പറ്റി ബഞ്ചമിൻ എഴുതിയ ചരിത്രഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രത്യേകം എടുത്തുപറയുന്നു. 1023ൽ മധുരയിലെ സന്ദർശനത്തിൽ ഒരു പാണ്ടിരാജാവ് വിലപിടിച്ച രണ്ടു രത്നക്കല്ലുകൾ സമ്മാനിച്ചതായും 1025ൽ കേരള സന്ദർശനത്തിനായി അൽബറൂണി നാഗപട്ടണത്തു നിന്നു പുറപ്പെട്ടതായും കാണുന്നു. അപ്പോൾ 970ൽ എന്നകാലത്തെക്കുറിച്ചുള്ള രേഖ തെറ്റായിരിക്കാനെ തരമുള്ളൂ....." പക്ഷെ "അൽബറൂണിയുടെ ഇന്ത്യയിൽ" ഈ അഭിപ്രായത്തെ ഖണ്ഡിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ദക്ഷിണേന്ത്യയിലേക്കുള്ള അൽബറൂണിയുടെ യാത്ര നാല്പതാളുകളടങ്ങിയ ഒരനുചരസംഘത്തോടുകൂടിയായിരുന്നുവത്രെ! ദക്ഷിണേന്ത്യയിലെ ശില്പകലയെക്കുറിച്ചു അൽബറൂണി തന്റെ ചരിത്രഗ്രന്ഥത്തിൽ ഒരു വലിയ അദ്ധ്യായമാണ് എഴുതിച്ചേർത്തിട്ടുള്ളതു്. "മധുരയിലെ ദേവാലയങ്ങൾ കലാപ്രേമികളുടെ ആരാധനാകേന്ദ്രങ്ങളാണ്. പുരാതനകാലത്തെ ഇന്ത്യൻ ശില്പവേലയുടെ മഹത്തായ രൂപങ്ങൾ മധുരയിലെ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ കാണാം. ഈജിപ്തിലെ ചരിത്രസ്തൂപങ്ങൾ കാണുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന സാംസ്കാരികബോധമാണ് ഈ ചിത്രങ്ങൾ കണ്ടപ്പോളുണ്ടായതു്. ഇതി

ഹാസപാത്രങ്ങളായ മഹാപുരുഷന്മാർ ചുമരുകളിൽ ഒരു കാലത്തും മായാത്തതരത്തിൽ ജന്മമെടുത്തിരിക്കയാണ്. മനുഷ്യപ്രയത്നത്തിന്റെ ഏകോപിച്ച ശക്തിയെയാണ് ഇവിടുത്തെ ഏറ്റവും വലിയ ക്ഷേത്രം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതു്. ചിത്രകലയിൽ കാണുന്ന കൂട്ടുകുടുംബ സമ്പ്രദായം തെക്കെ ഇന്ത്യയിലെ ഉൾനാടുകളിൽ കാണാം. നെല്ലും ചോളവും കൃഷിചെയ്യുന്നവരാണധികവും. നാഗപട്ടണം ഒരു നല്ല വ്യാപാരകേന്ദ്രമാണ്. വിദേശവ്യാപാരികളുടെ തിക്കുംതിരക്കും ഇവിടെ വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു. വിദേശങ്ങളിൽകാണുന്ന കുരങ്ങു്, മയിൽ, മുതലായ ജീവികളെ കച്ചവടക്കാർ ഇവിടെക്കൊണ്ടുവന്നു വില്ക്കുന്നു. ഏലവും, കുരുമുളകും, മരവും ഇവിടെനിന്നു വളരെയധികം കയറ്റിപ്പോകുന്നുണ്ടു്. ഈ കച്ചവടത്തിൽ ഇസ്രായേൽക്കാരും, അറബികളും, ലബനോണിയക്കാരും മുന്നിട്ടുനിൽക്കുന്നു. മേത്തരം വസ്ത്രങ്ങളും സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങളും വില്പന നടത്തുന്നതു് തുക്കികളും ഇറാക്കുകാരുമായിരുന്നു. ചന്തസ്ഥലങ്ങൾ ജനങ്ങൾ തിങ്ങീത്താമസിക്കുന്നിടത്തെല്ലാം സ്ഥാപിക്കുകയും വ്യാപാരം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. നാട്ടിന്റെ വരവിനത്തിൽ വലിയ ഭാഗം വ്യാപാരം കൊണ്ടാണ് ലഭിക്കുന്നതു്. ഭൂമിക്കു് കൃഷിസ്ഥലമായാലും അല്ലെങ്കിലും നികുതിയൊന്നും സ്ഥിരപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലായിരുന്നു. ജനങ്ങൾ ഭൂരിഭാഗവും ഹിന്ദുധർമ്മ

ത്തെ മുറുകെ പിടിച്ചവരായിരുന്നു ഭസ്മലേപനം, പൂജ, ബലി തുടങ്ങിയ അനാചാരങ്ങളും ഈ വിശ്വാസികളിൽ വേരുന്നിയിട്ടുണ്ട്. അനാചാരങ്ങളെ ഇടക്കാലത്തു വെച്ചു എതിർത്ത ബുദ്ധമതാനുയായികളുമായി ഇവർ സംഘട്ടനത്തിലേർപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. തെക്കെഇന്ത്യയിൽ ബുദ്ധമതത്തിനു വലിയ വിജയംവരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഹിന്ദുവേദക്രമങ്ങളുടെ പ്രചാരം അതുയും പ്രബലപ്പെത്തിലായിരുന്നു. മധുരയുടെ തെക്കുകിഴക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിൽ ബുദ്ധദേവാലയങ്ങളും കൊള്ള ചെയ്യപ്പെടുകയും അവരുടെ പ്രചരണത്തെ തടയുകകൂടി ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.....”

കേരളത്തിൽ അൽബറൂണി അഞ്ച് സ്ഥലങ്ങളിൽ താമസിച്ചെന്നും ഏഴു രാജാക്കന്മാരുമായി സംസാരിച്ചെന്നും കൊല്ലം രാജാവും കോഴിക്കോട്ട് രാജാവും വിലയേറിയ സമ്മാനങ്ങളും നൽകിയെന്നും പറയുന്നു. കേരളത്തിലെ കൃഷി സമ്പ്രദായത്തെയും വ്യവസായത്തെയും പറ്റി അൽബറൂണി സൂക്ഷ്മമായി പഠിക്കുകയും—അനുഭവങ്ങളും പൂർവ്വദേശ സഞ്ചാരക്കുറിപ്പുകളിൽ രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. മലബാറിലെ കച്ചവടത്തിന്റെ കീർത്തി വിദേശങ്ങളിൽ അലയടിച്ചിരുന്ന പതിനൊന്നാംനൂറ്റാണ്ടു ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ കാലഘട്ടമാണ്. ആ കാലത്തെ കേരളം അൽബറൂണി

യുടെ ചരിത്രഗ്രന്ഥത്തിൽ രൂപംപ്രാപിച്ചതിങ്ങനെയാണ്. "വില കൂടിയ നല്ല മരങ്ങളും, കുരുമുളകും, ഏലവും, സുഗന്ധവസ്തുക്കളും കേരളത്തിന്റെ പൊതുസമ്പത്തായിരുന്നു. കടൽതീരങ്ങൾ ജനവാസയോഗ്യങ്ങളായിത്തീർന്നതോടുകൂടി കച്ചവടാഭിവൃദ്ധിയുണ്ടായി. ലോകത്തിലെ വ്യാപാരതല്പരരെല്ലാം മലബാറിലെത്തിയിരുന്നു. ജനസംഖ്യകുറഞ്ഞ ഒരു രാജ്യമായിട്ടാണ് വടക്കെ ഇന്ത്യയെ അപേക്ഷിച്ച് കേരളത്തെപ്പറ്റി എനിക്ക് തോന്നിയതു്. ചെറിയ രാജ്യങ്ങളും അതിനോരോന്നിനും ചെറിയ രാജാക്കന്മാരും, രാജഭക്തരും ദേശഭക്തരുമായ പ്രജകളും കേരളത്തിൽ കാണാം. രാജാക്കന്മാർ വിലകൂടിയ വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ച് ചില പ്രത്യേക ദിവസങ്ങളിൽ ഡർബാറിൽ വരും. കൊല്ലം രാജാവ് ഇതിൽനിന്നു ഭിന്നനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഡർബാർകാര്യങ്ങൾ നടത്താൻ വിശ്വസ്തരായവരെ ഏല്പിച്ചു കാശിയിലും മധുരയിലുമായി വർഷത്തിന്റെ മുക്കാൽഭാഗവും കഴിക്കും. ഒരു വേദശാസ്ത്രജ്ഞനും ആത്മീയ പരിഷ്കർത്താവുമായ ഈ രാജാവ് മികച്ച താർക്കികൻകൂടിയായിരുന്നു. അഗാധപണ്ഡിതനായ ഈ രാജാവിന്റെ പ്രത്യേകാതിഥിയായി എന്നെ സ്വീകരിച്ചു. ഞങ്ങൾ ഇന്ത്യൻ വേദശാസ്ത്രത്തെയും—സൂഫിസത്തെയും സംബന്ധിച്ചു ചർച്ചനടത്തി. സൂഫിസം പഠിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ഔത്സുക്യം കാണിച്ചു.

വൈദ്യസമ്പ്രദായത്തിൽ അറബികൾ വരുത്തിയ പരിഷ്കാരം ദക്ഷിണേന്ത്യക്കാരെ സംതൃപ്തരാക്കി. കൊല്ലത്തും ചാലിയത്തും അറബിവൈദ്യപണ്ഡിതന്മാർ ചികിത്സാകേന്ദ്രങ്ങൾ തുറന്നു. വൈദ്യസമ്പ്രദായം പഠിപ്പിച്ചു. കേരളത്തിൽ പ്രചാരത്തിലുള്ള വൈദ്യസമ്പ്രദായം അറബികളും പഠിച്ചു. കേരളത്തിലെ വ്യവസായപ്രമുഖന്മാരിൽ പലർക്കും മൂന്നു നാലു ഭാഷകൾ അറിയാമായിരുന്നു. വ്യാപാരഭാഷയെന്ന നിലക്ക് വിദേശികളുടെ പദങ്ങളെല്ലാം ജനങ്ങൾക്ക് സുപരിചിതമായി. ധർമ്മപട്ടണത്തും കൊല്ലത്തും വസ്ത്രശാലകൾ സ്ഥാപിച്ചിരുന്നു. കൊല്ലത്തും കോഴിക്കോട്ടും കപ്പലുകൾ പണിയുകയും വിദേശികൾക്ക് വില്ക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. കൊല്ലത്ത് "കത്താക്കന്മാരും" കോഴിക്കോട്ടും "ബറാമി" മാരും കപ്പൽകച്ചവടത്തിൽ നേതൃത്വം വഹിച്ചു. ഈട്ടം ഉറപ്പുമുള്ള കപ്പലുകൾ പണിയുവാൻ കേരളീയർ സന്നദ്ധരായിരുന്നു. ബഗ്ദാദുകാർ മലബാർ കപ്പലുകൾക്കു കൂടുതൽ വില നല്കിപ്പോന്നു. ഈ വ്യവസായത്തിൽ കോഴിക്കോട് രാജാവ് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധ ചെലുത്തിയിരുന്നു.

കേരളത്തിൽ പലആചാരങ്ങളും വിശ്വാസങ്ങളുമുള്ളവർഗ്ഗങ്ങൾ അധിവസിച്ചിരുന്നു. കലഹകാരണങ്ങളൊന്നും അവരുടെയിടയിലുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഖുറാസ്സാനി

ലെപ്പോലെ കൂട്ടുകുടുംബസമ്പ്രദായമാണ് കേരളീയർ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നതു്. പ്രത്യേക അവസരങ്ങളിൽ അവനകളെ അണിനിരത്തുകയും വിളക്കും ധാന്യവുമായി ഭക്തജനങ്ങൾ അതിൽ പങ്കെടുക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഈ ചടങ്ങിൽ നാടുവാഴികൾക്കു പ്രത്യേകം കാഴ്ചകൾ സമർപ്പിക്കാറുണ്ടു്. കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ കുരുമുളകും ഏലവും സംഭരിച്ചു് സൂക്ഷിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു "കുരുമുളകു രാജാവ്" എന്ന പേരിലറിയപ്പെടുന്ന ഭരണാധികാരി കേരളത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. ജറുസലമിലെ ജനങ്ങൾ കുരുമുളകു് ഒരു ദിവ്യൗഷധമായുപയോഗിച്ചിരുന്നു. അതുപോലെ ഔഷധപ്രധാനമായ ഒരു സാധനമെന്ന നിലക്കു് അറേബ്യക്കാർക്കു് ഇതു് അത്യന്താപേക്ഷിതമായിത്തീർന്നു.

മലബാറിലെ ചിലഭാഗങ്ങളിൽ അറബികൾ കൂടിയേറിപ്പാർത്തിരുന്നു. സ്വദേശികളായ മുസ്ലിമീങ്ങളുമായി സൌഹാർദ്ദത്തിൽ കഴിയുന്ന അറബികളെ ഭരണാധികാരികൾ വിശ്വസിച്ചു. ഹിന്തുക്കളും മുസ്ലിമീങ്ങളും ഐക്യത്തിലും സമാധാനത്തിലും ജീവിക്കുന്നതാണ് ഞാൻ ഇന്ത്യയിൽ കണ്ടതു്. അവരിൽ അന്യോന്യം ബന്ധപ്പെട്ടവരായ സിന്ധിലെ റഷീദ് ഖാൽത്തൂൻ കുടുംബക്കാരിൽനിന്നു ഞാൻ അക്കാര്യം ഗ്രഹിച്ചു. സിന്ധിൽ ഭിന്നവർഗ്ഗക്കാരായ അവർ സഹകരിച്ചു ജീവിക്കുന്നു. കേരള

ത്തിലും മിതവ്യയശീലരായ ഹിന്ദുക്കളുടെയിടയിൽ മുസ്ലിമീങ്ങളും സുഖമായി കഴിയുന്നു. വിദേശവിപണികളുമായി കച്ചവടത്തിൽ കേരളം ഏർപ്പെട്ടുന്നതു് വ്യാപാരവിദഗ്ധന്മാരായ മുസ്ലിമീങ്ങൾ വഴിക്കാണു്. വിദേശികളായ വ്യാപാരികളെ സ്വീകരിക്കുവാൻ രാജാവിന്റെ പ്രതിനിധികളായി കോഴിക്കോട്ടു് മുസ്ലിമീങ്ങൾ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. മുസ്ലിമീങ്ങളുടെയും ഹിന്ദുക്കളുടെയും ഇടയിൽ കയർ, തുൽ മുതലായവകൊണ്ടുള്ള വ്യവസായം അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടിരുന്നു. ഒരാളും മറ്റൊരാളുടെ ആചാരത്തെയോ വിശ്വാസത്തെയോ അപമാനിക്കാൻ പാടില്ലെന്നു് രാജാവു് അനുശാസിച്ചിരുന്നു. ഈ ശാസനയെ ധിക്കരിക്കുന്നവർ കഠിന ശിക്ഷക്കു് വിധേയരായിത്തീരും. പരപ്പനങ്ങാടി, കൊയിലാണ്ടി, ചാലിയം, കാസർഗോഡ്, കക്കാട് എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽ മുസ്ലിമീങ്ങളും കണ്ണൂർ, നീലേശ്വരം ധർമ്മടം, വടകര, ചേവായൂർ, പെരിന്തൽമണ്ണ എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഹിന്ദുക്കളും തിങ്ങിത്താമസിച്ചിരുന്നു. അതിഥികളെ സ്വീകരിക്കുവാൻ ഹിന്ദുക്കളും മുസ്ലിമീങ്ങളും താല്പര്യം പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നു."

ഒരു വർഷവും ഏഴുമാസവും കേരളത്തിൽ സഞ്ചരിച്ചശേഷം അൽബറൂണി വീണ്ടും സിന്ധിലേക്കു പോവുകയാണുണ്ടായതു്. സിന്ധിലെ താമസത്തിനു

ശേഷം 1037 ൽ രണ്ടാമതും കേരളത്തിൽവന്നുവെ
ന്നും കോഴിക്കോട്ട് കടപ്പുറത്തുനിന്നു നേരിട്ടു കപ്പൽ
മാർഗ്ഗം ചൈനയിലേക്കു പോയെന്നും ചില ചരിത്ര
കാരന്മാർ പറയുന്നു. ഇന്ത്യാസന്ദർശനം കൊണ്ടു
തന്റെ ചരിത്രപഠനം തൃപ്തികരമായ നിലയിൽ പ
ര്യവസാനിച്ചുവെന്നു് അൽബറൂണി പ്രസ്താവിക്കുക
യുണ്ടായി.

(ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലെ ലേഖനങ്ങളെഴുതാൻ അവലംബം നല്കിയ പുസ്തകങ്ങളും രേഖകളും

ഗ്രന്ഥകർത്താ:)

1. The Historical Inscriptions of Southern India
   By Robert Swell and S. K. Ayyanger
2. Indian Historical Quarterly.
3. Indian culture Vol: X. No. 3.
4. Universal History of the Arabs, Persians Barbarians etc:
   By Ibnu Khalthune
5. Indian Islam
   By Titus Murray
6. History of the Moors in Spain
   By Lane Pool
7. A Short-History of the Saracens
   By Amir Ali
8. Journal of Indian History
   Vol. XXVI, Part 1.
9. Journal of the ganganath Jha Research Institute (February 1944.)
10. The Mahabodi Journal (Dec: 1944)
11. Geography of early Buddism
    By B. C. law
12. A. Manuel of Buddhist Historical Traditions (U. P. Publications)

13. Tuhufat-ul-Mujahideen
By Sheik Sainuddeen (Raulandson Translation)
14. The songs of Thomas Rabban, the saints of India
By L. M. Zeleski
15. Jewish Merchant Adventures
By L. Robinowitz
16. The songs of the Jews of Cochin and the Historical Significance
By Dr. A. I. Simon.
17. History of Arabs
By P. K. Kitti
18. Encyclopaedia of Islam (Vol. 4.)
By Houtsman and Arnold and others
19. Islamic Culture
By A. A. A. Fyzee
20. History of Kerala
By K. P. Padmanabha Menon. (Vol. 1, 2)
21. Malabar and Portuguese
By K. M. Panikkar
22. Report on the Portuguese Record,
By F. C. Danvees.
23. Portuguese in India ,,
24. The Travels of Two Mohammedans into India and China in the 9th Century
By Renadot
25. Memorial on the Malabar Coast
By Swuarder Karoon

26. Travels in India

By Tavarnier

27. Malabar and Anjengo (Madras District gazetteers)

By C. A Innes.

28. Logans Malabar Manuel Vol. 1.

29. Vision of India

By Sisir Kumar Mitra.

30. രിഹ്ലത്തുൽ മുല്യക്കു് അഥവാ

രാജാക്കന്മാരുടെ യാത്ര.

പരിഭാഷ: By പി. വി. അബ്ദുല്ല മൌലവി.

31. ശകുന്തന്വുരാൻ:

By പുത്തേഴത്തു് രാമമേനോൻ.

32. പ്രാചീന കേരളം:

By ശ്രൂരനാട്ടു് കുഞ്ഞൻപിള്ള.

33. അറക്കൽരാജകുടുംബത്തിലെ കയ്യെഴുത്തു് രേഖകൾ.

34. കേസരി ഏ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ ഏതാനും

എഴുത്തുകൾ.

DHARMARAM LIBRARY

BANGALORE-560 029

Due Date	Due Date	Due Date

DC Library
00003871
T64 S94

Indic Digital Archive Foundation
gpura.org